
**ciRAppurANam of umaRup
pulavar**

**Canto 2 part 1, paTalamS 1-8
(verses 1-698)**

(in tamil script, unicode format)

உமறுப் புலவரின் சீறாப்புராணம்
இரண்டாவது காண்டம் - நுபுவ்வத்துக்
காண்டம்)
படலங்கள் 1- 8 / பாடல்கள் (1-698)

Acknowledgements:

Etext preparation: Mr. Vassan
Pillai, New Mexico, USA
Proof-reading: Dr. Ram Ravindran,
Indianapolis, Indiana, USA
Web version: Dr. K.
Kalyanasundaram, Lausanne,
Switzerland

This webpage presents the Etxt in
Tamil script but in Unicode
encoding.

To view the Tamil text correctly
you need to set up the following:
i). You need to have Unicode fonts
containing Tamil Block (Latha,
Arial Unicode MS,
TSCu_Inaimathi, Code2000,
UniMylai,...) installed on your
computer

and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii) Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5) with the Unicode Tamil font chosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.

. In case of difficulties send an email request to

kalyan@geocities.com or

kumar@vt.edu

© Project Madurai 1999 - 2003

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative

devoted to preparation of
electronic texts of tamil literary
works and to distribute them free on
the Internet.

Details of Project Madurai are
available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely
distribute this file, provided this
header page is kept intact.

உமறுப் புலவரின் சீறாப்புராணம்
இரண்டாவது காண்டம் (நுபுவ்வத்துக்
காண்டம்)

படலங்கள் 1-8 / பாடல்கள் (1-698)

உள்ளுறை

- 2.01 நபிப் பட்டம் 1-55 [மின்பதிப்பு](#)
பெற்ற
படலம்
தொழுகை
வந்த 56-
2.02 வரலாற்றுப் 99 [மின்பதிப்பு](#)
படலம்
- 2.03 தீனிலை 100-
கண்ட 262 [மின்பதிப்பு](#)
படலம்
உமறுகத்தாபு
- 2.04 ஈமான் 263-
கொண்ட 357 [மின்பதிப்பு](#)
படலம்
உடும்பு
- 2.05 பேசிய 358-
படலம் 397 [மின்பதிப்பு](#)

		398	
2.06	உத்துபா வந்த படலம்	- 418	<i>மின்பதிப்பு</i>
2.07	ஹபீபு மக்கத்துக்கு வந்த படலம்	419- 510	<i>மின்பதிப்பு</i>
2.08	மதியை அழைப்பித்த படலம்	511- 698	<i>மின்பதிப்பு</i>

2.1 நபிப் பட்டம் பெற்ற படலம் (1- 55)

- 1 சோதியா யெவைக்கு
முள்ளுறைப்
பொருளாய்த்
தோற்றமு மாற்றமுந்

தோன்றா
வாதிதன் பருமான்
கொண்டினி தோங்கி
யமரிழிந் தமரருக்
கரசன்
மேதினி புகுந்து
முகம்மது தமக்கு
விளங்கிய
நபியெனும் பட்டங்
கோதறக் கொடுப்பத்
தீன்பயிர் விளைத்த
கூறெலாம்
விரித்தெடுத்
துரைப்பாம்.

2.1.1

2 புள்ளிவண் டருட்ட
முண்டிசை பயிலும்
பொழிநிகழ் மக்கமா
புரத்திற்

றெள்ளிய குறைஷிக்
குலத்தினி லுதித்த
செம்மலுக்
குறைந்தபே ராண்டு
விள்ளருங் கணக்கா
றாரிரண் டதின்மேல்
மேலவன் றிருவுளப்
படியால்
வெள்ளிடை யதனிற்
சிறிதொளி திரண்டு
விழித்திடும்
விழிக்கெதிர்
தோன்றும்.

2.1.2

- 3 தெரிந்திடு மொளியைக்
தம்மிரு விழியாற்
றெரிதர நோக்குவர்
காணா
திருந்திடும் பின்னுந்

தோற்றிடு மிதனை
யெவரொடும்
விடுத்தெடுத்
துரையார்
பொருந்துளக் களிப்பு
மச்சமும் பிறப்பப்
புந்தியிற் றேர்குவர்
பொருவாக்
கருந்தலைக் கவைநா
வரவுட றடிந்த
கவின்கர தலமுகம் 2.1.3
மதுவே.

- 4 திசையனைத் தினுமந்
தரத்தினு மிருந்த
திசையினு மிரவினும்
பகலு
மிசையுறச் சிறிது
தொனிகளே பிறக்கு

மெதிர்ந்துநோக்
கிடிலுருத் தெரியா
தசையினும் பிரியா
தடுத்துறைந் தவர்தஞ்
செவியினு மத்தொனி
சாரா
வசையறுங்
குறைஷிக்
குலத்துறுங் குரிசின்
மனத்தினி லதிசயம்
பெறுவார்.

2.1.4

- 5 இவ்வணஞ் சிறிது
பகனிகழ்ந் ததற்பி
னெழில்பெறும்
வரிசிலைக் குரிசின்
மைவண விழியா
ரிடத்தினி லுறையா
மற்றொரு

வரையுடன் கூட்டாச்
செவ்வணக் கருத்திற்
றனியிருப் பதற்கே
சிந்திக்கு மதன்படி
தேறி
யெவ்வரை யிடத்துங்
காலினி லேகி
யெழில்பெறத்
தனித்தனி யிருப்பார்.

2.1.5

- 6 உலகினிற் பிறந்து
வருமெழு வகைக்கு
முயிரெனுஞ் சலதரக்
கவிகை
நிலைபெறு நிழலார்
முகம்மது தனித்து
நிரைகதிர் தவழ்கிறா
மலையி
னலனுற வுலவி

மனனூறும் படியே
நாலுநா ளிரண்டுநா
ளிநுந்து
சிலையென
வளைந்த சிறுநுதற்
கதீஜா
திருமனை
யிடத்தினில்
வருவார்.

2.1.6

- 7 வரிசைக்குங் கதிக்கு
முதற்றிருத் தலமாய்
மதித்திட வருங்கிறா
மலையி
லுருசிக்குங்
கனிவாய் மடமயிற்
கதீஜா
வுடன்வர முகம்மது
மெழுந்து

தெரிசிக்கப்
பொருந்து மமரர்தம்
முருவுந்
தெரிந்திடா
தவணிடை யிருந்து
பரிசுத்த மனைய
குயிலொடுந் தாமும்
பகற்பொழு
தாற்றியே வருவார்.

2.1.7

8 மக்கநன் எனருந்
தெருத்தலை மதிளும்
வழியிடைக்
கிடந்தகல்
லனைத்தும்
புக்குநல் லிடத்திற்
றெரிந்தவை
யெவையும்
புகழொடு முகம்மது

தமக்குத்
தக்கநற் பொருளா
யறுசலா முரைக்குந்
தனித்தொனி
யிருசெவி தழைப்ப
மிக்கமெய்ப் புதுமை
தனையுணர்ந்
துணர்ந்து
மிகக்களீத் ததிசயித்
திருப்பார்.

2.1.8

9 முருகவிழ் புயவள்
ளலுக்குறும் வருட
முப்பதிற்
றொன்பதின் மேலாய்
தெரிதருந் திங்க
ளாறுஞ்சென்
றதற்பின்
றினந்தொறும்

புதுமைய தாக
மருமலர்ச்
செழுந்தார்க்
கனங்குழற் கதீஜா
வெனுமயின்
மணமனை யிடத்தி
லிருவிழி துயில
மண்ணிடைத்
தோன்றா
தெழில்பெறக்
கனவுகள் காண்பார். 2.1.9

10 வெண்டிரைக் கடலி
லமுதமும் பொருவா
வியனுறு
மெல்லிதழ்க் கதீஜா
கொண்டுறு மயலு
ளுயிரினு முயிராய்க்
குலவிய முகம்மது

நயினார்
வண்டுறை
மலர்ப்பஞ்
சணைமிசை
பொருந்தி
மறுவிலா
தொளிர்மதி முகத்துக்
கண்டுகயில் பொழுதிற்
கனவுக ளனைத்துங்
கண்டது கண்டதாய்க்
பலிக்கும். 2.1.10

11 துய்யவ னருளா லாதமா
மனுவாய்த்
தோன்றிய
வவனியின் வருட
மையமி லாறா
யிரத்தினி லொருநூற்
றிருபத்து மூன்றினி

லழகா

வையக மதிக்கு

முகம்மதின் வயது

நாற்பதில் றபீயுலவ்

வலினி

லெய்திய வெட்டாந்

தேதியிற் சனியி

னிரவினிற்

2.1.11

கிறாமலை யிடத்தில்.

12 நித்தில நிரைத்த

விருசிறை யொழுங்கு

நீணிலாக்

கதிர்கள்விட்

டொழுக

வித்துரு மத்தாள்

சிறந்தணி திகழ

வில்லுமிழ் கரங்கிடந்

திலங்கப்

பத்திவிட் டெறிக்குஞ்
செம்மணி யிருகட்
பார்வையிற்
கருணைவீற் றிருக்கச்
சித்திர வடிவைச்
சுருக்கிமா
னுடர்போற்
ஜிபுறயீ லவ்விடத்
தடைந்தார்.

2.1.12

13 வேறு

மானுட வடிவாய் வந்த
வானவர்க் கரசன்
செவ்வி
யானனக் குரிசி லென்னு
மகுமதின் வதன
நோக்கி
நானமுங் கியமெய்ச்
சோதி நாயகா

வரையின் கண்ணே
தீனுற விருக்கின் நீரோ
வென்றுசே ணடைந்தா 2.1.13
ரன்றே.

14 மற்றைநாட் பருதி
ராவில் கிறாமலை
யிடத்தில் வானோர்
கொற்றவ ருறைந்து
வள்ளற் குவவுத்தோள்
வனப்பு நோக்கி
யுற்றவென் னுயிரே
நீரிங் குறைந்தினி
ரோவென் றோதி
வெற்றிவெண் விசம்பு
கீறி மேலுல கிடத்திற்
சார்ந்தார்.

2.1.14

15 விண்ணகத் தரசர்

தோன்றும் விதிமுறை
யறியா வள்ளன்
மண்ணகத் திவரை
நேரும் வனப்பினில்
விசையி லந்தக்
கண்ணகன் வான
நாட்டுங் காண்குற
வரிதே யென்ன
வெண்ணமுற் றிதயத்
தாராய்ந் திருப்பிடம்
பெயர்ந்தி ராரால்.

2.1.15

16 வரிசைநேர் றபீவு
லவ்வல் மாதமீ ரைந்து
நாளிற்
றெரிதர விளங்குந் திங்க
ளிரவினிற் சிறப்பு
மிக்கோ
னருளினில் ஜிபுற

யீல்வந் தருவரை
யிடத்தின் வைகுங்
குரிசிறன் கமலச்
செங்கண் குளிர்ந்தர
வெதிர்ந்து நின்றார்.

2.1.16

17 நானிலம் பரப்புஞ்
சோதி நாயகக் கடவு
டம்மை

வானகத் திருந்த சோதி
வந்துசந் தித்த தேபோற்
கானமர் துண்டச்
செங்கட் கலைநிலாத்
தவமு மியாக்கை
யீனமில் ஜிபுற யீல்வந்
திறையவன் சலாமுஞ்
சொன்னார்.

2.1.17

18 மரகதப் பத்தி கோலி
வச்சிரத் தாரை சாத்தி

யுரகமா மணிக ணாப்ப
னொளிபெறக் குயிற்றி
வெள்ளைத்
தரளமென் புருட ராகம்
பலமணி தயங்கத்
தாக்கிச்
சொரிகதிர் பரப்புஞ்
சோதித் துகிலினைக்
கரத்திற் கொண்டார்.

2.1.18

18 செகமதில் விண்ணி
லொவ்வாச் செழுந்துகி
லதனை யேந்தி
யகமகிழ்ந் தினிது
போற்றி யமரருக் கரசர்
வாய்த்த
முகமதி நோக்கி யாதி
முறைமறைக் கலிமா
வோதி

முகம்மதை விளித்துச்
செவ்வி வலக்கரத்
திடத்தில் வைத்தார்.

2.1.19

20 மரைமலர் வதனச் சோதி
முகம்மதின் கரத்தில்
வானோ
ரரசர்மிக் குவகை
கூர்ந்தவ் வணிதுகி
லிருத்தும் போதிற்
றிரைமுகில் வரையும்
விண்ணுந் திகாந்தமு
நடுவு மீக்கொ
ளிரைகட லேழும் பாரு
மிலங்கொளி விரிந்த
தன்றே.

2.1.20

21 மண்டலம் புரக்குஞ்
செங்கோன் முகம்மதின்
வதன நோக்கி

விண்டலம் பரவும் வேத
நபியெனும் பட்ட
நும்பாற்
கொண்டலே குதாவின்
நீந்தா னெனுமொழி
கூறிப் பின்னு
மண்டர்வாழ்த்
தெடுப்பச் செவ்வி
யாரணம் புகறி
யென்றார்.

2.1.21

22 செப்பிய வசனங்
கேட்டு ஜிபுறயீல்
முகத்தை நோக்கி
முப்படி விளங்கும்
வண்ண முழுமணிக்
குரிசி லேயா
னிப்பெரும் புவியிற்
நீட்டு மெழுத்திலொன்

றறியே னாதி
யொப்பரும் வேத
மென்ப தோதினே
னல்ல னென்றார்.

2.1.22

23 சிறைநிறஞ் சுருக்கித்
தோன்றுஞ் ஜிபுறயீல்
முதலோன் கூறு
முறைவழி முகம்ம
தன்பான் முன்னிருந்
திருகை யார
விறுகுறத் தழுவிப்
பின்ன ரியம்புமென்
றியம்பத் தோன்றன்
மறைமுதல் வசன
நாவின் வழக்கின னல்ல
னென்றார்.

2.1.23

24 எதிரிருந் தரசர் பின்னு
மிடருறத் தழுவி

நோக்கி
மதியினு மிலங்குஞ்
சோதி முகம்மதே
யோது மென்னப்
புதுமையி னரிய பேறே
புவியிடத் தரிய வேதங்
கதிபெறக் கண்டுங்
கேட்டுங் கற்றறிந்
திலனியா னென்றார். 2.1.24

25 கேட்டுவா னவர்கோ
மானுங் கிளரொளி
வனப்பு வாய்ந்த
தோட்டுணை நெருங்க
வுள்ளந் துனிவர
விடலஞ் சோரப்
பூட்டிய கரங்கள்
சேப்பப் புல்லிநந்
நபியை நோக்கி

மீட்டுமெய்ம் மறைநூன் 2.1.25
மாற்றம் விரித்தெடுத்
தியம்பு மென்றார்.

26 நெருக்கிவிட் டதற்பின்
வேத நெறிநபி யுள்ளத
துள்ளே
திருக்கிளர் புவியில்
விண்ணோர் தெளிதரு
மறிவு முன்னூ
லிருக்கினி லறிவுந்
தோன்றி யிடனறப்
பெருகி நல்லோ
ருருக்கொளு மரசை
நோக்கி யோதவெண்
டுவதே தென்றார். 2.1.26

27 மிக்குயர் மறையின்
வள்ளல் விளம்பவிண்
ணவர்கள் கோமா

னிக்றவு வெணும்சூ
றத்தி லிருந்துநா லாயத்
தின்ப
மெய்க்குற மாலம் யஃல
மெனுமட்டும் விளம்பு
வீரென்
றொக்கலி லுயிரின்
மிக்கா யுறுநபிக்
குணர்த்தி னாரால்.

2.1.27

28 எழுத்தினிற் றவறாச்
சொல்லி னியன்முறை
சிதகா வின்பம்
பழுத்தபண்
ணொலியாற் றீய்ந்த
பயிருயிர் பெருவ தாகச்
செழித்தமெய் ஜிபுற
யீல்தஞ் செவியகங்
குளிரக் கல்வி

யமுத்திய பொருளுட்
டோன்ற அகமது
மோதி னாரால்.

2.1.28

29 உறைந்தமெய்ம்
மறையின் நீஞ்சொன்
முகம்மதாண் டுரைப்பச்
செவ்வி
யறந்தழைத் தனநன்
மார்க்கத் தரும்புவி
தழைத்த வெற்றித்
திறந்தழைத் தனவிண்
ணோர்கள் செயறழைத்
தனதி காந்தப்
புறந்தழைத் தனநந்
தீனின் புகழ்தழைத்
தோங்க வன்றே.

2.1.29

30 பறவைக ளினங்கள்
போற்ற விலங்கினம்

பலவும் போற்ற
வுறைதருந் தருக்கள்
போற்ற ஓர்வன
வெவையும் போற்ற
நிறைதரு மலகை
போற்ற நிரைதிரைப்
பரவை போற்ற
மறைவிலா தமரர்
போற்ற முகம்மது
மோதி னாரால்.

2.1.30

31 உயிரினுக் குயிராய்
வந்த முகம்மது
முரைப்பக் கேட்டுச்
செயிரறு ஜிபுற யீல்தம்
மெய்மயிர் சிலிர்ப்ப
வோங்கி
முயலகன் மதியம்
போன்ற முகம்மதைப்

போற்றி வேக
வெயிலவன் கதிரிற்
றுண்டி மேலுல
கிடத்திற் புக்கார்.

2.1.31

32 அரியவன் றூத ரான
அகுமது கலக்க முற்று
மருமலர்க் சோலை
சூழ்ந்த மால்வரை
யிடத்தை நீங்கி
யெரிபகற் கதிர்க்கா
றோன்றா விரவினிற்
றனித்து வல்லே
விரிகதி ருமிழும்
பைம்பூண் மின்னகத்
திடத்திற் சார்ந்தார்.

2.1.32

33 வேறு
நடுக்க முற்றுமெய்ச்
சுரத்தொடுங் குளிர்ந்தர

நலிந்து
மிடுக்க கன்றிடப்
பயத்தொடு மரிவையை
விளித்துத்
திடுக்க முற்றது
துகில்கொடு
பொதிமனந் தெளயா
திடுக்க ணியாதென
வறிகில னென்றன
ரிறசூல்.

2.1.33

34 தலைவர் கூறிய
மொழிசெவி புகவுட
றயங்கி
நிலைகு லைந்தெழுந்
தயர்வொடு
நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து
பலம லர்த்தொடை
செறிந்தபஞ்

சணைமிசைப் படுத்திச்
சலவை கொண்டுறப்
போர்த்தரு கிருந்தனர்
தையல்.

2.1.34

35 நொந்து மெய்யகம்
பதறிடக் கணவரை
நோக்கி
யெந்த னாருயி ரேயிக
லடலரி யேறே
சிந்தை சிந்திமெய்
திடுக்கொடு மதிமுகந்
தேம்ப
வந்த வாரெவை
யுரைக்கவென்
றுரைத்தனர் மடமான்.

2.1.35

36 மலையி னுச்சியி
னிருந்தது மொருவர்வந்
தடுத்து

நிலைபெ றுந்துகில்
கரத்தளித் துரைத்தது
நெருங்க
வுலைவு றத்தனி
யணைத்தது
முரைத்துளப் பயத்தா
லலம லர்ந்தன
னென்றன ரரசருக் கரசர். 2.1.36

37 துணைவர் கூறிய
மாற்றமு மறைகள்சொற்
றதுவு
மிணைப டுத்திநேர்ந்
தின்பமென் றுளத்தினி
லிருத்திப்
பிணையை நேர்விழி
கனிமொழி சிறுபிறை
நுதலா
ரணையுந் தம்வயின்

றுனிபல வகற்றின
ரன்றே.

2.1.37

38 தாங்கு மெய்ப்பொரு
ளறிவருள் குணந்தய
விரக்க
நீங்கி டாதறம் பெருகிட
வளர்க்குநன் னெறியீ
ரோங்கு மானிலத்
திடத்துறை பவர்களா
லுமக்குத்
தீங்கு றாதென
வுரைத்தனர் மடந்தையர்
திலதம்.

2.1.38

39 சிந்து தேன்மொழிச்
செழுங்குயில் தூதெனுந்
திருப்பேர்
வந்த தாமெனத்
தெருளுற முகம்மது

நயினா
ருந்து வெங்குபிர்
களைவதித் தரமென
புயர்வா
னிந்து நேரிரு
ளொடுக்கிவிண்
னெழுந்தன னிரவி.

2.1.39

40 நிறக்க ருங்கழு நீர்குவி
தரநிறை வனசந்
திறக்க மெல்லிதழ்
வெய்யவ னெழுந்தபின்
றிருவு
முறக்கத் தென்னுமவ்
வேந்தனைக்
கொணர்கென வொருவ
னறக்க டும்விசை
கொண்டெழுந் தேகின
னன்றே.

2.1.40

41 மடங்க லேறெனு
முசம்மதும் வரிபரந்
திருண்ட
விடங்கொள் வேலினை
நிகர்த்துமை பொருவிழி
மயிலு
முடன்க லந்தினி
தழைத்தனர் வருகவென்
றுணர்வு
துடங்கு மும்மறை
தெளந்தவற்
குரைத்தனன் றூதன். 2.1.41

42 பழுதி லாக்குலப்
பாவைதம் பாலினிற்
பரிவா
யெழுக வென்றன
ரென்றசொற் சிரமிசை
யேற்றி

வழுவி லாமறை
வுறக்கத்தென் றோதிய
வள்ள
றழுவு மெய்க்கதிர்
முகம்மது மனைவயிற்
சார்ந்தான்.

2.1.42

43 கற்ற வேதியன்
வருதலுங் கிளிமொழிக்
கதீஜா
பொற்றொ டிக்கரஞ்
சாய்த்திவ
ணுறைகெனப் புகன்று
மற்ற டப்புய முகம்மது
வரையிடைப் புதுமை
யுற்ற செய்தியுண்
டென்றன ரறிகவென்
றுரைத்தார்.

2.1.43

44 மதியின் மிக்கநன்

மறையவன் முகம்மதை
நோக்கித்
துதிசெய் தும்முழை
வந்தவா றனைத்தையுந்
தொகுத்து
முதிர்த ரும்புக
ழோயுரை கென்றலு
முறையா
விதிய வன்றிருத்
தூதர்நன் றெனவிளம் 2.1.44
புவரால்.

45 வரையி னிற்றனி
யிரவினி லிருக்கையின்
மதியி
னுரையின் மிக்கவ
ரொருவர்வந்
தென்பெய ருரைத்துப்
பரிவி னாலிவ

ணுறைந்தினி
ரோவெனப் பகர்ந்து
விரைவி னின்மறு
நாளுமவ் வுரைவிளம் 2.1.45
பினரால்.

46 இருதி னத்தினு
முரைத்தவர் மறுதினத்
தெய்தித்
தெரிம ணித்துகி
வெனதுசெங் கரத்தினிற்
சேர்த்தி
யரிய நாயக
னபியெனும் பெயருமக்
களித்தா
னுரிமை யீரினி
யோதுமென் றுரைத்தன
ருவந்தே. 2.1.46

47 ஓது மென்றசொற்

கேட்டலு மோதின
னலனென்
றோத முன்னிருந்
திருகையி னிறுக்கிமுன்
னுரைபோ
லோது மென்றலும்
பின்னரு மோதின
னலலென்
றோத மற்றுமென்
றனைமிக விறுக்கின
ருரத்தின்.

2.1.47

48 மறுத்து மோதுமென்
றுரைத்திட மறுத்தனன்
மறுத்து
மிறுக்கி யோதுமென்
றுரைத்தன ரெதிரிருந்
தெளயேன்
றிறக்க வோதுவ

தெவையென
வுரைத்தனன் நீட்டா
தறத்தி னுட்படுஞ்
சொல்லினைக்
குறித்தெடுத் தறைந்தார். 2.1.48

49 அந்த நல்லுரை
கேட்டன னவருரைப்
படியே
பிந்தி டாதெடுத்
தோதினன்
செழும்பொருள் பிறக்க
வெந்தை யீரெனப்
போற்றிவிண்
ணடைந்தன ரெழிலோய்
வந்த வாறிவை
யெனவெடுத்
துரைத்தனர் வள்ளல்.

2.1.49

50 புவியி னிற்பெரும்

புதுமைய தாகிய

பொருளாய்

நபியு ரைத்தசொல்

லனைத்தையு மனத்தினி

னயந்து

குவித ருங்கதிர்ச்

செழுமணிக்

கொடியிடை கதீஜா

செவிகு ளிர்ந்திட

மனங்களித் திடப்பொரு 2.1.50

டெரிவான்.

51 மலையல் வள்ளனும்

மிடத்தினில் வரைமிசை

யடைந்த

தலைவர் நாயகன்

றூதரில் ஜிபுறயீல் சரதம்

பலக திர்த்துகில்

கரத்தளித் ததுநபிப்
பட்டம்
விலக வோதுமென்
றோதிய துமக்குறும்
வேதம்.

2.1.51

52 உடலு லைந்திட
விறுக்கிய துமதிடத்
தினிமேல்
வடுவின் மும்முறை
யிடுக்கண்வந் துற்றது
மாறும்
படியி டத்தினும்
மினத்தவர் பெரும்பகை
விளைத்து
மிடரு றும்படி
யூரைவிட் டெழ்த்துரத்
திடுவார்.

2.1.52

53 என்ற விம்மொழி

மறையவ னுரைத்தலு
மிசைத்தேன்
றுன்று மென்மலர்ப்
புயநபி மனத்தினிற்
றுணுக்குற்
றொன்று மென்னினத்
தவர்பகை யெனக்குவந்
துறுமோ
பொன்று மோவென
வுரைத்தலு முதியவன் 2.1.53
புகல்வான்.

54 முன்னர் மாமறை
நபியெனும் பெயர்முதி
யவருக்
கின்னல் வந்துறா
திலதுநும் மிடத்திட
ரணுகா
நன்ன லம்பெறு

நபிகணா யகமுநீ ரலது
மன்னு மானில நபியினி 2.1.54
யிலையென வகுத்தான்.

55 மாத வத்துறும்
பொருளெனு முகம்மது
நபிதம்
பாத பங்கயத்
திணைமிசை
சிரங்கொடு பணிந்து
கோதி லாக்கதீ ஜாதமை
யிருகரங் குவித்துத்
தீதி லாதெழுந் தேகினன்
பலகலை தெளிளந்தோன். 2.1.55

நபிப் பட்டம் பெற்ற படலம்
முற்றிற்று.

படலம் 1க்குத் திருவிருத்தம்...55

2.1 கடவுள் வாழ்த்துப் படலம் முற்றிற்று.

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத்
திரும்ப

2.2 தொழுகை வந்த வரலாற்றுப் படலம் (56 - 99)

56 உடையவ னொருவன்ற

னுன்மைத் தன்மையை

நடைவர விளக்கிநல்

வழியி லியாரையு

மடைதர வழைத்திடற்

கனுப்புந் தூதரென்

றிடைவரு மமரர்கோ

னீய்ந்த பட்டமே.

2.2.1

57 ஒருத்தனா யகனவற்

சூரிய தூதெனு
மருத்தமே யுரைகலி
மாவந் நிண்ணயப்
பொருத்தமீ மானடை
புனைத லாமமல்
திருத்தமே விவையிசு 2.2.2
லாமிற் சேர்தலே.

58 இப்பொருள்
பொதிந்ததோ ரிறைமை
தாங்கிய
மைப்புயல் கவிகையின்
வள்ளல் தம்மிடத்
தொப்புர
வொழுகுவார்க் சூரிமை
யார்க்கெலாஞ்
செப்பினர்
வெள்ளப்படாச் சிறப்பிற்
றாகவே.

2.2.3

59 ஒருவனே நாயன்மற்
றொழிந்த தேவத
மிருமையும் பேறிலா
திழிவு கொண்டதென்
றருமொழி விளக்கலா
லாய்ந்து நந்நபி
திருமொழி யுண்மையிற்
சிந்தை செய்குற்றார். 2.2.4

60 வல்லிய மெனுமுகம்
மதுதம் மாமணம்
புல்லிய புயவரைப்
படர்ந்த பொற்கொடி
முல்லையங் குழற்கதீ
ஜாமின் னேமுத
லில்லறத் தொடுமிச
லாமி லாயினார். 2.2.5

61 மனுமுறை நெறிவழு
வாஅபூ பக்க

ரெனுமுகில் கண்டுயில்
காலை யின்புறத்
தினகரன் மதிமடி
யிருப்பச் செவ்விய
கனவுகண் டெழுந்தகங்
களிப்புற் றாரரோ.

2.2.6

62 இன்னதன் மையின்கன
வியாது கொல்லென
மன்னிய மனத்தினன்
மதியிற் றேகுவர்
பன்னுவர் புதுமையிற்
பலனுண் டாமென
வுன்னுவர்
தெளந்தொரு வருக்கும்
விண்டிலார்.

2.2.7

63 பொன்னக ரத்தினும்
புவியுங் காணுறா
நன்னல முண்டுநம்

மிடத்தி லென்னவே
யின்னலைப்
பிரித்தெறிந் தெழுந்து
பொற்புற
மன்னவர் நபியுறை
மனையி லாயினார்.

2.2.8

64 ஆரணக் கடவுளு
மழகின் கன்னியும்
பூரண மனத்துட
னிருத்திப் போற்றியே
தாரணி யிடத்தினிற்
றனிய னாலுறுங்
காரண மனைத்தையுங்
கழறி னாரரே.

2.2.9

65 அம்மொழி கேட்டட
லரியபூ பக்கர்
தம்மனக் கனவையுஞ்
சார்ந்த செய்தியுஞ்

செம்மையி

னுணர்ந்துளத் திருத்திச்

சிந்தையின்

விம்மிதத் தொடும்புயக்

களிப்பு வீங்கினார்.

2.2.10

66 சுரத்தினிற் பெருநதி

யழைத்துத் தோன்றிய

சுரத்தினிற் கட்செவி

தடிந்து பாதகன்

கரத்தினைப்

பொருத்திய காவ

லாளநும்

வரத்தினை யெவரினும்

வகுக்கற் பாலதோ.

2.2.11

67 என்றுரைத் தருளிய

வெழிலபூ பக்கர்

தன்றிரு மதிமுக

நோக்கித் தாழ்விலா

வென்றிகொண்
டுறுங்கலி மாவை
விள்ளுத
னன்றுமக் கெனநபி 2.2.12
நவிற்றி னாரரோ.

68 அருமறை நாயக நபிக
ளானவர்
தெரிதரும் புதுமையின்
வழியிற் சேர்த்துவர்
பெரியவன் றூதென
வெனக்கும் பெட்புற
விரிதரும்
புதுமையொன் றுதவ
வேண்டுமே.

2.2.13

69 எனவுரைத் தவர்மனங்
களிப்புற் றின்புறப்
புனைமலர்ப் பஞ்சணை
பொருத்துங் காலையிற்

கனவுகண் டினிரது
புதுமை காணென
வனமலர்த்
தொடைப்புய முகம்ம
தோதினார்.

2.2.14

70 சொல்லிய நன்மொழி
கேட்டுத் துன்புறு
மல்லலும் போக்கறுத்
தடலபூ பக்கர்
செல்லுறழ் நபிதிரு
நாமஞ் சீர்பெற
நல்லிய லொடுமிசு
லாமி னண்ணினார்.

2.2.15

71 அந்தமி னாயகன்
றுதர்க் கன்புறுஞ்
சிந்தையர் புகழ்புத்
தாலிப் சேய்களிற்
சுந்தரப் புலியலி

யென்னுந் தோன்றலும்
வந்தனை செய்துதீன்
வழியி லாயினார்.

2.2.16

72 அடிமையி லோங்கிய
வறிவின் மிக்கவர்
வடிவுறும் ஆரிதா
மதலை யாகிய
மிடலவர் சைதெனும்
வீர கேசரி
யிடரறுங் கதியிசு லாமி
லாயினார்.

2.2.17

73 இயன்மறை
முறையொடு மிவர்க
ளிங்ஙன
மயலவ ரறிவுறா தடங்கி
நன்னெறிச்
செயலென நாட்குநாட்
டேர்ந்து தம்மன

மயலறத் தீனெனும்
வழியிற் றேறினார்.

2.2.18

74 அறிவினிற் றெிளந்தபூ
பக்க ரன்பெனு
முறவினிற் கிளைகளி
லுற்ற பேர்களுக்
கிறையவ னபியிவ
ரென்ன வேதநூற்
றுறையொடும் ரகசியச்
சொல்லிற் சொல்லினார்.

2.2.19

75 செவ்விய ரிவர்மொழி
சிதைவி லாதென
வவ்வவர் கருத்தினு
ளாய்ந்தவ் வாற்றிடைக்
கவ்வையங் கடனதி
கடப்ப வன்றொரு
நவ்விபி னெழுநபி
பதத்தை நண்ணினார்.

2.2.20

76 அலகில்வண் புகழ்பூ
பக்கர் சொல்லினைப்
பெலனுறக் குறித்தவ
ணடைந்த பேர்க்கெலா
மலைவற வறத்தொடுஞ்
சுவன வாழ்வெனு
நிலைபெற நல்வழி
நிகழ்த்தி னாரரோ. 2.2.21

77 பணவர வடர்ந்தவர்
பகரத் கேட்டலு
மணமனத் தொடுங்கதி
வாழ்வுக் கீதொரு
துணையென நற்கலி
மாவைச் சொல்லிநின்
றிணையிலான் றூதடி
யிறைஞ்சி
வாழ்த்தினார். 2.2.22

78 கரும்பெனு நபிகலி

மாவைக் காமுற
விரும்பிய பேர்களிற்
றலைமை மிக்கவ
ரரும்புவிக்கரசுபு துர்ரகு
மானுடன்
றரும்புகழ் சுபைறுதல் 2.2.23
காவுஞ் சகுதுவும்.

79 அருமறைப்
பொருட்குரை யாணி
யாகிய
வரிசைநன் னெறியுது
மானு மாசிலாத்
திருநபி பெயர்க்கலி
மாவைச் செப்பிய
பரிசனத் தொடுத்தனி
பழகு நாளினில். 2.2.24

80 அண்டருக் கரசிழிந்
தடுத்தென் முன்னுரை

விண்டனர் போயினர்
மறுத்து வெற்பிடைக்
கண்டில னெனமனங்
கலங்கிக் கார்க்கடன்
மண்டலம் புகழ்நபி
வருத்த முற்றனர்.

2.2.25

81 குருநபிப் பட்டமே
கொண்ட மேலவர்
வருவது நிகழ்வதும்
வழுத்து வாரெனு
மிருநில மாந்தருக்
கென்சொல்
வோமெனப்

பருவர லடிக்கடி படர்வ
தாயினார்.

2.2.26

82 மருப்புசுங் கருங்குழன்
மடந்தை தம்மொடு
மிருப்பர்பின்

றனித்தெழுந் திரவி
னேகியப்
பொருப்பிடை
வைகுவர் புகழ்ந்து
விண்ணினை
விருப்பொடு
நோக்குவர் மீள்வ
ரெண்ணுவார்.

2.2.27

83 வாணுதற் குரைதர
மறுப்பர் தம்முளம்
பாணியிற் சசியெனப்
பதைப்பர் நல்லுரை
பேணினர் தம்முகம்
பெரிது நோக்குற
நாணுவ ருயிர்ப்பர்மெய்
நலிதல் கொண்டனர்.

2.2.28

84 என்னினி யுரைப்பதென்
றெண்ணி யின்புறுந்

தன்னுயிர்த்
துணைவியைத் தணந்து
நெஞ்சகந்
துன்னிய துயரொடு
மெழுந்து சூன்முகின்
மன்னிய தடவரை
முகட்டின் வைகினார். 2.2.29

85 தனியிவன் றூதெனச்
சார்ந்து பூவிடை
நனிபெறும் புதுமைக
ண்டத்த லில்லெனிற்
பனிவரை நின்றுவீழ்ந்
திடுதல் பண்பலா
லினியிருப் பதுபழு
தென்னுங் காலையில். 2.2.30

86 வாடிய பயிர்க்குறு
மழையும் போற்றினந்
தேடிய பொருட்கரஞ்

சேரு மாறென
வீடில்வா னவர்க்கிறை
விரைவி னேகியக்
கோடுறை நபிவயின் 2.2.31
குறுகி னாரரோ.

87 திண்ணிய பெருஞ்சிறை
ஜிபுற யீல்வரை
நண்ணிய முகம்மதை
யடுத்து நன்குறா
தெண்ணமென்
னுமக்கென வியம்பி
யாவர்க்கு
முண்மைநீர் நபியென்ப
துரைத்துப் போயினார். 2.2.32

88 தன்னுடற் குயிரெனுந்
தகைமைத் தாகிய
பொன்னகர்க்
கிறைசொலும் புனித

வாசகங்

கன்னலஞ் சுவையினுங்

கனிந்த பாகென

நன்னபி செவிப்புக

2.2.33

நடுக்க நீங்கினார்.

89 சகமதில் தீன்பயிர்

தழைப்பத் தூநெறி

முகம்மதின்

றிருப்பெயர் வளர

மாசிலாப்

புகழொடுஞ் ஜிபுறயீல்

போற்றி யிம்மொழி

யிகலறப் பலதர

மியம்பிப் போயினார்.

2.2.34

90 வேறு

முருகுண் டறுகாற்

சஞ்சரிக

முரலும் புயத்தா

ருசனயினா
ரருமைத் தவத்தால்
வந்துதித்த
அபுல்கா சீமதன்
செழுங்கரம்போற்
பெருகத் தருஞ்செல்
லினக்குலங்கள்
பிறங்கும் பிறங்க
லிடத்திருந்த
வரிசை நபியை
நோக்கிப்பின்னும்
வந்தார் வானோர்
கோமானே.

2.2.35

91 கலன்கூழ் கிரண
மணிநாப்ப
ணிருந்த கதிர்மா
மணிக்குறைஷிக்
குலஞ்சூழ் வரிசை

நபிக்கமரர்
கோமான் சலாமுன்
கூறியபி
னிலஞ்சூழ் பரவைப்
புறப்புவியு
மிறைஞ்ச நெடியோன்
றிருவருளாற்
சொலும்சூ றத்தில்
முஸம்மிலெனுஞ்
சுருதி வசன
மிறங்கினவே.

2.2.36

92 சிலம்பி லுறைந்த
முகம்மதுவைத்
திருந்து மமரர்
கோமான்கொண்
டுலம்பற் றுறுஞ்சின்
னெறியினிழிந்
துடனின் றரிதோர்

மருங்கணைந்து
நிலம்பிட் டுதிர
மண்சிதற
நிலவா மணித்தாள்
கொடுகீண்டப்
பிலம்பட் டுறைந்த
நறுஞ்சலிலம்
பிறந்து குமிழி
யெழுந்தனவே.

2.2.37

93 பெருகிப் பரந்த
புனற்கரையிற்
பெரியோன் றூதை
யருகிருத்தி
மருவு மலரு
மெனவுலுவின்
வகையுந் தொகையும்
வரவருத்திக்
குரிசி னபியைப்

பின்னிறுத்திக்
குறித்த நிலைரண்
டிறக்அத்துப்
பரிவிற் றொழுவித்
திருந்துவிண்ணிற்
படர்ந்து சுவனத்
தலத்துறைந்தார்.

2.2.38

94 மறையார் நபிக்கி
ரகசியத்தின்
வணக்கம் படித்துக்
கொடுத்துமணிச்
சிறையா ரமரர்க்
கரசர்முகி
றீண்டா விசும்பி
னடைந்ததற்பி
னறையார் கூந்தற்
கதீஜாவை
நண்ணி யுலுவும்

வணக்கமுமுன்
முறையா யுரைப்ப
வுரைத்தபடி
முடித்தார் கனகக்
கொடித்தாயே.

2.2.39

95 மாரி யருந்திப்
பண்மிழற்றி
வரிவண் டுறங்கு
மலர்க்கூந்த
னாரி சுருதி
முறைவணங்கி
நளின மனங்கூர்ந்
திருந்ததற்பின்
மூரித் திறலொண்
சிலக்கையபூ
பக்கர் முதன்மற்
றுள்ளோரு
மேருப் புயத்தார்

பெருவரத்தார்
விரைத்தா மரைத்தாட்
புகழ்ந்தடுத்தார்.

2.2.40

96 வந்த குறைஷிக்
குலத்திலுறு
மடங்க லனைய
முதியோர்தஞ்
சிந்தை குளிர
வானவர்கோன்
றிருத்தி யுரைத்த
வணக்கமுறை
யந்த மிலிதன்
றூதரெடுத்
தறைய நெறிநேர்
வழுவாமற்
பந்தி பெறநின்
றுறுந்தொழுகை
படித்தார் பாவந்

துடைத்தாரே.

2.2.41

97 வடுவைப் பகிர்ந்த
கரியவிழி
மயிலும் வரிசை
நயினாரு
மடல்வெம் புரவிக்
குரிசிலபூ
பக்க ரலிசஃ துதுமானுந்
தடவெண் கவிகைச்
சுபைறொடுதல்
ஹாவும் அப்துர்
ரகுமானும்
புடைவிட் டகலாச்
செழுந்தேனைப்
பொருத்துஞ் சிறைவண்
டெனத்தொழுதார்.

2.2.42

98 சீற்ற மடங்கா
வரிவேங்கை

திரியும் வனமுங்
கொடுமடங்க
லேற்றை வெருவி
விலங்கினங்க
ளிருக்கு மிடமும்
வரையிடத்துந்
தூற்று மருவிச்
சாரலினுந்
தோன்றா திருண்ட
மனையிடத்தும்
வேற்றுச் சமயப்
பயத்தொதுங்கி
விதித்த தொழுகை

2.2.43

முடித்துவந்தார்.

99 வேதப் பொருளாய்ப்
பொருளொளியாய்
விளங்கு முதலோன்
றிருக்காட்சித்

தூதென் றுதித்த
முசம்மதுவுஞ்
சுருதி நெறித்தீன்
பெரியோருந்
தீதுற் றுலைக்குங்
கொடுங்காபிர்
தெரியா வண்ண
மூவாண்டு
பேதப் படாதி
ரகசியத்தின்
பெரியோன் வணக்கம்
பெருக்கினரே.

2.2.44

2.2 தொழுகை வந்த வரலாற்றுப்
படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 2க்குத்
திருவிருத்தம்...99.

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத்
திரும்ப

2.3 தீனிலை கண்ட படலம் (100-262)

100 சீதவொண் கவிகை
நீழ் றிருந்திய குரிசி
லானோர்
தூதென நபியின்
பட்டந் துலங்கிய
நான்கா மாண்டில்
வேதம்நல் வணக்க
மியார்க்கும் விரித்துற
விளக்கு மென்ன
வாதிதன் பருமான்
மேற்கொண்

டமரர்கோ

னுரைத்துப் போனார். 2.3.1

101 பொருப்பிடத்

தொளித்தும் வாழாப்

புறமனை யிடத்தும்

புக்கி

யிருப்பது தகாதென்

றாயத் திறங்கிய

தென்னக் கேட்டு

மருப்பருங் கரடக்

கைமா மதர்த்தன

மதர்த்து வீரர்

தெருப்புசூந்

தெவர்க்குந் தோன்றத்

தீனிலை வணக்கஞ் 2.3.2

செய்தார்.

102 நீருறை யிடத்துஞ்

செவ்வி நிழறிக

ழிடத்தும் வாய்ந்த
பேரொளி மாட
வாயும் பெருகுமண்
டபத்தின் சார்புங்
கூருநல் லறிவி
னோடு மறபிகள்
குலத்து வேந்த
ரீரமுற் றுருகி நெஞ்ச
மிணங்குற வணங்கி 2.3.3
நின்றார்.

103 ஆரணத் துலுவும்
வாய்ந்த வறிவுமந்
திரத்தின் வாயும்
பூரண நிலைநின்
றங்கை பொருந்துற
வளைக்கு மாறும்
பாரினி னெற்றி
தீண்டப் படும்படி

குழைவு மற்றுங்
காரண மிதுகொ
வென்னக் காபிர்கண்
டைய முற்றார். 2.3.4

104 மார்க்கமோ

நெறியோ வீதோர்
வணக்கமோ மாறு
பாடி
தேற்குமோ நல்லோர்
கேட்கி லிணங்குமோ
வினத்தார் வேத
நாற்கிது பொருந்து
மோவிந் நூதனச்
செய்கை யாவு
நாற்குலத் தவர்க்கு
மொவ்வா
நகையென நகைத்துச்
சொல்வார். 2.3.5

105 மீறிய மதப்பி

னாலோர்

வேதமொன்

றிறங்கிற் றென்று

மீறிலா னிறுதித் தூத

னெனும்பெய

ரெனக்குண் டென்றுந்

தேறிய வறிஞர்

போலத் தெளவுறா

முகம்ம தென்போன்

கூறிய கூற்றைத்

தேற்றா

விளைத்திடுங்

கோட்டி யென்பார்.

2.3.6

106 பொறுத்துளத்

தடக்கிக் கண்டு

போவது தருவ தன்று

மறுத்துடைப்

பனபோன் மார்க்க
வழிகெட நின்ற
பேரைக்
கறுத்தகட் டுரைக
டம்மான் மதமனங்
கலங்கக் கூறிச்
செறுத்திவர் தம்மைத்
தண்டஞ் செய்விரா
லொழியு மென்பார். 2.3.7

107 உரன்று மனத்தி னூடு
முலைவிலாச் சமய
நீங்கார்
பரகதி யடைவர்
வேறு படுத்திநல்
லறத்தைத் தீய்த்தோர்
நரகமே யடைவ
ரென்ற நன்மறை
வசனந் தன்னால்

விரகர்கள் பகுத்துக்
காட்டி விலக்கவுங்
கலக்க நீங்கார்.

2.3.8

108 மனத்துறு வருமக்
காபிர் வலிபகை
சிறிது மெண்ணா
தினத்துடன் கூடிச்
சுஃதென் நிலங்குறு
மலங்கன் மார்பர்
புனற்றடக் கரையி
லுள்ளப் புகழொடும்
பொருவி லானை
நினைத்துலுச் செய்து
நீங்கா நெறிமுறை
வணக்கஞ் செய்தார். 2.3.9

109 வணக்கமுற் றிருந்த
சுஃது மன்னவன்
றன்னை நோக்கி

யிணக்கியிவ்
விடரைத் தீர்ப்போ
மிவர்க்கென
வுரைப்பர் பின்னும்
பிணக்கெனுஞ் சமய
பேதப் பேய்பிடித்
தவர்க்கு நீதிக்
கணக்கறி வுறுமோ
வென்னக் காபிர்கள்
கடுத்து நின்றார். 2.3.10

110 சீற்றமுங் கடுப்பு
மாறாச் சினத்தொடுங்
காபிர் கூடி
மாற்றலர் போலச்
சூழ்ந்து மன்னவர்
சஃதை நோக்கித்
தேற்றுறு முதியோர்
முன்செய்

செயலினைக் செய்ய
லன்றி
வேற்றழ லூழல் புக்க
தொழிலினை
விருப்ப முற்றீர். 2.3.11

111 வருநெறி பிழைத்தீர்
கஃபா வலஞ்செய்து
குபலைப் போற்றுந்
திருநெறி விடுத்தீர்
செய்யாத் தீவினை
விளைத்தீர் வீணி
லொருநெறி
தொடுத்தீர் நும்மோ
டுற்றவர்க் கெல்லா
நந்தங்
குருநெறி தவிர்த்தீர்
கொள்ளாக்
கொடும்பவம்

விளைத்துங்

2.3.12

கொண்டீர்.

112 அமரருக் கவலஞ்
செய்தீ ரருமறை
வசனந் தீய்த்தீர்
நுமர்களுக் கிடுக்கண்
செய்தீர்
நோற்றநோன்
பதனை மாய்த்தீ
ரெமருடன் பகைத்தீ
ரிவ்வூ ரிருப்பிடம்
பெயர்ந்தீர்
பொல்லாக்
கமரிடை வீழ்வ
தல்லாற்
கதியொன்றுங் காண
மாட்டீர்.

2.3.13

113 என்றவ ருரைப்பக்

கேட்ட விளவல்புன்
முறுவ றோன்ற
நின்றுபுன் மொழிகள்
வேறு நிகழ்த்திய
பெயரை நோக்கித்
தொன்றுதொட்
டுவந்து நீவிர்
துதிசெயும் புத்து
காளை
யின்றொழித் திடுமி
னானொன்
றியம்புதல் கேண்மி
னென்றார்.

2.3.14

114வானமும் புவியு
மற்றும் வகுத்தவ
னுண்மைத் தூத
ரானவர் முகம்ம
தென்போ

ரவர்மொழி மறாது
நின்றோ
ரீனமில் சுவன
நன்னா டெய்துவ
ரெங்கட் குற்ற
தீனிலை பொய்மை
யென்ற தேவரு
நரகஞ் சேர்வார்.

2.3.15

115 தீநர கடைவ ரென்ற
சொற்செவித்
துளையின் மாறாக்
காயெரி நெய்யிட்
டென்னக் கட்கனல்
கதுவக் காபிர்
பாய்மதக் களிற்று
போலப் படுகொலை
மனத்த ராகி
வாய்துடி துடிப்பப்

பேசி வருமித்து
நெருங்கி நின்றார். 2.3.16

116 வரைதிரண் டணைய
பொற்றோண்
மன்னவர் சஃது
கோபங்
கரைகடந் தென்னச்
சோகத் தென்பினைக்
கரத்தி லேந்தி
விரைவொடுஞ்
செறுத்து நின்ற வீரரி
லொருவன் றன்னைச்
சிரசுடைந் துதிரஞ்
சிந்தச் சினத்துடன்
புடைத்து நின்றார். 2.3.17

117 சினத்துட னெதிர்த்த
காபிர் திரளையுஞ்
சஃது வேந்த

ரினத்தையும் வேற
தாக்கி யிவர்க்குறு
மொழிகள் சாற்றி
மனத்தினிற் கோப
மாற்றி மனைவயின்
புகுதச் செய்தார்
கனத்தநூன் முறையி
னுட்பங் கண்டவல் 2.3.18
லவர்க ளன்றே.

118 உதித்தமுன்

முதன்மை யாக
பீஸபீ லுதிரங் காட்டி
மதித்தவீ ரியத்தின்
செவ்வி மன்னவர்
சகுதும் புக்கார்
கொதித்தபுன் மனத்தி
னோடுங் குறுகலர்
மனையிற் சார்ந்தார்

பதித்தவே ஈன்றி
தீனும் படர்கொழுந் 2.3.19
தோங்கிற் றன்றே.

119 வேறு

தூத ராகிய முகம்மது
மவர்க்குறுஞ் சுருதி
யோது நன்னெறி
யுடையரு மினத்துட
னுறைந்து
தீது றுங்கொடுங்
காபிர்கள்
செயலினைச்
சிதைப்ப
வேத நன்மொழிப்
பொருளொடுந்
தீனிலை விரித்தார். 2.3.20

120 கோத றுந்துகில்
பொதிந்தரு மணிபல

குயிற்றி
யோது நன்மொழி
யொடுமிரு
கரங்குவித்
தொதுங்கிப்
பேத முள்ளற
வணங்குமிப்
பேயினா லுமக்குப்
பாத கம்பலித் திடுநிச
மெனப்பழித் தனரே. 2.3.22

121 வம்பி ராதசொன்
மறைதன துரையென
வகுத்தெந்
தம்பி ரானையும்
பழிப்பது தகுவதன்
றெனவே
வெம்பி மாசினத்
தொடும்பல

விக்கினம் விளைப்ப
வம்பு ராசியொத்
தூரவர் முகம்மதை 2.3.22
யடர்ந்தார்.

122 அடர்ந்து வந்தவர்க்
கெதிரபுத்
தாலிப்சென் றடுத்துத்
தொடர்ந்து வந்ததிங்
கென்னெனச்
சூழ்ச்சியாற் றேற்றிக்
கடந்த சொல்லொடு
மிதத்தொடும்
பலவுரை காட்டித்
திடம்ப டைத்தவர்
விக்கின
மனைத்தையுஞ்
சிதைத்தார். 2.3.23

123 சமய பேதபுத்

தனைத்தையுந்
தகர்த்திடுந் தீனி
லமையு மென்பவர்
சிலர்சில ரம்மொழிப்
பகையாற்
கமைய றக்கடு
கடுப்பவர் சிலர்சில
ரிவர்க
டமைவி லக்குத
றொழிலபுத் தாலிபு 2.3.24
தமக்கே.

124 இவ்வ ணஞ்சில
பகலிக லொடுநடந்
ததற்பின்
பெளவ மார்த்தெனக்
குறைஷிக
டலைவர்கள் பலருஞ்
செவ்வி தாயொரு

நெறிபடத்
திரண்டுவந்
தடைந்தார்
மைவ ணந்தரு
கொடையபித் தாலிபு
மனைக்கே. 2.3.25

125 இகன்ம னத்தவர்
திரண்டபித் தாலிபை
யெதிர்ந்து
சுகத லத்திரு
ளறவரும்
பருதியொத்
தனையோய்
விகட விக்கினம்
விளையுமுன்
விலகநும் மிடத்திற்
புகலு தற்கொரு
கருமமுண்

டெனப்புக் லுவரால். 2.3.26

126 ஹாஷி மாகுலக்
கடனடு வெழுந்தக
லிடத்தின்
மாசி லாமதி
நின்றுணை யவர்தரு
மதலை
யேசு வார்க்கிட
மெனப்பிறந் திழிதர
வினத்துப்
பாச நீக்கிநந் தேவத
மனைத்தையும்
பழித்தான். 2.3.27

127 நடந்த முன்னெறி
பழுதென நவிற்றியா
லயத்து
ளடைந்த பேரனை
வரும்வழி கேடரென்

றறைந்து

கடந்த நூன்மறைப்

பெரியவ ரிருசெவி

கசப்பத்

தொடர்ந்து பேசுவ

தொறுத்தில னடிக்கடி

தொடுத்தான்.

2.3.28

128 தந்தை தாய்தமர்க்

குறும்பொருட்

சமயநிண் ணயத்தை

நிந்தை செய்தனன்

றனக்குறும்

வடுவென

நினையான்

சிந்தை யுற்றதே

துணிந்தனன்

பிறர்மொழி தேறா

னிந்த வாறலால்

வேறொரு கருமமு
மிசையான்.

2.3.29

129 நின்னை நோக்கியு
நின்குல முறைப்பெரி
யவர்நேர்
தன்னை நோக்கியும்
பொறுத்தனந்
தணிந்தன மிவனை
யுன்னி நோக்கியே
வணக்கிடு
முமதுசொற் கடந்தாற்
பின்னை
நோக்குமெந்
திறமெனப் பேசின
ரன்றே.

2.3.30

130 முறைமு றைப்படி
காபிர்கள் கூறிய
மொழிகேட்

டறம தித்தநெஞ்
கடைந்தபித் தாலிபங்
கவர்கட்

குறும் னக்குறை
தவிர்ந்திட
நன்மொழி யுரைப்பப்
பொறைம னத்தொடு
மனைவரு
மனைவயிற்
போனார்.

2.3.31

131 மாற்ற லர்க்கரி
முகம்மது காபிர்கள்
வணங்கிப்
போற்று புத்தையு
மினத்தையும்
பொருந்திலா
திகழ்ந்து
தூற்று நிந்தனை

யுரைமறுத்
திலர்செழுஞ் சுருதி
தேற்றும் வானவர்
கோணுரை
நிலைபடுந்
திறத்தால்.

2.3.32

132 உரைத்த வாசக
மனத்திடை தரித்தில
னுரவோர்
நிரைத்த டைந்தபித்
தாலிபுக் குரைத்தது
நெகிழ்ந்தான்
குரைத்த வென்னினி
முகம்மது
பெலத்தொடுங்
குறும்பைக்
கரைத்தல்
வேண்டுமென்

றவரவர் தனித்தனி
கடுத்தார்.

2.3.33

133 கோதில் கற்பகச்
செழுங்கொடிக்
கொழுங்கனிக் கதீஜா
மாது தன்மணம்
புணர்ந்தவர்
பொருடரு மதமே
சாதி ஹாஷிமென்
குலத்தவர்
பெலன்குறித்
ததுவோ
வேதி வற்குறுங்
குறும்பெனச்
சிலரெடுத்
திசைத்தார்.

2.3.34

134 தந்தி ரத்தினாற்
சிலவரைத்

தனதுரைக் கடக்கி
மந்தி ரத்துருச்
சித்தியான்
மார்க்கமொன்
றெடுத்தான்
சிந்தை யிற்றெளி
வுற்றுநோக்
கிடுமறைச் செயலீ
ரிந்த வாறிவன்
றொழிலெனச்
சிலரெடுத்
திசைத்தார்.

2.3.35

135 இழிவு செய்தொரு
குலம்பிறந்
தொருகுல மெடுத்து
வழிகெ டத்தனி
நின்றவன் றனதுயிர்
மாய்க்கப்

பழியும் பாவமு
நினைத்திவை
பழுதெனப் பலகான்
மொழிய வேண்டுவ
தில்லெனச்
சிலர்மொறு
மொறுத்தார்.

2.3.36

136 நிறைத்த நந்நெறித்
தேவத் நிலைதலை
குலைய
வெறுத்த பேருயி
ரகல்விசும் பினிற்சுடி
படுத்த
லொறுத்த
லென்னபித் தாலிபுக்
குரைத்தினி
யொருகாற்
பொறுத்துச் செய்வது

கருமமென்
றனைவரும்
புகன்றார்.

2.3.37

137 இசைத்து ரைத்தவை
நன்கென
வினத்தொடு பலரும்
விசைத்தெ முந்தபித்
தாலிபு திருவயின்
மேவித்
திசைத்த டங்களுந்
திக்கினுந் திரிதரு
கவனக்
குசைத்த டப்பரிக்
குரிசின்முன் கூறுதல்
குறித்தார்.

2.3.38

138 குரிசி னங்குல
மகன்முகம்
மதுசெயுங்

குறும்பைப்
பரிவி னிற்பொறுத்
திருந்துநும்
மிருசெவிப் படுத்தித்
தெரிய வேண்டுவ
திலையினிச் சேர்தரு
மினத்திற்
குரிய ரியாமல
வறிகவென்
றுரைத்தயல்
போனார்.

2.3.39

139 உற்ற தங்குலப்
பெரியவ ரனைவரு
முரைத்த
பெற்றி யும்மகன்
குறிப்பையும்
பிரித்தெடுத் தாய்ந்து
வெற்றி வாளபித்

தாலிபு மனமிடை
மிடைந்திட்
டுற்ற தங்கருத்
தொடுமயற்
குரைத்திடா
துறைந்தார்.

2.3.40

140 பத்தி விட்டினம்
வெறுப்பதும்
பழுதுயிர்த்
துணைவன்
புத்தி ரர்க்கிடர்
வருவதும்
பழுதெனப் புழுங்கி
யெய்த்த சிந்தையோ
டியனபி தமையழைத்
திருத்தி
வைத்து நன்னய
மொழிசில

வகுத்தெடுத்

2.3.41

துரைத்தார்.

141 வருத்த முற்றபித்

தாலிபங்

குரைத்திடும் வசனந்

திருத்துந் தீனிலை

முகம்மது

செவியிடைப் புகுந்து

கருத்தி னிற்றெரிளந்

தெண்ணிய

நல்வினைக் கருமம்

பொருத்து தற்கிட

ரிதுகொலன்

றகத்திடைப்

பொறுத்தார்.

2.3.42

142 வந்து ரைத்ததம்

மினத்தவர்

மனவெறுப் பகல

நந்த மைச்சிறி
திகழ்வரென்
றகத்தினி னாட்டித்
தந்தை தந்திரு
முகமலர்
தனையெஹிர்
நோக்கிச்
சிந்து முத்தவெண்
ணகையித
ழமுதவாய் திறந்தார். 2.3.43

143 பருதி

யைக்கொணர்ந்
தணிவலக்
கரத்திடைப் பதித்து
மரிதி னிற்சசி
கொணர்ந்திடக்
கரத்தினி லமைத்து
மொருமொ ழிப்பட

வினத்தவ
ரொருங்குற
நெருங்கிப்
பொருத டக்கினு
நும்மனம்
பொருந்திலா
திருந்தும்

2.3.44

144 ஈத லாற்சில
விடரெனை
யடுக்கினு
மிறையோன்
றுத னியானெனச்
சுருதியை விளக்குவ
தலது
பேதி யாதென
தகமென முகம்மது
பிரியாத்
தாதை யோடுரைத்

தனரிரு விழிமழை 2.3.45
தயங்க.

145 அழுது ரைத்தநன்
னெறிமுகம் மதுதமை
யடுத்துச்
தழுவி யென்னுயிர்
நீயல திலையெனச்
சாற்றி
முழுது நின்கருத்
துறும்படி முயல்வதே
யன்றிப்
பழுதி லென்மனத்
திதுகொனின்
ணயமெனப்
பகர்ந்தார்.

2.3.46

146 சிதைவி லாமொழி
தனையபித் தாலிபு
தெளிப்ப

மதலை யாகிய
முகம்மது
மனத்திடைக்
களித்துப்
புதிய னாயக
னாரணம் புடைபரந்
தோங்க
விதுவி னொண்கலை
வளர்த்தெனத்
தீன்பயிர்
விளைத்தார்.

2.3.47

147 வருந்தி லாதொரு
சமயமென் றகுமது
வடுவைத்
தருந்த வப்பிழைக்
கொடுமுடி
தனைமறுத் திலனென்
றிருந்த பேரினிற்

றலைவர்க ளவரவர்க்
கிசைத்துத்
திருந்தி லாமனக்
காபிர்கள்
கிளையொடுந்
திரண்டார்.

2.3.48

148 மாத வத்தின
னொலீதருண்
மதலையைக்
கொடுபோய்க்
கோதி லாதபித்
தாலிபு திருக்கரங்
கொடுத்துத்
தீதி ழைத்திடு
முகம்மதை நமதிடஞ்
சேர்த்துப்
பேத கத்தினைத்
துடைப்பமென்

றுரைத்தனர்

பெரியோர்.

2.3.49

149 குறித்த வாசக

நன்கெனத்

திரளொடுங் கூடி

நறைத்த டப்புய

வொலீதருண்

மகனைமுன் னடத்தி

நிறைத்த மாமலர்ப்

புயரபித் தாலிபு

நிலவச்

செறித்த நீணிலை

மணித்தலைக்

கடையிடைச்

சேர்ந்தார்.

2.3.50

150 வேறு

மாலை யிட்ட

வரைப்புய மன்னபித்
தாலி பைக்கண்
டனைவருங்
கைமுகிழ்த்
தோலி டுங்கட
லுட்படு நஞ்சினைப்
போலு மாற்றம்
புகலப்
பொருந்தினார்.

2.3.51

151 உத்த மத்தொலீ
தென்பவன்
செய்தவப்
புத்தி ரன்கலை
யிற்பொரு வற்றவன்
சித்தி ரத்தினு
மிக்குயர் செவ்வியன்
மத்த மாகரி யொத்த
மனத்தினன்.

2.3.52

152 மறுவ றுங்குல
மைந்தனிம்
மைந்தனை
யறுதி நன்மனத்
தோடு மளித்தன
மிறைவ நின்மக
னாக்குக வில்லகத்
துறைக பின்னு
மொருமொழி
கேட்டியால்.

2.3.53

153 பெறத்த காத
பெரும்பழி யாய்நம
தறத்தி னுக்கழி
வாயவ தூறுமாய்
மறுத்தோர் மார்க்கம்
வகுத்தமு கம்மதை
வெறுத்தி னத்தவர்க்

கீந்திடல்

2.3.54

வேண்டுமால்.

154 இந்த மாற்ற

மிசைந்தினி

ரேற்பகை

வந்தி டாது

மறுத்தொரு

தீங்கிலைச்

சிந்தை வேறுசெய்

தீரெனி னீள்பகை

பிந்தி டாத

பெரும்பழி சூழுமே.

2.3.55

155 எனவு ரைத்த

வினத்தவர்

தம்மொழி

மனதி னுட்புகுந்

தங்கி வளர்த்துறு

சினமெ முப்பின

சிந்தையுட் டயைநன்
னினைவி
னுட்பொதிந்
தோர்மொழி
நீட்டுவார்.

2.3.56

156 நலிவி லாது
நடுவுரைத் தீரும
தொலிது மைந்தனு
மாறத்தென்
போன்றனை
மலியும் வெண்கதை
மாடத்துள்
வைத்தியான்
மெலிவி லாது
வளர்த்திடல்
வேண்டுமால்.

2.3.57

157 எங்க டங்குலத்
தின்னுயிர்த் தம்பிதன்

மங்கை யீன்ற
மணியை முகம்மதை
யுங்கள் பாற்கொடு
போயுமர் தம்மனப்
பங்கந் தீரப்
படுத்தலும்
வேண்டுமால். 2.3.58

158 ஈது நந்நெறி யீது
மனுநெறி
யீது நங்குலத் தாருக்
கிணங்குவ
தீது வேதத்
துரைப்படி யாவர்க்கு
மீத லாதுநன் னீதியு
மில்லையே. 2.3.59

159 அறபெ னும்பதி
யாரா சூழியோ
ரறவு நல்லறத் தாலறி

வோங்கியோர்
பிறவு மிவ்வுரை
யாவர்கள் பேசுவார்
பிறரு மில்லைநும்
போற்பெரி
யோர்களே.

2.3.60

160 உரைத்த

லென்னுமர்க்
குற்றசொல்
லென்மனம்
பொருத்த
மில்லெனப்
புண்ணியர் கூறலுந்
திருத்தி
லாதென்கொல்
செய்குவ மியாமென
வருத்த முற்ற
மனத்தொடும்

போயினார்.

2.3.61

161 கனன்று சென்றற
பிக்குலக் காபிர்க
ளானந்த ரக்குறை
ஷிக்குலத் தாரொடு
வனைந்த
பொற்கழன்
மன்னவர் தம்மொடு
சினந்து தங்க
ளினங்க டிரட்டினார்.

2.3.62

162 கேட்டு வந்தவ
ருஞ்சிலர் கேட்டினை
மூட்ட வந்தவ
ருஞ்சிலர் மூள்பகை
வீட்டு மென்று
வெகுண்டவ
ருஞ்சிலர்
கூட்ட மிட்டுக்

குலத்தொடுங்
கூடினார்.

2.3.63

163 வடித்த மெய்மறை
நந்நபி வாக்கினிற்
படித்த சொல்லைப்
பகர்ந்திடும்
பேர்களைப்
பிடித்த டித்துப்
பெலன்குறைத்
தில்லமு
முடித்து டைத்திடை
யூறு படுத்தினார்.

2.3.64

164 செறுநர் செய்திடுந்
தீயவக் கோட்டிகண்
டறிவு றும்மபித்
தாலிபு மங்கவர்க்
கிறுதி செய்குவ
னியானென வீரமுற்

றுறைபெ ருங்குலஞ்
சேர்ப்பதற்
குன்னினார்.

2.3.65

165 பெருகி நின்ற

தலைமுறைப்

பேரராய்

வருமவ் வப்துல்

முனாபுதம் மக்களி

னுரிய ஹாஷி

மெனுங்கிளை

யோரையும்

பொருவின் முத்தலி

புக்கிளை யாரையும். 2.3.66

166 தனத்த வப்துல்

ஷமுசுக்

கிளையயுஞ்

சினத்த வேல்நவு

பலுக்கிளைச்

சேனையுங்
கனத்த வெண்டிரை
மாகடற் கொப்பென
மனைத்த லத்தில்
வரவழைத் தாரரோ. 2.3.67

167 முன்றி வெங்கணு
மொய்த்தசெவ்
வேற்கர
வென்றி வீரரை
நோக்கி விளித்தணி
மன்றன் மார்பின்
முகம்மது
வான்முனஞ்
சென்ற செய்தி
யனைத்தையுஞ்
செப்பினார். 2.3.68

168 மாறி லாதெழின்
மான்மதங் காவத

நாறு மேனி
முகம்மதை
நாடொறும்
வேறு பாடு
விளைத்திடும்
பேர்களைக்
கோற லென்குறிப்
பென்னவுங்
கூறினார். 2.3.69

169 ஆட்டி றத்தபித் தாலி
புரைத்தசொற்
கேட்டு முத்தலி
புக்கிளை
யோர்களுங்
கூட்டத் தாஷிம்
குலப்பெரி யோர்களு
நாட்ட முற்றிது
நன்றெனக் கூடினார். 2.3.70

170 மற்றி ரண்டு

கிளைமுதன்

மன்னரிங்

குற்ற வார்த்தை

யுசாவி யுறாதென

வெற்றி வேந்தக

நீங்கி வெறுத்திடும்

பற்ற லாருறை

பாலடைந் தாரரோ.

2.3.71

171 மறுவு றுத்து

மனத்தின னாகிநல்

லறிவு நீங்கி யபூலகு

பென்பவன்

பெறுமு றைத்தலை

மைப்பெய ரானுமக்

குறுக லாருறை

கூட்டத்தி லாயினான். 2.3.72

172 பிரிவு செய்கிளை

தன்னொடும்
பின்னவ
னூரிய னாயின
னென்று முளத்தினில்
வெருவி லாதுபுன்
மூரல் விளைத்தட
லரியின் சீற்றமுற்
றாரபித் தாலிபே.

2.3.73

173 பகைத்த காபிர்கள்
கூடிப் பனைக்கைமா
வுகைத்த வீர
னொலீதிடம் புக்கிநா
மிகைத்த ஹஜ்ஜின்
முகம்மதின்
வீரத்தைத்
தகைத்தல் வேண்டுவ
துண்டெனச்
சாற்றுவார்.

2.3.74

174 கணிதன் றுன்பக்

கவியன் கபடித

வணிதன் வஞ்சனை

யன்வரை வற்றபித்

தணித னென்றொரு

பேரையுண் டாக்குத

றுணித னன்றென

யாவருஞ்

சொல்லினார்.

2.3.75

175 நீட்டு கைக்கரி

யைநிக ரிற்புலி

காட்டு மாறென

மாறிடுங் காபிர்கண்

மாட்டி ருந்து

வழங்கிய மாற்றதைக்

கேட்டி ருந்த

வொலீது

கிளத்துவான்.

2.3.76

176 ஈதெ லாம்பெய

ரன்றிவன்

சொல்லினைக்

கோத டர்த்தகக்

குறிப்பரி தாற்குலம்

பேத கப்படுத்

தும்பெரு வஞ்சனைக்

சூத னென்றிடும்

பேரெனச்

2.3.77

சொல்லினான்.

177 இத்த லத்தினி

லிவ்வரு டத்தினின்

மொய்த்த

ஹஜ்ஜின்மு கம்மதை

வஞ்சனைப்

பித்த னென்று

பெரும்பெயர்

நாட்டுதல்

பத்தி யென்றித
மித்தனர்
பொய்மையோர். 2.3.78

178 மக்க மாநகர் வந்தவர்
தம்மிடம்
புக்கி ருந்துமு
கம்மதின் புத்திகேட்
டொக்க லோடுமிவ்
ஆரிழந்
தொவ்வொரு
திக்கி னில்லடை
வார்சிலர்
காணென்பார். 2.3.79

179 தாயைத் தந்தையைத்
தன்னுயி ராகிய
சேயைப்
பெண்டிரைச்
சிந்தையில் வேறதாய்

பாயத் தோடும்
பகைப்பிக்க
வல்லதோர்
மாயக் காரன்மு
கம்மதென்
றோதுவார்.

2.3.80

180 ஆதி வேறுண்
டொருவனென்
பானவன்
றுத னியானெனச்
சொல்லுவன்
றெய்வங்கள்
பேத கம்படப்
பேசுவன் பேதியா
வேத மொன்று
விளந்தது
காணென்பான்.

2.3.81

181 மடுத்த சிந்தை

முகம்மதென்
போன்றனை
யடுத்த வன்மொழிக்
குள்ளகப் பட்டுநீ
ரெடுத்த நல்வழி
கெட்டெள
மைக்குங்கீழ்ப்
படுத்த லாகப்
படநினை
யீரென்பார்.

2.3.82

182 வேறு

மலித ரும்புகழ்
முகம்ம தைக்கொடிய
வஞ்ச
னென்றுபெயர்
பேசிய
வொலிது மக்களு
மிழந்து

கைப்பொரு
ளொழிந்து
பேறுமுத வாமலே
நலித ருங்கொடிய
நரக டந்திடுவ
னென்ன வாதிதிரு
நன்மொழி
யலைவி லாதமரர்
கோனி ழிந்தவனி
யிற்பு கன்றவணி
லேகினார். 2.3.83

183 மாசி லாவரிசை
முகம்ம தின்பெயரை
மாற்றி வஞ்சகனெ
னும்பெயர்
பேசி யூரவரி
ரண்டு பட்டவுரை
பெருகி

யெங்கணும்
றிந்துபொன்
னூச லாடுதெரு
வீதி மாமதின
முற்ற மன்னரு
மறிந்துமா
பூச லாகுவ
தினத்தி னுக்கிது
பொருந்து
மோவென
வருந்தினார்.

2.3.84

184 மதின மாநக ரவர்க்கு

மக்கநக

ருற்ற மன்னவர்
தமக்குமோ
ருதர பேதமஃ
தன்றி யாவியுட
லொத்திருப்

பவர்க
ளாகையால்
விதியி
னுட்பமறை கற்ற
வன்புகழின்
மிக்க னானஅபு
கைசவன்
பதிவு பாசுரமொ
டுறைய நீதிமுறை
பழுதி லாதபடி 2.3.85
யெழுதினான்.

185 ஓலை யுத்தரமு கம்ம
தைக்கொடு
முரைத்த
நிந்தைபழு
தென்னவுஞ்
சீல மற்றபகை
யொருவருக்

கொருவர்
செய்து
கோடல்பழு
தென்னவு
மேலு நல்வழி
திருத்தி
னோர்கள்பத
மீது சார்தனல
னென்னவுஞ்
சால மிக்ககவி
தைத்தி றத்தொடு
தணப்பி லாதுற
வனுப்பினான். 2.3.86

186 வந்த வாசக
முணர்ந்து காபிர்கண்
முகம்ம
தைப்பழுது
பேசிய

நிந்தனைச்சின
மொறுக்கி
லார்தின
நிகழ்த்து நல்வழி
மனக்கொளார்
தந்தி ரத்திலுயர்
மன்னர்
சொன்னமொழி
தன்னையுந்
நினைவி
லெண்ணிலார்
செந்த ழற்குழிக
ளேழு மானமுறை
தேடி
நன்னெறியை
மூடினார்.

2.3.87

187 இன்ன வாறுமுர
ணான காபிரிட

ராயி ருப்பவு
முசும்மது
முன்னு நன்னெறி
நிறுத்து வேனெனு
முளத்தி
னோடுதடு
மாறிலா
தன்ன மன்னமட
வார்க்கு மாடவர்
தமக்கு மற்றவர்
தமக்குமே
லின்ன லற்றவிசு
லாத்தி னேர்வழி
யிளைக்கி லாதுற
விளக்கினார்.

2.3.88

188 சிந்து ரத்திர ளடர்த்து
நின்றதொரு
சிங்க வேறெனு

முகம்மது
தந்தி ரத்தையு
மவன்ற னேர்வழி
தனக்கி சைந்தவர்க
டம்மையு
மந்த ரத்தின்வழி
யாவிடற்
கினியோ
ரைய
மில்லையென
வங்கவர்
புந்தி யிற்கருதி
வேறு
வேறுகொலை
பூணு நாளில்வர 2.3.89
வோதுவாம்.

189 மதுவ ழிந்தொழுகு
மரவ மாலைபுனை

வரைநி கர்த்தபுய
அப்துலா
புதல்வ ராகியமு
கம்மதுந்
தனியோர்
போது நீடுககு
பாவடுத்
ததிவி தப்புதுமை
மறைமொ
ழிக்குமுத
லாதி யைத்தலை
வணங்கியே
புதிய வேதமொழி
கொடுபு
கழ்ந்துநிலை
பொருந்தி
யங்ஙன
மிருந்தனர்.

2.3.90

190 கண்ட காபிர்களி

லொருவ னோர்துகில்
கரத்தி லொப்பறமு
றுக்கியே
யண்டர் நாயகமு
கம்ம தின்றம
தருங்க முத்துற
விறுக்கினான்
விண்டி லாரெதிர்
விழுத்திலா
ரதனை
மெய்மை
யோரும்பு
பக்கர்தா
மிண்டு வல்வினை
யிதென்று கண்டற
விரைந்து பாலினி
லடைந்தனர்.

2.3.91

191 மிடற்றி லுற்றதுகி
றனைநெ கிழ்த்துமிகு
வினைகொ
லைக்கபடர்
தங்களை
யடுத்த டாதசில
மொழியின்
வேகமோ
டடர்த்து
விட்டெழின்
முகம்மதி
னிடத்தி
ருந்துதொழு
தெழுந்த பின்புட
னெழுந்தி
ருந்துதம தாவித
முடற்பு குந்தபடி
மனைபு குந்தபி

னுயர்ந்த தம்மனை
யடைந்தனர்.

2.3.92

192 அன்றொ ழிந்துசில

நாள கன்றபின

னாதி தூதெனு

முகம்மது

மன்ற றுன்றுமது

மாலை

நாற்றியொளிர்

மணிதி கழ்ந்தககு

பாவிடஞ்

சென்ற டுத்தரு

கிருந்து மூதுரை

தெளித்த மாமறை

விழ்கிக்கொடெ

யொன்று

பட்டமன மங்ங

னஞ்சிறி

துணங்கி லாதுற
வணங்கினார்.

2.3.93

193 தக்க நன்னெறி
பிழைத்த பாவியபு
ஐகல்சைபா
வொலிது தன்னுட
னுக்கு பாவுமுத்
பாவு மூடனுமை
யவு மீனனுமா
றாவுமா
யொக்க லோடவ
ணடைந்து நந்நபி
யொழுங்குறுந்
தொழுகை
நோக்கியோர்
விக்கி னத்தினை
நினைத்தொ
ருத்தனை

விளித்து ஞாரிடை 2.3.94
விடுத்தனர்.

194 ஊரி னிற்புகுந்தோ
ரொட்ட கத்தெலும்
புடற்குடர்க் குருதி
யூனுலம்
வாரி வந்தவன்
முகம்ம தின்றனி
மணிப்பு
றத்திடைப்
படுத்தலும்
வேரி யங்கமு
தலைம்பு
லன்களும்
வெறுத்தொ
டுக்கிய
சுஜூதினிற்
பாரி டைப்படிதல்

கண்டு தீனிலை
பகைத்த பாவிச
ணகைத்தனர்.

2.3.95

195 பிடரியின் மீதுசுமை

யும்ச ஜுதியல்
பிரிந்தி டாதவ
ணுறைந்தது
மடைய

லார்கணகை
யோடு நின்றது
மகம்வெ
தும்பவொரு
காளைகண்

டிடைய றாதவசை
கொண்ட பாவிச
ளிழைத்த பாதகமி
தென்னவே
யுடைய நாயனபி

புதல்வி தம்மிட
மொதுங்கி
நின்றிவை
யுரைத்தனன்.

2.3.96

196 மாத ருக்கரசி பாத்தி

மாவெனு

மடந்தை கேட்டுள

மயக்குற

வீதி வாயிடை

புகுந்து மின்னென

நடந்து மாமறை

விளக்கிடுந்

தாதை வெந்நிட

மிருந்த

தைச்சிதறிச்

சரிவளைக்

கைகொடு

தனிதுடைத்

தேத முற்றமொழி
காபி ரைச்சிறி
தெடுத்து
ரைத்துமனை
மேவினார்.

2.3.97

197 ஏக னைத்தொழு
தெழுந்தி ருந்துபி
னிடும்புசெய்
தவரை நோக்கியே
மோக முற்றதனி
றப்பனா வுனது
முனிவினா
லிவர்க டங்களை
வேக முற்றகொடு
நரகிடைப் புகுத
விடுதல்
வேண்டுமென
விரைவினான்

மாக நோக்கியிரு
கரமெ டுத்துபது
வாவு ரைத்துநபி
போயினார்.

2.3.98

198 வேறு

வீணுரை பகர்ந்து

மிடும்புக

டொடுத்தும்

வெவ்வினைக்

கொடுங்கொலை

நினைத்துங்

காணிலாப்

புதுமை

விளைத்தநா

யகத்தை

காபிர்கள்

வெறுத்திடுங்

காலந்

தூணினைத்
துரும்பா
நினைத்தென
ஹாஷின்
றோன்றலில்
அக்கமென்
றொருவன்
பூணிலாப்
பவநோய்
பூண்பது தனக்கே
பெருவிலா
தொருதொழி
லெடுத்தான்.

2.3.99

199 இருவிழி கறுப்பு
மொருபுறத்
தொதுங்க
விதழ்க்கடை
வாயிடைப்

பிதுங்கத்
திருகுற முகத்தைச்
சுரிப்பொடு
வளைத்துத்
திகழ்தரு
நாசியைச்
சிலிர்த்துப்
பெருகிய கழுத்தி
னரம்புகள்
விறைப்பப்
பிளந்துவாய்
நாநுனி புரட்டி
வரிவர வலித்து
முகம்மதை
நோக்கி
மனத்துறா
திகழ்ச்சிசெய்
தனனால்.

2.3.100

200 கதிர்விரிந் தொழுகு
மெய்யெழி
னபியைக்

காண்டொறுங்
காண்டொறும்
வலித்திட்
டெதிரெதிர்
வருவன்
விலக்குதற்
கமையா
னிங்ஙனஞ்
சிலபக றிரிந்தான்
புதியவன் றூத
ரிவன்றனை
நோக்கிப்
பொருவிலாச்
செவ்விதழ் திறந்து
பதிபெற வலித்திட்

டிதனிலெண்
மடங்காய்ப்
பழிப்பொடுந்
திரிகுவை
யென்றார்.

2.3.101

201 பலித்தது நபிதந்
திருமொழி
யவன்பாற்

பதிமடங் காயின
விதழ்வாய்
வலித்தலுங்
கண்கள் சிமிட்டலு
முலகில்
வழங்கிலா
வலிப்பெலாம்
வலித்துச்
சிலிர்த்தது
முகங்கண்

டடுத்தவர் மனங்க
டிகைத்ததும்
பெருங்குல
மனைத்துஞ்
சலித்ததுந் தவிரா
விடும்பினால்
வருநோய்
படர்ந்தது
வைகலுந்
தழைத்தே.

2.3.102

202 பெறுமவ ரிடத்து
மனைவிதன்
னிடத்தும்
வலிப்பது
தவிர்ந்திலன்
பெரியோர்
மறுகெதிர்ப் படினு
முகத்தெதிர்

நோக்கி
வலித்திட
லொழித்திடான்
புதியோர்
சிறுவர்கள் காணி
லெவ்விட
மனைத்துஞ்
சிதறியே
வெருவிடத்
திரிவன்
குறைவிலா
நபியைப்
பழித்தநிந்
தனையாற்
குவலயம்
பழித்திடத்
திரிந்தான்.

203 குருநெறி யவரைக்
காண்டொறும்
வலிப்பன்

கோயிலிற் றேவத
மிடத்திற்
சிரசினை
வளைத்து
முகஞ்சுரித்
திருகண்
சிமிட்டுவ தடிக்கடி
மறவான்
வருநெறி
பிழைத்த பாவிகள்
குலமும்
வணங்கிய புத்துக
ளனைத்துந்
தருநபி பழித்துக்
காட்டுதற்

கிவனோர்

சாட்சியிற்

2.3.104

றலைமைய

னானான்.

204 மருந்தினான்

மணியான் மந்திரத்

தொழிலான்

மாறிலா மாயநோ

யதனாற்

றிருந்திய மதிகெட்

டங்கமும்

வேறாய்த்

திரிந்தவ

னாட்குனாட்

டேய்ந்தான்

பருந்தெழுங்

கதிர்வேன்

முகம்மதை

யிகழ்ந்தோன்
படும்வர
லாற்றையு மறிந்து
மிருந்தகா பிர்களி
லொருவனுண்
மதத்தா
லிடதுசெங்
கரங்கொடு
பொசித்தான்.

2.3.105

205 போனக மருந்தாக்

கரத்தினா லமுது
பொசித்தவன்
றனையெதிர்
விளித்து
வானநா யகநன்
னெறிமுகம்
மதுவும்
வலக்கரங்

கொடுபுசித்
திடுமென்
நீனமற் றுரைப்ப
விடருறு
மொழியா
யிடக்கரம்
வழங்குவ தலது
தேனவிழ்
தொடையாய்
வலக்கரம்
வழங்கா
தெனவவர்
திருமொழி
மறுத்தான்.

2.3.106

206 வலிபெற வழங்கும்
வலக்கரம் வழங்கா
தெனமறுப்

படிறுரைத்
தவனைக்
கலியென
நினைத்துக்
கவரிதழ் திறந்தெக்
காலமு
முனதுரைப்
படியே
நிலைபெற நிலத்தி
லிருப்பது
நிசமென்
றுரைத்தனர்
நெடுமுடி யாதந்
தலைமுறைப்
பெயரின்
முதன்மணி
விளக்காய்த்
தருகதிர் நபிமுகம்

2.3.107

மதுவே.

207 அடங்கலர்க் கரியா
யுதித்தநந் நயினா
ரறைந்தசொன்
மறுத்தவன்
வலக்கை
முடங்கில சிறிது
நீண்டில புணர்வு
முழுதினு
மிலதுகெட்
டொடுங்கி
வடங்கொள்வெம்
முலையார்
நகைத்தரு வருப்ப
வருந்தினும்
வாய்க்குத வாம
லிடங்கொளம்
புவியு

ணோக்குநர்க்

கிழிவா

யிணங்கிலா

தொழிந்திருந்

2.3.108

ததுவே.

208 மண்ணினிற்

செழுந்தீன் பயிர்நலந்

தழைக்க

வளர்த்தமா

மறைநபி நயினார்

கண்ணுடைக்

கரும்பின்

சுவையினு மினிய

கட்டுரை

நெறிக்கலி மாவை

யுண்ணிறை

யமிர்த மெனவறி

யாம

லொடுங்கிலா
தெதிரிடர்
பகர்ந்திட்
டெண்ணிறந்
தனையர் சிலபக
லிவர்போ
லிடும்பைநோய்
சுமந்திருந் தனரே. 2.3.109

209 மறைபடாப் புகழை
யுலகினில் வளர்த்து
வருமொரு
துரைபுயல் காசீங்
குறைபடா
மனமும்
வாக்குமொன்
றாகப்
புகழ்ந்திடுங்
குரிசினந் நபிக்கு

நிறைபட வடுத்த
கிளையனைத்
தையுந்தீ
னிலைபெற
நிறுத்திடு மென்ன
விறையவ னாயத்
திறங்கிய
தெனவங்
கிருந்திறங்
கினர்ஜிபு ரீலே. 2.3.110

210 திருமறை
மொழியொன்
றுரைத்துவிண்
ணவர்கோன்
சேணிடை
யுறைந்தபின்
மாறா

விரைகிடந்
தருந்தேன்
றுளித்தகுங்
குமத்தார்
விளங்கிய
புயவரை துலங்க
வருமுதன் மதமா
கரியெனத் திருந்து
மனத்திடைக்
களிப்பொடு
மகிழ்ந்து
தருமுகிற் கவிகை
யிலங்கிடச் சிறந்த
சபாமலை
யிடத்தினிற்
சார்ந்தார்.

2.3.111

211 உடுப்புறம் பொதிந்த
மதிதவழ் மலையி

னுச்சியி னடுமிசை
யுறைந்து
கடுப்பறக்
கொடுஞ்சொற்
பிறந்திடா
தமிர்தங்
கனிந்தவா
யிதழ்திறந்
தெவர்க்கு
மெடுப்பரும்
புதுமை யுண்டென
வினத்தோ
ரியாரையு
மினிதுற நோக்கிக்
கொடுப்பதற்
கெழுமா
முகிலினம்
பொருவாக்

குருநெறி
முகம்மது
விளித்தார்.

2.3.112

212 கல்லகத் துறைந்து
முகம்மது விளித்த
கட்டுரை கேட்டலு
மினத்தோர்
பல்லருஞ்
செறிந்து
திரளொடு
மெழுந்து
பார்த்தறி
சுவமென நடந்து
செல்லிடம்
பிரியாக் கருமுகிற்
கவிகை
நீழலிற் சேட்டிளங்
கதிர்விட்

டெல்லவ
னெழுந்த
தெனநபி யிருந்த
விடத்தினி
லுறைந்தன
ரன்றே.

2.3.113

213 காரண முளதென்
றுரைத்தெமை
விளித்த
கருத்தறி
கிலமெனக் கடிதி
னூரவ ருரைப்ப
வானவ ருரைத்த
வுரையினை
யுளத்தினி
லிருத்தித்
தாரணிப் புறத்திற்
றெறும்படை

திரண்டு
வந்தது தமர்க்கிட
ரெனயா
னீரமுற் றுரைப்ப
வெவர்க்குமுண்
மையதா
யிருப்பதோ
வெனநபி
யிசைத்தார்.

2.3.114

214 உரைத்தசொல்

லெவர்க்கு
முறுதிநிண்
ணயமென்

றனைவரு
முரைத்திட
மகிழ்ந்து
நிரைத்தகுங்
குமத்தார்ப் புயநபி

யினியா
னிகழ்த்திய
மார்க்கநன்
னெறியைத்
தரைத்தலத் தீமான்
கொள்ளுதற்
கிசையாத்
தரம்படைத்
தவரனை
வரையுங்
கரைத்திட நனிய
தாபெனுங்
கொடிய
கடும்பிணி
பிடித்திடு
மென்றார்.

2.3.115

215 கூறிய மொழிகேட்
டபூலகு பெனுமக்

கொடிய னிருவிழி
சிவந்து
மாறுபட் டிதற்கோ
குலத்தொடுங்
கெடுவாய்
வாவழைத்
தனையெனச் சீறித்
தேறிலா துறுக்கி
யிருகரம்
புதைப்பச்
செறிதரு
பூழ்தியை வாரி
யீறிலான் றூதை
முகம்மதைச் சிறிது
மெண்ணிலா
தெதிர்ந்துநின்
றெறிந்தான்.

2.3.116

216 அடர்ந்தெதிர்த்

துரைத்த கொடியவ
னபூல

கப்புவி யிடத்துமா
கிறத்து
மிடைந்திடும்
பெருங்கே
டுடையவ
னிவனே
யென்னுமப்
பொருளுரை
பிறப்பத்
துடங்குதப் பத்ய
தாவெனத்
தோன்றுஞ்
சூறத்தொன்
றிறங்கிய துலகிற்
கிடந்தமும்
மறையுந் தெரிதரப்

புகழ்ந்த
கிளரொளி
முகம்மது
நபிக்கே.

2.3.117

217 சூறத்தின் பொருளை
முகம்மது முரைப்பத்
துணுக்குறா
துனதுரை யுலகிற்
றேறத்துன்
புறுங்கே
டெனக்குவந்
தடைந்தாற்
றேடிய திரவிய
மனைத்து
மீறத்தந் திரருக்
களித்திட ரதனை
விரைவினிற்
போக்குவ

னென்னப்
பேறத்த மிலசொ
லுரைத்தன
னெவார்க்கும்
பெருங்கொலைப்
பிழைவிளைத்
திடுவான். 2.3.118

218 இறையவன் றூதர்க்
கிசைத்தசொற்
கெதிரா
யிசைத்திடு
மபூலகு பென்போ
னிறைதரும்
பொருளு
மிழந்துத வாம
னெட்டுடற்
பெருந்தலை யரவ
முறைதரு நரகம்

புகுவனென் றாயத்
திறங்கிய
துலகெலாம்
விளங்க
மறைமொழி
பயிற்றுஞ்
செவ்விதழ்
மணிவாய்
முகம்மது
மனமகிழ்
பெறவே.

2.3.119

219 அவனியிற் கேடு

முடிவினி னரகு
மடைகுவ னபூலகு
பெனவே
செவியுற வாயத்
திறங்கிற்றென்
றுரைத்த

வுரைக்குஞ்சேர்
தருமின
மனைத்துங்
கவினற
அதாபென்
றொருபிணி
பிடிக்கு
மென்றகட்
டுரைக்குமே
கன்றித்
தவிர்கிலா வயிர
மனத்தராய்க்
காபிர்
தனித்தனி
கொலைத்தொழி
னினைத்தார். 2.3.120

220 வேறு

தேந்தரு மினியசொற்

செவ்வி நந்நபி
யாய்ந்தசொ
லுணர்ந்திசு லாத்தி
லாகிய
மாந்தரைப் பிடித்தக
மறுக்க முற்றற
வீய்ந்திட விடர்பல
விளைத்திட்
டார்களே.

2.3.121

221 வீசுவர் சிலர்தமை
விடுத்து நன்மொழி
பேசுவர் சிலர்தமைப்
பிடித்துப் புன்மொழி
யேசுவர் சிலர்தமை
யிரண்டு பட்டுறும்
பூசலுக் கடிப்படை
புணர்த்து வார்சிலர்.

2.3.122

222 மாயவன் முகம்மது

வகுத்த மார்க்கத்தி
லாயின னிவனென
வடுத்தம் மாறையுங்
கூயவன் றந்தையா
சிறையுங் கோதிலாத்
தாய்சுமை யாவையுந்
தமக்கை தன்னையும். 2.3.123

223 பிடித்தனர்

சினத்தொடிந் நான்கு
பேரையு
மடித்தன ரிருகர
மழுந்த வங்கமுந்
துடித்திடக்
கயிற்றினிற் சுருக்கிப்
பாதலம்
வெடித்திடச்
சுடும்பரல் வெயிலி 2.3.124
லாக்கினார்.

224 ஏங்குவ ரிரங்குவ
ரிருக ணீர்விழ்த்
தேங்குவ ரடிக்கடி
தீனை மாறியு
நீங்குவ தில்லென
நினைந்திட் டுள்ளகம்
வீங்கிட நெட்டுயிர்ப் 2.3.125
பெறிந்து வீழ்குவார்.

225 தங்கிய கதிரவன்
றழலின் மெய்யொளி
மங்கியுள் ளீரலும்
வறந்து தீய்ந்திடப்
பங்கிகள் பூழ்தியிற்
பதிய மூட்டிய
வங்கியிற்
கிரிமியொத் தறிவு
போக்கினார்.

2.3.126

226 வேனலிற் கிடந்துடல்
வெதும்பிச் செவ்வரி
பானலத் தருவிநீர்
பரப்பி யுள்ளுடைந்
தூனென
வியர்ப்பெறிந் துதிர
நந்நபி
தீனிலை மறுத்திலர் 2.3.127
செவ்வி யோர்களே.

227 உறுக்கினார்
செழுங்கர முரத்தோ
டொன்றவே
யிறுக்கினா ரடிக்கடி
யெடுத்த தீவினை
முறுக்கினா ரல்லது
மூட்டுந் தண்டனைக்
குறுக்கினா
ரிலைக்கொலைக்

கொடுமை யாளரே. 2.3.128

228 நன்னிலை கெடுமவர்
நடத்தும் வல்வினை
யின்னல்கண்
டெழினபி யிடருற்
றொரொடு
மன்னிய துயரினைப்
பொறுத்த மாட்சியாற்
பொன்னுல
குமக்கென
வுரைத்துப்
போயினார்.

2.3.129

229 மண்ணிடை
கணவனை நோக்கி
மைந்தனை
யெண்ணுற
நோக்குவ ளிதயம்
வாடுமப்

பெண்ணினை
நோக்குவள்
பெய்யுஞ் செந்தழல்
விண்ணினை
நோக்குவள் வீடு
நோக்குவாள்.

2.3.130

230 யாசிறு மனைவிநல்
லறிவுக் கில்லிட
மாசற தீன்பயிர்
வளர்க்கும்
வேலியார்
பாசமற் றவரிடர்
பார்த்தி லேனெனக்
காசறு பொன்னகர்
காணப் போயினார்.

2.3.131

231 தெரிமறை
முகம்மதின் தீனுக்
காகவே

யிருநிலத் திடைமுத
லிறந்து தேன்சொரி
மருமலர் சுவர்க்கமா
ராயம் பெற்றவர்
தருஅம்மா
றுடையதா
யெவர்க்குந் தாயரே. 2.3.132

232 அன்னமென்

னடைச்சுமை
யாவென் றோதிய
மின்னம ருலகிடை
மேய பின்னெடு
வன்னியின்
குழிக்குடல்
வளர்க்கும் பாதக
ருன்னிய
கொடுஞ்சின
மொழிந்தி லாரரோ. 2.3.133

233 துன்னல ரிழைத்திடுந்
துன்பத் தாலடன்
மன்னவன் யாசிறு
மகளும் வாடிநின்
றின்னலி
லிடைந்திடைந்
திறந்து சோதிவாய்ப்
பொன்னுல
கினிற்குடி புகுதப்
போயினார்.

2.3.134

234 தந்தையு முடன்பிறந்
தவளுந் தயரு
மிந்தவல்
வினையினா
லிறந்திட் டாரென
மந்தரப் புயரம்மா
றென்னு மன்னவர்
சிந்தையிற்

சூழ்ச்சியொன்
றுன்னித் தேறினார்.

2.3.135

235 வாயினி

லொன்றுந்தம்
மனத்தி லொன்றுமத்
தீயினுங் கொடியவ
ரிடத்திற் செப்பியே
மேயதுன்
பனைத்தையும்
விலக்கி வில்லிடுஞ்
சாயக மெனநபி
யிடத்திற் சார்ந்தனர்.

2.3.136

236 மாதவ ரிடம்புகுந்
தமரர் வாழ்த்திய
பாதபங் கயமல
ரிறைஞ்சிப்
பற்றொடுங்
கோதறு தீனிலை

நிறுத்துங் கொற்றவர்
சீதவொண் கட்கடை
யருவி சிந்தினார்.

2.3.137

237 அழுதவர் திருமுக
நோக்கி யங்கையாற்
செழுமலர்க்
கண்ணினீர்
துடைத்துத் தீயவர்க்
குழுவினைக்
கடந்திவ ணடைந்த
கொள்கையை
மொழியென
வுரைத்தனர்
முதல்வன் றூதரே.

2.3.138

238 பெற்றவ ரிருவரும்
பிறப்புந் துஞ்சின
ருற்றவ ரிலையென
வுன்னி யுண்மையை

முற்றுறக் கருத்தினின்
முடித்துக் காபிர்கள்
சொற்றவைக்
கேற்பவை சொல்லி
னெனென்றார். 2.3.139

239 ஆக்கமற் றவரிட
ரடுக்கி லின்னமும்
வாக்கினி
லொருமொழி
வழங்கி
யுண்மையைப்
போக்கறச் சிந்தையுட்
பொருத்தித் தீவினை
நீக்குதல் கடனென
நிகழ்த்தி னாரரோ. 2.3.140

240 இவ்வண நிகழ்ந்திவ
ணிருக்கு நாளையி
னொவ்விய மனத்திபு

னுகல பென்பவன்
வெவ்விய னடிமைபி
லாலை நோக்கிமா
செவ்விய னிவனென 2.3.141
நகைத்துச் சீறினான்.

241 அடிமைய னறிவில
னறியுந் தன்னுரைக்
படிநட வாமுரண்
படித்த
வஞ்சன்பொய்
பிடிபடு முகம்மதின்
பேச்சுக் குட்படுங்
கொடியவ
னிவனெனக் கனன்று
கூறினான். 2.3.142

242 மாயவஞ்
சனைத்தொழின்
முகம்ம தின்வயின்

போயிசு லாத்தினிற்
புகுந்த தென்னெனக்
காயெரி நிலத்திடைப்
படுத்திக் கல்லெடுத்
தேயவ னுரத்தினி
லிருத்தி னானரோ. 2.3.143

243 படருல முரத்தினிற்
பதியப் பார்க்கரன்
சுகுகதிர் நிலத்திடைச்
சோர்ந்து மூச்செறிந்
துடலுலைந் துள்ளுயி
ரொடுங்குங்
காலையி
லிடர்தவிர்த் திருவிழி
யெரிய
நோக்குவான். 2.3.144

244 மற்றுமத்
தரையிடைக் கிடத்தி

மார்பக
மிற்றிடப்
பெருஞ்சிலை யுரத்தி
லேற்றுவன்
சற்றொரு
நொடிவரை தவிர்ந்தி
ரான்மனப்
பற்றறு மிரக்கமி லாத
பாவி யான்.

2.3.145

245 நெஞ்சினிற்
பெருஞ்சிலை சுமந்து
நீங்கிலா
வெஞ்சுரத்
திடைமிடை
மிடைந்தும் வேதநூல்
விஞ்சையின்
முகம்மது விளக்கு
முண்மையை

யஞ்சலித் தவனலா 2.3.146
லறிவு நீங்கிலான்.

246 இபுனுசல் பவனிட
ரென்னுந் தீயினி
னவநித
மெனப்பிலால்
நடுங்க விண்ணுமில்
வவனியும் புகழ்நபி
தோழ ராகிய
கவனவாம் பரியபூ
பக்கர் கண்டனர். 2.3.147

247 பொறுக்கரும்
வேதனை பொறுத்து
நிண்ணய
மறுக்கில னிவனென
மதித்துக் கூறிய
வெறுக்கைகொண்
டடிமைபி லாலை

மீட்டினம்
பெறற்கரு
முரிமையா
னென்னப் பேசினார். 2.3.148

248 மன்னிய புகழ்பூ
பக்கர் மாசிலா
நன்னிலை
யவன்றனை யுரிமை
நாட்டிய
பின்னரும்
பகைப்பிணி
பிணிப்பு நீக்கியே
தன்னரு
ளொடும்பெருந்
தீனைத் தாங்கினார். 2.3.149

240 வேறு
திருநெறி தீனுள்
ளொரைத் தீனெறி

மாறி னோர்கண்
மருளுடை மனத்த
ராகி முரண்மறா
திருக்கு நாளில்
விரிகதி ரிலங்கிச்
சேரார் மெய்நிணம்
பருகும் வெள்வேற்
கரதல ஹம்சா
வென்னுங் காளைகா
னிதத்திற் புக்கார். 2.3.150

250 மெல்லிலைக் கானத்
தேகி விலங்கினம்
வேலிற் றாக்கிப்
பல்லருங் குழுமி
யார்ப்பப்
பரிவொடும்
வேட்டை யாடி
யொல்லையி லடவி

நீந்தி யுள்ளகம் பூரித்
தோங்கச்
செல்லுறை புரிசை
வேலித் திருநகர்
சாருங் காலை.

2.3.151

251 செல்லுறழ் கரச்சுத்
ஆனென் றோதிய
செவ்வித் தோன்ற
லில்லுறைத்
தொழும்பி லுள்ளா
ளிளங்கொடி
யொருத்தி வெற்றி
வில்லணி தடக்கை
யேந்தி வரும்விறல்
ஹம்சா வென்னும்
வல்லிய மெதிரிற்
புக்கு வாய்திறந்
துரைக்க லுற்றாள்.

2.3.152

252 ஒன்னலர்ச் செகுக்கும்
வேலோ யுமதுயிர்த்
துணைவ ரீன்ற
மன்னர்மன் னவரைச்
செல்வ முகம்மதை
வதன நோக்கி
யின்னலுற் றகமுங்
கொள்ளா
விழுக்கொடும்
வழுக்கொண் மாற்ற
முன்னியுற் றுரைக்க
வொண்ணா தபூஜகி
லுரைத்த தன்றே.

2.3.153

253 கைப்புரை சினக்கக்
கூறுங் கருதலன்
முகத்தை நோக்கி
மைப்படுங் கவிகை
வள்ளன்

மறுத்தொன்று
மொழிகி லாம
லெய்ப்புறு மனத்த
ராகி யினமில்லாத்
தமியர் போலச்
செய்ப்படும் வனச
மொவ்வாச்
செம்முகம் வெளிற்றிற்
றென்றாள்.

2.3.154

254 பழுதுறுங் கொடிய
மாற்ற மபுஜகல்
பகர்ந்த வெல்லாம்
பொழிகதிர்ப்
பொருப்புத்
திண்டோட் புரவலர்
பொறுத்தா ரென்ன
வழுவறு ஹம்சா
கேட்டு மனத்தினுள்

வேக மீறிக்

குழுவொடுந் திரண்டு

வைகுங் கொடியவ 2.3.155

னிடத்திற் சார்ந்தார்.

255 படிறபூ ஜகிலென்

றோதும் பாதகன்

வதன நோக்கி

யடல்முகம்

முதுவைச் சொல்லா

தவமொழி பகர்ந்த

தெந்த

மிடலெனச் சினந்து

சீறி வீரவேற் றடக்கை

வில்லா

லுடைபடச் சிரத்திற்

றாக்கி யறுக்கொடுங்

கறுத்துச் சொல்வார்.

2.3.156

256 துனிமனத் துறைய

முன்னோன்
றோன்றலை
யுறைத்தா யென்னி
லினியெவை
யுரைப்ப னியானு
மியனபி மொழிந்த
மார்க்கந்
தனினடு நிலைமை
யானேன் சாதியிற்
றலைவர் கூடி
நனிபகை வரினுங்
காண்பேன் காணுநீ
நவிற லென்றார்.

2.3.157

257 அணிதிகழ் ஹம்சா
வஞ்ச மடரபூ
ஐகிலை நோக்கித்
தணிவிலா வெகுளி
மாற்றஞ் சாற்றலு

மவனைச் சூழ்ந்து
பணிபனீ மகுசூ
மென்னுந் திரளவர்
பலருங் கோபத்
துணிவுட னமருக்
கேற்ற சுடர்ப்படைக்
கலன்க ளேற்றார்.

2.3.158

258 இனத்தவர்
நெருங்கிச் செவ்வா
யிதழ்மடித் திருகண்
சேப்பச்
சினத்ததும் ஹம்சா
வென்னுஞ் சிங்கவே
றியல்பு நோக்கி
மனத்தினி லடக்கிச்
செவ்வி மதியொடுந்
தமருக் கேற்பக்
கனத்துரை

யெடுத்துக் காட்டி
யபூஜகில் கழற
லுற்றான்.

2.3.159

259 அங்கவன் றனையன்

மைந்த னகுமதை
வாய்க்கொள் ளாத
பங்கமுற்
றுறுஞ்சொற் கேற்பத்
தண்டனை படுத்தல்
செய்தா
னங்குலத் தவர்க்குக்
கோப நடத்துதல்
பழுதென் றோதி
வெங்கொலை
மனத்து ளாக்கி
விளைபகை தவிர்த்து
நின்றான்.

2.3.160

260 அடலரி ஹம்சா

கோபித் தபுஐகி
லவையை நீங்கிக்
கடிமலர் மரவத்
திண்டோட் கனவரை
கதித்து வீங்க
வுடைதிரை யமுத
மொவ்வா தோதிய
கலிமா வேந்த
ரிடைவிடா திருப்பத்
தோன்று
மெழின்முகம்
மதுவைச் சார்ந்தார். 2.3.161

261 வள்ளலென் றுதவுஞ்
செவ்வி முகம்மதின்
மதுர வாக்கின்
விள்ளரு மறையின்
நீஞ்சொல்
விடுத்தெடுத்

துரைப்பத் தேறி
யுள்ளமு முடலும்
பூரித் துருசிக்கு
மமுதின் மிக்காய்த்
தெள்ளிய கலிமா
வோதி தீனிலைக்
குரிய ரானார்.

2.3.162

262 அறிவுறும் ஹம்சா
தீனி லாயின ரென்னு
மாற்ற
மறுவுறை குபிரர்
கேட்டு ம்னத்தினிற்
றுன்ப முற்றா
ரிறையவன் றூதர்
செவ்வி யியனபி
கலிமா வோதுந்
திறல்கெழும் வேந்த
ரியாருஞ் சிந்தையிற்

செல்வம் பெற்றார். 2.3.163

தீனிலை கண்ட படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 3க்குத்
திருவிருத்தம்...262

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத்
திரும்ப

**2.4 உமறுகத்தாபு ஈமான் கொண்ட
படலம் (263- 357)**

263 சமர கேசரி

யப்துல்லா தருதிரு

மதலைக்

கமரர் கோனிழிந்

தருநபி யெனும்பெய

ரளித்துத்
திமிர வெங்குபிர்
கடிந்துதீ னிலைநெறி
நிறுத்திக்
கமைத ரும்படி
யாண்டுநான்
கெனக்கடந்
ததற்பின்.

2.4.1

264 வருட நான்குசென்
றைந்தினின்
முகம்மது வொருநா
ளிரவி னிற்றனித்
திருந்திரு கரமெடுத்
தேந்திப்
பொருவி லாமுத
லிறைவனை
யீறிலாப் பொருளை
யுருகு மெய்ம்மன

வாக்கொடும்

புகழெடுத்த

துரைத்தார்.

2.4.2

265 உலகி னிற்கரு

தலர்க்கட லரியும

றினைக்கொண்

டலத பூஜகி

லினைக்கொடு

தீனிலை யதனைப்

பெலனு றும்படி

யெனக்கருள்

பிறிதிலை யெனவே

நலனொ டுந்துதுஆச்

செய்தனர் முகம்மது

நபியே.

2.4.3

266 இந்த மன்னர்க

ளிருவரி

லொருவரென்

வசமாய்த்
தந்து தீனிலை
நிறுத்துவை
யெனத்தனி
முதலைப்
புந்தி கூர்தர
வுரைத்தனர்
கேட்டனர் புகழ்ந்தார்
சிந்து வெங்கதி
ரெழுந்தது விழுந்தது
திமிரம்.

2.4.4

267 அற்றை யிற்பகற்
போதினி லபூஜகி
லவையுள்
வெற்றி வேந்தர்கள்
பலருட னுமறையும்
விளித்துக்
கற்ற வாள்வலி

யவர்க்குறு
கருமமென் மனத்தி
லுற்ற தொன்றுள
தியாவருங்
கேண்மினென்
றுரைத்தான்.

2.4.5

268 திக்கு நான்கினுந்
திசையினுந் தேயங்க
டனினு
மக்க மேயிக
லறுந்தலம் வலிமையு
மஃதே
மிக்க வீரத்தி
னம்மினத் தவரதின்
மேலோ
ரொக்கு
மியாந்தொடுத்
ததின்முடி

யாததொன்
றிலையே.

2.4.6

269 பதிக்கு நம்மினத்
தவர்க்குநல்
வழிக்குமுட் பகையா
யுதிக்கும் பாதகர்
போனபி
முகம்மதென்
றுதித்தான்
சதிக்கும் வஞ்சனைத்
தறுகண
னிவன்றனைப்
பொருளாய்
மதிக்க வேண்டுவ
திலையினி
வதைத்திட
வேண்டும்.

2.4.7

270 உதிரஞ் சிந்திட

முகம்மதி
னுயிர்செகுத்
தவர்க்கென்
பதியி னுற்றதெப்
பொருளுள
தப்பொருள் பலவு
நிதியு மீய்குவ
னெனக்கர
செனநிகழ்த் திடுவ
னெதிரும் வீரர்க
ளுளரெவ
ரெனவெடுத்
திசைத்தான்.

2.4.8

271 மானம் போக்கிய
கொடுங்கொலை
விளைத்திடு மனத்தா
னீன னிவ்வுரை
பகர்தலு மவையகத்

திருந்தோ
ரான திவ்வுரை
தீங்கிவை
யெனவுரை யாடா
தூன ருந்திய
வேனுழை
பவரையொத்
திருந்தார்.

2.4.9

272 வெற்றி வீரத்தின்
மிக்கவ ரெவரென
விரித்துச்
சொற்ற திற்கடு
வெகுளியுற் றிருவிழி
சுழல
வுற்று நோக்கிவெற்
பதிர்த்திடு முறுவலிப்
புயங்க
ளிற்ற தோவென

வவைவெரு விடவும்
றிசைத்தார்.

2.4.10

273 புதிய வேதமொன்
றுளதெனும் படிறுரை
புகன்றிப்
பதியி லுள்ளவர்க்
கருங்களை
யெனப்பகை
விளைத்த
மதுகை மன்னவன்
முகம்மதி
னுடல்வதைத்
திடும்வா
ளிதுகொல் காணுதி
நீவிரென் றடலும
றெழுந்தார்.

2.4.11

274 குறுக லாருயி
ருதிரங்கொப்

பளித்தகுற் றுடைவா
ளிறுக வீக்கிமற்
றொருபடைக்
கலம்வல னேந்தித்
தறுகி லாமன
வலியொடு
புயவரைத் தடத்தி
னறைகொள்
குங்குமத்
தொடைபுரண்
டசைந்திட நடந்தார்.

2.4.12

275 உமறெ முந்திடும்
வெகுளியி
னுடையவ னருளா
லமரர் தங்களி
லொருவரா னேறுரு
வாகிக்
கமல மென்பத

முகம்மதி னரும்பகை
களைய
விமைநொ டிக்குளந்
தரமிருந் தவனியி
னிழிந்தார்.

2.4.13

276 காற்றி ரட்சியுங்

கவையடிக்
குளம்பின்கட் டிரமு
மேற்றி ருக்கற
வளைந்தெழு
மருப்பினில்
வியப்புங்
கூற்று றாதுருள்
கழுத்தடித்
தோனெளக் குழைவு
நாற்றி மேற்றுளை
நாசியிற் றவழ்தரு
நாவும்.

2.4.14

277 அசைத்த வாலெடுத்
திருபுடை
புடைத்துமண் ணதிர
விசைத்த கால்களி
லுலவித்தண்
பசியபுன் மேய்ந்து
பசித்த வள்ளுகிர்
நிகரும றேகிய
பாதைக்
கிசைத்த டுத்தது
வானகத் துருமெனு
மிடபம்.

2.4.15

278 உலங்கொ டிண்டிறற்
புயனும றெனமொரு
சீயங்
கலன்கள் வில்லிட
வியர்ப்பொடும்
விழிக்கனல் கதுவத்

துலங்கு செவ்விதழ்
வெள்ளெயி
றதுங்கிடச் சுடர்வா
ளிலடங்கி டத்தனி
வருவது நோக்கிய
திடபம்.

2.4.16

279 கவ்வை யங்கடற்
புவியின்
முகம்மதைக் கசப்பத்
தெவ்வ ரில்லென
மனத்திடைக்
களிப்பொடுஞ்
சிரித்துக்
குவ்வ திர்ந்திட
வுமறுகத் தாபெனக்
கூவி
யெவ்வு ழித்தனி
செல்குற்றீர் நீவிரென்

றிசைத்த.

2.4.17

280 உரைத்த செற்சொவி
புகவுழை யெவரென
நோக்கித்
தரைத்த லத்திவ
ணொருவரு
மிலரெனச் சார
விரைத்த லோடுமவ்
வுரைபகர்ந் துமறென
விசைப்பத்
திருத்தி நாற்றிசை
யெங்கணு
நோக்கினர் செம்மல். 2.4.18

281 கூறு மாந்தர்க
ளிலையெனப்
பினும்வழி குறுக
வேறு கூவிய
தெவரென

மறுத்துமுள்
ளிடைத்து
வேறு மாக்களைக்
காண்கிலர்
விடையினை
நோக்கித்
தேறு மிவ்வுரை
பகர்ந்ததிங்
கெவரெனத்
திகைத்தார்.

2.4.19

282 பருந்தெ முங்கதிர்
வேலும
றெழின்முகம் பார்த்து
வருந்தி லாதுமைக்
கூவிய தியானென
மதித்துப்
பொருந்து மில்லிடந்
தவிர்ந்தெவண்

புகுவது புகழோய்
விரிந்த வாய்திறந்
தறையுமென் 2.4.20
றுரைத்தது விடையே.

283 ஞான மாமறை
முன்னவர் மொழிநட
வாம
லீன மின்றிய தேவத
மனைத்தையு
மிகழ்ந்து
மானி லத்தினிற்
புதிதொரு
மார்க்கமுண் டாக்கி
தீனெ னும்பெயர்
நிறுத்தித்தன்
னுரைப்படித் திருத்தி.
2.4.21

284 இனமெ லாம்வெறுத்

திடப்பகை
யெனத்தலை
யெடுத்துத்
துனிவி ளைத்திடு
முகம்மதி னுடறுணி
துணித்துச்
சினம கற்றுதற்
கெழுந்தன
னெனத்தெளிந்
தெதிராய்
வினவு மேறுடன்
மொழிந்தன
ருமறெனும் வீரர்.

2.4.22

285 ஆதி தூதரை
வெறுத்துல
கடங்கலுந் திரண்டு
வேத னைத்தொழில்
விளைக்கினு

மவர்வயின்
விளையா
தேத முற்றதும்
மனமலி யிடரினைத்
தவிர்ந்து
போதல் வேண்டுமா
னுமக்கென
மறுத்துரை புகலும். 2.4.23

286 பரிக ரித்திரட்
படையொடு
நிலத்தினிற் பரப்பி
யரச ராயிர
ரிகலினின் மனவலிக்
கணுவே
திரம தாயினு
முகம்மதி
னிடத்தினிற் சேர
லுரம தன்றுநி

ஐரனது முரனல
வுரவோய்.

2.4.24

287 படைக்க லத்திலொன்
றெடுத்தறி யாப்பகுத்
தறியா
விடைக்குண்
மெல்லிய
னிளமையன்
றனியவன்
வினையேன்
புடைக்குள் வீரத்தை
விளைத்தியேன்
முகம்மதின் புகழை
யுடைக்கு நின்வலி
யென்பதை
யறிவனென்
றுரைத்த.

2.4.25

288 நந்தி யிவ்வுரை

பகர்ந்திட நரபதி
யுமறு
கந்த டர்த்தெறி
களிறென விருவழிக்
கனல்கள்
சிந்தி டக்கரும்
பிருகுடி நுதல்செலச்
சினந்து
மந்தி ரக்கதிர்
வளெடுத்
தசைத்தெதிர் வந்தார். 2.4.26

289 எதிர்த்து நின்றற
வீசினர் வீசலு
மிடபங்
குதித்துத் தம்வலப்
பாரிச மாகின குறுகி
மதித்து வீசலு
மிடப்புற மானது

மறுத்தும்

பதித்து வீசலும்

பிற்புற மானது

பறந்தே.

2.4.27

290 நான்கு திக்கினுங்

குதித்துமுன்

னணித்துற நடக்குந்

தேன்கு தித்தசெந்

தொடைப்புய

ருரத்தொடுஞ்

சினந்து

வான்கு தித்தமின்

னெனக்கர

வாளொளி வயங்கத்

தான்கு தித்தனர்

துரத்தினர் திரிந்தனர்

சாரி.

2.4.28

291 எட்டி யொட்டுவர்

வெட்டுவர் வெட்டலு
மிடபங்
கிட்டி டாதக லாதுடல்
கிழிபட வெதிர்ந்து
முட்டித் தாக்குற
வருவபோ லடிக்கடி
முடுகுந்
தொட்டி டாதொழி
யாதருஞ் சூறையிற்
சுழலும்.

2.4.29

292 அடுத்து

முன்னெதிர்ந்
திருவளை
மருப்பினை
யசைக்கும்
வெடித்த வாலிரு
புறத்தினு மடிக்கடி
விசைக்கும்

படித்த லத்துகள்
விசம்புறக்
குளம்பினிற் பறிக்கு
மிடித்த வானுறு
மேறென வதிர்ந்திடு
மிடபம்.

2.4.30

293 கண்ணி னுக்கெதிர்
தோன்றிடுங்
காணெணா தகலும்
விண்ணி னிற்பறந்
திடுந்திசை
விசம்பெலாந் திரியு
மெண்ணு
முன்னுமுன்
வந்திடுங் காண்மடித்
தெதிரே
மண்ணி னிற்படுத்
திடுங்குனிந்

தெழுந்துவா
னிமிர்க்கும்.

2.4.31

294 இடப மிவ்வணந்
திரிதர விருவிழி
சிவந்து
தொடரு வார்சுடர்
வாட்கொடு
தாக்குவர் துரத்தி
யடரு வார்மறிப்
பார்திகைப் பாரடுத்
தடுத்துக்
கடுவி சைகொளுங்
காறளர்ந் திதழினைக்
கறிப்பார்.

2.4.32

295 கரத்தை நோக்குவர்
வாளினை
நோக்குவர் கடுப்பி

னெருத்தை
நோக்குவர் வீரத்தை
நோக்குவ ரெதிராத்
தரத்தை நோக்குவ
ரவையினி லபூஜகி
லுடனே
யுரைத்த
வார்த்தையை
நோக்குவர் நோக்குவ 2.4.33
ருளத்தை.

296 இன்றி ருந்தெழுந்
திகலட லரிமுகம்
மதுவை
வென்றி கொண்டன
மிலையல திவணெறி
மேவுங்
கன்றி னைக்கடிந்
தோமிலை

யெனமனங் கசங்கி
நன்று நன்றுநம்
வீரமென் றகத்திடை 2.4.34
நகுவார்.

297 முனிந்து புன்னகை
கொண்டவா
ளுமறைமுன்
னடுத்துக்
குனிந்து பாதல
மோந்துடல்
குழைத்தறத் தூங்கிக்
கனிந்த வாயசைப்
போட்டிரு காதினை
யசைத்து
வனைந்த போலக
லாதுநின் றதுமழ
விடையே.

2.4.35

298 ஏறு முன்னணித்
திட்டதென் நெழிற்கர
வாளான்
மாறி வீசினர்
முடுக்கின ரடிக்கடி
வளைத்துக்
கோறல் செய்குவ
னியானெனக்
குவலயங் குலுங்கச்
சீறி முன்னினு
மும்மடங்
கெனும்படி திரிந்தார். 2.4.36

299 தொலைந்த
திவ்வணம்
வெய்யவன்
றோன்றுமுன்
றொடுத்திட்
டலைந்து

லைந்திடைந்
தறத்தவித் தசறுமட்
டாகக்
கலைந்த தன்றியே
றகப்பட
விலையெனக்
கலங்கி
மலைந்தி டாமன
மறுகுற புமறுள
மலைந்தார்.

2.4.37

300 மட்டு வார்பொழி
னெறியிடை
மழவிடை யெதிர்ந்து
வெட்டு மென்றுரை
பகர்ந்ததும்
வெகுளியி னடந்து
பட்ட செய்தியும்
புதுமையு மூரவர்

பலர்க்கும்
விட்டு ரைத்திட
வேண்டுமென்
றெழுந்தனர்
விரைவின். 2.4.38

301 குறித்து வந்தவை
விடுத்தெழு
முமறினைக் கூவித்
தெறித்த துண்டுளி
முகிற்குடை
முகம்மதைச் செகுப்ப
வெறித்த வெஞ்சின
வீரத்தின் விழைவுக
ளனைத்து
மறைத்தி வோரெனப்
புகன்றுபோ யதுமழ
விடையே. 2.4.39

301 கொண்ட வேகமும்

வீரமும் புறந்தலை
குனியக்
கண்ட காரணத்
தொடுமிளைப்
பருநெறி காட்ட
விண்டு திர்த்தமெய்
வியர்ப்பொடு
மெலமெல நடந்து
மண்டு பேரவை
யபூஜகி லிடத்தில்வந் 2.4.40
தனரே.

303 முகம லர்ச்சிகெட்
டறத்தவித்
துடல்வெயர் முமுகப்
பசும னத்தும
றடைந்தவை
யனைவரும் பார்த்து
முகம்ம தின்வயி

னடைந்தது
நடந்ததும் வகுத்துப்
புகர றும்புக
ழோயுரை
யெனப்புகன் றனரே. 2.4.410

304 வேறு

அறபிகள் குழுவி
னாப்ப ணமரபூ
ஐகிலை நோக்கிப்
பொறைமதக் கரிகோ
டேற்ற புரவல
ருயிரை மாந்திக்
கறைகெழுங் குருதி
வைவேற் காவல
ருமறு கத்தாப்
மறைபடா நெறியிற்
கண்ட புதுமையை
வகுக்க லுற்றார்.

2.4.42

305 மண்ணினிற்

றிசையிற் சூழ்ந்த

மறிதிரைக் கடற்குள்

வானோர்

விண்ணினிற்

பெரியோ ராய்ந்த

மெய்ம்மறை

தனக்குட் டேர்ந்த

திண்ணிய ருரைக்குட்

கேட்ட திலைமனந்

தெளய வென்றன்

கண்ணினிற் கண்ட

தியாருங்

காணொணாப்

புதுமை யென்றார். 2.4.43

306 சரத்திடை

விடையொன்

றங்ஙன் றனித்துநின்

றதிர்ந்தென் பேரை
யுரைத்தது விளிப்பக்
கேட்டே
னுணர்ந்தியா ரென்ன
நேர்ந்தேன்
விரைத்தலி னெங்கே
கின்றீ ரெனவிறன்
முகம்ம துற்ற
துரைத்தனக் குறும்பு
தீர்ப்பத்
துணிந்தனென்
றுரைத்தன் மாதோ.

2.4.44

307 இன்றெனை
யடர்த்தோர் செவ்வி
யியன்முகம் மதுவை
வென்றோ
ரென்றதற் கெதிர்ந்து
கைவா ளெறிந்தன

னுரத்திற் றாக்கி
நின்றனன் மறிந்தே
னெந்த நிலத்தினுந்
தொடர்ந்து காலிற்
சென்றனன் றவித்தே
னென்னாற்
செய்ததொன் றில்லை 2.4.45
யன்றே.

308 காற்றெனப் பறக்கு
மூழிக் கனலெனச்
சீறுங் கொல்லுங்
கூற்றென வெதிருஞ்
செல்லிற் குலவரை
யனைத்துஞ் சுற்றுந்
தோற்றிடா விசம்பிற்
றாவுஞ் சுழலுமட்
டிகிரி யென்னச்
சீற்றமுற் றடுத்துப்

பின்னு முன்னுமே 2.4.46
திரியு மன்றே.

309 அலகையின்
குலமோ வானி
னமரரி லொருவன்
றானோ
வுலகுறுஞ் ஐின்னோ
தெய்வ முருவெடுத்
ததுவோ செவ்விச்
சிலைநுதல் கதீஜா
கேள்வன்
செய்தொழில் வஞ்சத்
தானோ
நிலமிசை
விடையாய்த்
தோன்றி நின்றவம்
மாயந் தானே. 2.4.47

310 மாற்றுரை வேதம்

பேசு முகம்மதைத்
தேடிச் செல்லு
மாற்றலிவ்
விடையைக் கண்டே
னசறுமட் டாகக்
கண்ணிற்
றோற்றிடாத் துன்ப
முற்ற புதுமையைத்
தொகுத்து வல்லே
சாற்றுதற்
கமைந்தேன் வீரந்
தனைமறுத் திலனியா
னென்றார்.

2.4.48

311 கொடுவரி யனைய
கத்தாப் குமரீ
துரைப்பக் கேட்டு
விடமெனக் கறுத்துச்
சிந்தை விறலபூ

ஐகுலுஞ் சுற்றி
யுடனிருந் தவருந்
தம்மி லொண்புயங்
குலுங்க நக்கி
யடலுறு முமறு கத்தா
பணிமுக நோக்கிச் 2.4.49
சொல்வார்.

312 ஈதொரு புதுமை யாக
வெண்ணிநீ
ருரைத்தீர் வேத
மாதவன் முகம்ம
தென்போன்
வளர்த்தவஞ்
சனைக்கு ணூறு
பேதமொன் றதற்குக்
காணா திதனைநீர்
பிதற்றிப் பேச
நீதுறு மிவைபோ

லியாங்கள் கண்டதுந் 2.4.50
தெரிக்கோ ணாதே.

313 இன்னமு மிவைபோ
னூறா யிரம்விதங்
கண்ணூற் றாலு
மன்னவன்
விளைக்கும் வஞ்ச
மதனைதீ ரமைத்தல்
வேண்டும்
பன்னுத லெவருங்
கேட்பிற் பழுதுறுந்
பருதி வேலோய்
முன்னுமுன் கருத்தி
லுன்னும் படிமுடித்
திடுமி னென்றார். 2.4.51

314 பொய்யினைப்
புகலேன் கண்ட
புதுமையைப்

புகன்றேன் றோன்று
மெய்யினைப்
பொய்யென் றோத
வியாவார்க்கும் விதிய
தன்றே
யையுற லுரைக்க
லாகா ததிசய
மறைக்க லாகா
வையகத் தியற்கை
யீதென் றுமறிவை
வழங்கிப் போனார்.

2.4.52

315 அற்றைநாட் கழிந்த
பிற்றை யடலும
றெழுந்து செவ்வேற்
கொற்றவ ரப்துல்
லாதங் குமரரைக்
கோறல் வேண்டி
முற்றிய மனத்தி

னோடு முரண்மதக்
கரியை நேராய்
வெற்றிவெண்
கதிர்வாட் டாங்கி
நடந்தனர் விளைவ 2.4.53
தோரார்.

316 நடுவுறு மனத்தார் நீதி
நான்மறை தெரிந்த
நாவார்
படிறுரை பகராச்
செவ்வி யற்பிகள்
பல்லர் கூடி
யுடனொரு
வழக்கைத் தேற்றித்
தேறிலா தொளிரும்
செம்பொற்
கொடுமுடி விசம்பு
தூண்டுங் கோயிலின்

வாயிற் புக்கார். 2.4.54

317 ஆலயம் புகுந்து
செந்தே
னலங்கறோய் சுவாகு
பும்பொற்
காலிணை யிறைஞ்சி
யேத்தித் கைமுகிழ்த்
திருந்து நோக்கி
மேலவ வெங்கட்
குற்ற வழக்கினை
விளங்கக் கேட்டுச்
சாலவுந் தீர்த லாகச்
சாற்றுதல் வேண்டு
மென்றார்.

2.4.55

318 தோட்டலர் நாற்றும்
வாயிற் சுவாகெனும்
புத்துத் தன்னை
வாட்டிறத் தறபி வீரர்

மகிழ்ந்தெவர் வழக்கி
னுட்பப்
பூட்டறுத் துரைக்க
வேண்டு
மெனப்புகழ்ந்
திருக்குங் காலை
தீட்டிய கதிர்வேற்
செங்கைத் திறலும்
றவணின் வந்தார்.

2.4.56

319 வகையறா வழக்குத்
தீர்த்துத் தருகென
மன்னர் சூழ்ந்த
தொகையினி
லுமறென் றோதுந்
தோன்றலு மிருப்பக்
கண்டு
திகைதெரி விளக்க
மாகச் சுவாகெனுந்

தெய்வம் வாய்விண்
டகமகிழ்ந்
தவையோர் கேட்ப
நன்மொழி யாய்ந்து 2.4.57
சொல்லும்.

320 மதிகதி ரவனி காயம்
வானமற் றெவையும்
போற்றும்
புதியவ னுண்மைத்
தூதர் நபிகளிற்
புகழின் மிக்கோர்
பதியிரண் டினுக்கு
மேலோர் படைப்புள
வெவைக்கு
முன்னோர்
கதிதருங் காட்சி
பெற்றோர் ஹபீபெனு
முகம்ம தென்போர்.

2.4.58

321 அன்னவர் முன்ன
ரேகி யவர்நிலை
கொண்ட தீனின்
சொன்னயக் கலிமா
வோதித் துணைமல
ரடியைப் போற்றிப்
பன்னுமா மறையின்
நீஞ்சொற் படிவழு
வாது நேர்ந்து
பொன்னுமா
மணியும் போலப்
பொருந்துத
லெவர்க்கும்
வேண்டும்.

2.4.59

322 தேவநன்
மொழியென்
றென்சொற்

சிந்தையிற் சிந்தித்
தோர்கள்
காவல ரெவர்க்கு
மேலாய்க் காசினிக்
கரச ராகிப்
பூவலர் சுவன
நாட்டைப்
பொதுவறப் புரப்போ
ராகி
மேவுதீ வினைக
டீர்த்து வேதநல்
லறிவ ராவார்.

2.4.60

323 வருந்திடா தகலு
நுந்த மனத்துறை
வழக்கின்
சொல்லைத்
திருந்திட வுரையு
நீதிச் செவ்வியன்

முகம்ம தின்சொற்
பொருந்திட நடவு
மென்முன் புகல்வது
புந்தி கேடென்
றிருந்தவப் பெயருக்
கெல்லா மினையன 2.4.61
வியம்பிற் றன்றே.

324 புத்துநன் குரைத்த
மாற்றம்
புதுமையென்
றெவரும் போந்தார்
மத்தகக் கரடக் கைமா
மடுத்தெறிந்
துதிரெஞ் சிந்துஞ்
சித்திர வடிவாட்
செங்கை யுமறெனுஞ்
செம்ம லேற்றி
னுத்தரந் தனையு

மிந்த வறுதியு
நினைத்துத்
தேர்ந்தார்.

2.4.62

325 நென்னலேற்
றுரையுந் தெய்வ
நிகழ்த்திய
மொழியும் பார்த்து
முன்னுறு காட்சி
யேதோ முடிவதொன்
றுளதென் றெண்ணித்
தன்னகத் திருத்திச்
செவ்வி முகம்மதின்
சார்பை மீட்டு
மன்னுசோ தரியென்
றோதும் பாத்திமா
மனையிற் சென்றார்.

2.4.63

326 திருமயில் பாத்தி
மாவுஞ் செவ்வியல்

ஸஹீதுந் தேன்சோர்
மருமலி படலைத்
திண்டோன்
முகம்மதின் கலிமா
வோதிக்
குருநெறி ஹப்பா
பென்னுங்
குரிசின்முன் னிருந்து
செல்வம்
பெருகிய மறைநேர்
கேட்டுப் பிரியமுற்
றிருக்குங் காலை.

2.4.64

327 எறுழ்வலித் தடக்கை
வெற்றி யெழிலும
றிவணி னம்பாற்
குறுகின ரென்னச்
செல்வக் குலக்கொடி
பாத்தி மாவும்

பெறுகதி ஸஹீதுந்
தம்மிற் பேதுற்று
நெறிஹப் பாபை
மறைபட விருத்திச்
செவ்வி மனைத்திரு 2.4.65
முன்றி னின்றார்.

328 மென்னபிக் கீமான்
கொண்டோ
ரிவரெனும் வெறுப்பி
னாலும்
பன்னுமா மறைச்சொ
லில்லுட் பகர்ந்ததோ
ரையத்தாலு
மன்னிய சீல நீக்கி
மைத்துனர்
ஸஹீதைக் கோபித்
தின்னுயிர் தடிவே
னென்ன விருவிழி

கனல நின்றார். 2.4.66

329 கணவனைச் சினந்தா

ரென்னக் காரிகை

பாத்தி மாகண்

டிணைவிழி முத்தஞ்

சிந்த வின்னுயிர்ப்

பிறப்பை நோக்கி

மணவலித் தடக்கை

வேந்தே மருவலர்

போலச் சீற

லணவது நுமக்கொன்

றோதி யடர்த்ததை

விலக்கா நின்றார்.

2.4.67

330 மடித்தவா ளெயிறு

கவ்வி நின்றமன்

மடந்தை தன்னை

வெடித்திட வுறுக்கிக்

கூறி விழிக்கனல்

சிதறச் சீறி
யெடுத்ததோர்
கரத்திற் றண்டா
லிளம்பிறை நுதற்கு
மேல்பா
லடித்தன ருதிர மாரி
யாறுபட் டொழுகிற்
றன்றே.

2.4.68

331 சிரசுடைந் துதிரஞ்
சிந்தித் தேங்கிய
மயிலை நோக்கி
விரிகதிர்
மணிப்பைம் பூணார்
வெகுளியுள் ளடங்க
வேங்கி
யரிவைநும்
மனைக்கு ணீவி
ரடிக்கடி யோதி

யோதிப்

பரவிய மாற்ற

மென்னை தெளிதரப்

பகர்மி னென்றார்.

2.4.69

332 படித்தசொ லியாது

வேறு பகர்ந்தவ

ரெவர்கொ லென்ன

வடித்தடங்

கதிர்வேன் மைக்கண்

மடமயின் மறைத்துக்

கூறக்

கடித்தடக் கரத்து

வேழக் காவலர்க்

கசனி யொப்பார்

பிடித்தசொற் றனைம

றாது விருப்புற்றுப்

பின்னுங் கேட்டார்.

2.4.70

333 உடன்பிறந் திகலா

நின்ற வுமறெனு
முயிரை நோக்கி
மடந்தையர் திலத
மன்ன பாத்திமா
மணிவாய் விண்டு
திடந்தவ முண்மை
வேதந்
தெளிந்தசொல்
லதனைத் தீனைக்
கடந்தவர் புனித
மில்லார் கரத்தளித்
திடநீ தென்றார். 2.4.71

334 முன்னவள் கனிவாய்
விண்டு
மொழிந்தசொன்
மனத்துட் கொண்டு
மன்னவ னபுல்கா
சீந்தன் மனத்தெளி

வதனின் மிக்காய்ப்
பன்னருஞ் சிறப்பு
வாய்ந்த பங்கய
வாவி நண்ணித்
தென்னுறு கதிர்வேற்
சிங்கஞ் சீதநீ ராடி 2.4.72
னாரால்.

335 புனைந்தமென்
றுகிலை நீத்து
வேறொரு புதிய
தூசம்
வனைந்தகம் புனித
மாக்கி வாவியங்
கரையை நீக்கிச்
சினந்தங்கு கதிர்வேற்
கண்ணா டிருமனை
புகுந்து நீவிற்
நினந்தவை முடித்தே

னியானு நிகழ்த்திய
தருள்க வென்றார்.

2.4.73

336 சுந்தரப் புதுநீ ராடித்
தூசணிந் திகலி லாது
வந்தபின் னோனை
நோக்கி முகம்மதே
யுண்மைத் தூதென்
றந்தமி லாதி சொற்ற
ஆயத்தும்

பொருளுந் தீஞ்சொற்
சிந்துபத் திரத்தை
யீந்தார் சிற்றிடைப்
பெரிய கண்ணார்.

2.4.74

337 பத்திரங் கரத்தில்
வாங்கிப் பார்த்திவ
ருமறு கத்தாப்
சித்திர வரியி
லொன்றைத்

தெளிவுறத் தேர்ந்து
வாசித்
தித்தகைக் குரிய
ரியாவ ரெவர்மொழி
யிதுகொ லென்னப்
புத்தியுட் களித்துத்
தேறிப் பொருவிலா
வுவகை பூத்தார்.

2.4.75

338 மறைமொழிப்
பொருளைத் தேர்ந்து
மானுடர் மொழியீ
தன்றென்
றிறையவன்
மொழியே யென்ன
விதயத்தி லிருத்தி
வேத
நிறைநிலை மனத்த
ராகி நினைத்தவஞ்

சகத்தைப் போக்கிக்
குறைபடுங் குபிரைச்
சூழ்ந்த குலத்தொடும் 2.4.76
வெறுத்து நின்றார்.

339 வழிபிழைத் திருளின்
முட்சார்
வனத்திடைக்
கிடந்துள் ளாவி
கழிபட விடைந்தெற்
றோன்றுங் காலைநன்
னெறிபெற் றோர்போ
லழிதருங் குபிரை
நீக்கி யகுமது தீனை
நோக்கிப்
பொழிகதிர் வதனச்
செவ்விப் புரவல
ருமறு நின்றார்.

2.4.77

340 ஓதுநன் னெறிக்கு
நேர்பட் டிசைந்தன
ருமறென் றெண்ணிக்
காதர மகற்றி
யில்லுட் கரந்தது
தவிர்த்து ஹப்பாப்
தாதவி ழலங்கற்
கோதைத் தையலும்
ஸஹீது முற்ற
வேதிகை யிடத்திற்
புக்கு விளைவது
காண்ப நின்றார்.

2.4.78

341 மருங்கினி னின்ற
ஹப்பாப் மன்னவ
ருமறை நோக்கித்
தருங்கர தலத்தோய்
நும்பாற் சகத்தினும்
விண்ணு மொவ்வா

வருங்கன வெற்றி
நன்மா ராயமொன்
றடைவ தாக
நெருங்கிய
பொருளா யின்றோர்
சோபன நிகழ்வ
னென்றார்.

2.4.79

342 இணையட
றவிர்வெள் வேலோ
யின்றிர வுமைதீ
னுக்கோர்
துணையென
வருள்செய் வாயென்
றாதியைத் துதித்துச்
செவ்வி
மணவலி புயத்தார்
வள்ளன்
முகம்மதாண் டிரந்து

கேட்ப

வுணர்வுறக் கேட்டே

மென்றா ரோங்குநன் 2.4.80

னெறியை நீங்கார்.

343 எடுத்திவை யுரைத்த
ஹப்பாப் தமைவிளித்
திரப்போர்க்
கென்றுங்
கொடுத்ததிற் செவந்த
செங்கைக் கோளரி
யுமறு கத்தாப்
கடுத்தவழ்ந் திருண்டு
சேந்த கயல்விழி
கதீஜா கேள்வ
ரடுத்துறைந்
தவணைங் கென்ன
வணியிதழ்
வாய்விண் டாரால்.

2.4.81

344 வேறு

முதிருங் கருஞ்சூற்

சலதரத்தை

முடியிற் றாங்கிச்

செழுந்தேனை

விதிருஞ்

சினைத்தண்

டலையுடுத்து

விளங்குங் குவவு

சபாவரைக்குச்

சதுரி னணித்தா

யொருமனையுண்

டதனிற் றரித்தா

ரகுமதுவு

முதிருங் கலிமா

நிலைதவறா

முதியோர் சிலரு

முரணறவே.

2.4.82

345 மறைமா மொழிநா
வொழியாது
வளர்க்கு
முதியோரினி
துரைப்பக்
கறையா
ரிலைவேற்
கரத்தேந்திக்
கடிதின் விருப்பி
னுடனெழுந்து
குறையா மதிய
மெனதீனை
வளர்க்குங்
குரிசின்
முகம்மதுவு
முறைவார்
பொழில்சூழ்
வரையினிடத்

துற்றா ருமறு
கத்தாபே.

2.4.83

346 மலையி னிடத்தி

னுயர்ந்திருந்த

மனையை நோக்கி

யெம்மருங்கும்

சுவவ நோக்கி

மாந்தருறை

குறிப்புற் றறியத்

தோன்றாமல்

விலகுங்

கதிர்மெய்க்

குரிசினபி

யுறைவ திவணே

யெனவிரைவி

னிலைகொள்

கபாடந்

தனைத்தீண்டி

நின்றா ரறிவு
குன்றாரே.

2.4.84

347 இணைத்தாள்
செறித்த
மணிக்கதவந்
தீண்டி யிவணி
லடைந்தோர்தீ
னணித்தார் புறத்தா
ரெனநோக்கி
யுமறென் றறிந்தங்
கனைவோரும்
பணித்தாழ்
குழியிற்
களிற்றினம்போற்
பதறிப் பயந்துள்
ளங்கலங்கித்
தணித்தா
ரிலைமெய்

நடுக்கமுரை
தவிர்ந்தார்
முகங்கள்
குவிந்தாரோ.

2.4.85

348 வெருவி யுரையா

திருந்தவரை
விழித்துக் கரத்தா
லடர்களிற்றைப்
பொருவும் ஹம்சா
மனம்வெகுண்டு
புகழ்தற் கரிய
திருக்கலிமா
மருவி வருவா
ரெனிலுமறு
மதிக்கு மதிக்கும்
படியாகப்
பெருகு நலனுஞ்
சுவனபதிப்

பேறும் பெறுவ

ரெனவுரைத்தார். 2.4.86

349 இகலுந் தீங்கு

மனத்திருத்தி

யெழுந்தா

ரெனிலங்

கவர்கரத்திற்

றிகழுங் கதிர்வாட்

டனைப்பறித்துச்

சென்னி களைவ

தறுதியிதற்

ககலு மனத்தால்

வெருவிடலிவ்

வவையீர்

மணித்தாள்

யெறிகதவந்

தகவல் விடுமி

னெனமறுத்து

முரைத்தார்
தடத்தார்ப்
புயத்தாரே.

2.4.87

350 அறந்தாங் ககத்தார்

ஹம்சாசொல்

லறிவு ளிருத்தி

மணிக்கதவந்

திறந்தார் திறந்த

மனைநோக்கிச்

செம்மை

குடிகொண்

டெழுந்தடல்வெம்

மறந்தாங்

கியபொற்

புயத்துமறு

வந்தார் வரலுஞ்

செழுஞ்சோதி

பிறந்தா ரெழினந்

நபிக்குரிசில்
பிந்தா திருந்தா
ரெழுந்தாரே.

2.4.88

351 நரந்தங் குலவி
மரவமலர்

நறுந்தேன்
குளிக்கும்
புயவரையோ
டுரந்தங் கிடவா
ளரியுமறைத்
தழுவி யொளிநுங்
கரந்தீண்டி
யிருந்திங்
கிவணில்
வரும்வரவா
றியம்பு
மெனக்கென்
றெழிலிமுற்றுங்

கரந்தங் கியநல்
லருள்பெருகும்
ஹபீபு முகம்ம
துரைத்தனரால்.

2.4.89

352 வரிசை நபியே

முகம்மதுவே

வானோர்க் கரசே

புவிக்கரசே

யுரிய தனியோன்

முதற்றாதே

யுமது கலிமா

வுரைப்படியே

யரிய மறைதேர்ந்

தீமான்கொண்

டறத்தா றொழுகும்

படிகருத்திற்

கருதி யிவணி

லடைந்தேனென்

றுரைத்தா ருமறு
கத்தாபே.

2.4.90

353 கூறுங் கலிமா
வுரைத்ததீமான்
கொள்ளும்
படிக்கிங்
கடைந்தனெனத்
தேறு மொழிகேட்
டகுமதுதஞ்
செவ்விக் கமல
முகமலர்ந்து
பேறு மிதுவே
கிடைத்ததெனப்
பெரியோ னாதி
தனைப்புகழ்ந்து
மீறுங் களிப்பா
நந்தமன
விழைவாற் றக்கு

பீறுரைத்தார்.

2.4.91

354 வல்லோ னபியுங்

கலிமாவை

வகுத்துக் காட்டி

முன்னுரைப்பச்

செல்லேர் கரத்தா

ருமறுகத்தாப்

செப்பி யிசுலா

நெறிதேக்கி

யல்லார் குபிரைக்

கடிதகற்றி

யழியாத்

தொழுகை

முறிபடித்து

நல்லோர் பரவும்

படிவணங்கி

நறுந்தீ னடுக்கந்

தனைத்தவிர்த்தார். 2.4.92

355 விரியுங் கதிர்மெய்ச்

சிறைத்தடங்கண்

விண்ணோர்க்

கரசர்

பொருப்பினிருந்

தருவி

யெனச்செய்

திடுங்கலிமா

வடங்கா நதியின்

பெருக்காக்கிச்

சுருதி மொழித்தீன்

பயிர்தழைப்பச்

சுற்றுங் குபிர்வெங்

களைதீய்க்குங்

குருவி நெறியான்

மனங்களிப்புக்

கொண்டா ரீமான்

கொண்டாரோ.

2.4.93

356 விதியின்

முறையென்

றகுமதுதாம்

விளக்கு

முரைகேட்

டுமறுகத்தாப்

மதிமெய் மயங்கி

வஞ்சனையின்

மாயத் துறைந்தா

ரெனவூரும்

பதியும் பெருக்க

வுரைநடத்திப்

பற்றா ரிவரென்

றபூஜகல்தன்

புதிய மொழியைத்

தொல்கிளைக்குப்

புகழ்ந்தா னபியை

யிகழ்ந்தானே.

2.4.94

357 சரியுந் திரைமுத்
தெறிந்திரைக்குஞ்
சலதிக் குபிரி
னிடையினடு
விரியு மமுத
மெனுங்கலிமா
மேலோ
ரொருமுப்
பஃதுடன்முன்
றறிய மகடீ
வறுவரும்
றரச ரொருவ
ரவனியினிற்
றெரியு மிலக்க
மிந்நான்கு
பதின்ம ருடனுஞ்
சிறந்திருந்தார்.

2.4.95

உமறுகத்தாபு ஈமான் கொண்ட
படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 4க்குத்
திருவிருத்தம்...357

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத்
திரும்ப

2.5 உடும்பு பேசிய படலம் (358-397)

358 வடிவுறு முமறெனும்
வள்ள னந்நபி
யுடனுயர் தீனிலைக்
குரிய ராயபின்
றிடமுடைத்
தவர்களாய்ச் சிந்தை

யிற்பெறு

மடமக றரப்பெரு

மகிழ்ச்சி யெய்தினார். 2.5.1

359 செயிரறுந் தீனிலைக்

குரிய செவ்விய

பயிரென வருங்கலி

மாவைப் பண்பொடு

நயனுறப் பெருக்கிய

நண்ப ரியாவரு

முயிரென முகம்மதை

யுவந்து காமுற்றார். 2.5.2

360 உடலுயி ரெனவுவந்

துறையு நாளினி

லடலபூ பக்கரு

மலியுந் தெவ்வரைக்

கடவிய வேற்கர

வுமறுங் கள்ளவிழ்

மடறிகழ் மாலிகை

யறபி மன்னரும். 2.5.3

361 தோமகன் முகம்மது

நபியுஞ் சூழ்வர

மாமதி ணகர்ப்புறத்

தெய்தி மற்றொரு

தேமலர்ப்

பொழிலிடை தெரிய

வைகினார்

காமரு மதியமுங்

கணமு மென்னவே. 2.5.4

362 செல்லிடுங் குடைநபி

செவ்வி காண்டலுங்

கல்லொடு மரமும்புற்

கானும் வாவியு

மெல்லிய

சிறைப்புளும் விலங்கி

னங்களு

மொல்லையூர்

வனவனத் துகளுஞ்
சாதியும்.

2.5.5

363 தோற்றிய

தெவ்வையுந் துலங்கக்
கேட்பதாய்

மாற்றருஞ் சுருதியின்
வசனந் தன்னொடும்
போற்றரும்

புகழ்ச்சியாற் புகழ்ந்து
பொங்கிய

ஆற்றமுற் றுயர்சலா
முறைத்து நின்றனவே.

2.5.6

364 கானகத் துற்றகா

ரணங்கே

ளியாவையுந்

தீனவர் செவியுறத்

தேக்கிச் சீர்பெற

வானவர் புகழ்தர மக்க

மாநபி

யீனமின் மனையகத்

தேகி னாரரோ.

2.5.7

365 அற்றையிற்

போழ்தவை யகன்று

பின்னைநாள்

வெற்றிவெங் கதிரயில்

வீர ரியாவருஞ்

சுற்றிட மெய்யெழி

றுலங்க மானபி

மற்றொரு தலத்திடை

வைகி னாரரோ

2.5.8

366 நல்லறி வுடையவர்

சூழ நந்நபி

யில்லிருந் தெழுந்திவ

ணிருப்ப மற்றொரு

வில்லினன்

வலையினன் வேடன்

கையினிற்

கல்லிய தடியொடுங் 2.5.9

கானி லேகினான்.

367 கானகஞ் சுற்றியுங்

கல்லைத் தள்ளியு

மானினந் தடைபட

வலைகள் வீக்கியுந்

தான்மலை

முழைஞ்சினுந் தடவி

நோக்கியு

மூன்புசித் திடுவதற்

கொன்றுங்

காண்கிலான்.

2.5.10

368 அடவியிற் புகுந்தரும்

பதுக்கை சுற்றியோர்

புடையினின்

முசலிகை புகுதக்

கண்டனன்

றடைபட வலைவயின்
சாய்த்து மேற்சிலை
யுடைபடத் தாக்கித்தன்
னுரத்திற் பற்றினான்.

2.5.11

369 வள்ளுகி ருடும்பினை
வலைக்குண்
மாட்டிவை
முள்ளுறை கானமு
முரம்பு நீக்கித்த
னுள்ளக மகிழ்வொடு
முழையர் சூழ்தர
நள்ளுறை முகம்மது
நபியை நோக்கினான்.

2.5.12

370 மன்னிய வறிஞிரி
னாப்பண் வைகிய
தென்னிவர்க்
குறுஞ்செய லியாது

கொல்லென
முன்னிய வேட்டுவன்
மொழிய வாதித
னன்னிலைத் தூதிவர்
நபியென் றோதினார். 2.5.13

371 மைமுகிற் கவிகைநன்
னபிமுன் வந்துநின்
றெம்மறைக் குரியவர்
நீவி ரெந்நெறி
செம்மையி னடத்துத
றெளயச் செப்புமென்
றும்மொழி யறபிவேட்
டுவனி சைத்தனன். 2.5.14

372 கூறிய வறபியைக்
குறித்துக் காசினிக்
கீறினில் வருநபி யான
லாதிலை
யூறிய பொருட்புறுக்

கானென் றோதிய
தேறுநன் மறையெனக் 2.5.15
குற்ற செவ்வியோய்.

373 என்னுரை நின்றிசு
லாத்தி லாயினோர்
மின்னொளிர்
மாளிகைச் சுவன
மேவுவர்
பன்னியிம் மொழிபழு
தென்னும் பாவியோர்
வன்னியின்
குழியிடைக் கிடந்து
மாழ்குவார்.

2.5.16

374 ஈதுநன் றெனமன
மிசைந்தென் னாவினி
லோதிய நன்கலி
மாவை யோதிநின்
பாதகந் துடைத்துநற்

பதவி யெய்தென
வாதிதன் றூதுவ
ரறைந்திட் டாரரோ. 2.5.17

375 தெரிதர நன்மொழி
தெளித்த நந்நபி
மரைமலர் செவ்விய
வதன நோக்கிநும்
முரைமறுத் திலனெனச்
குண்மை யாகவித்
தரையினி னபியெனச்
சாட்சி வேண்டுமால். 2.5.18

376 கானிடை யறபியிவ்
வுரையைக் காட்டலுந்
தேனகு மலர்ப்புயச்
செவ்வி நந்நபி
வானிடை
மண்ணிடைப்
படைப்பின் மற்றதி

லீனமில் கரியுனக்
கியைவ தேதென்றார். 2.5.19

377 கடும்பரற் காண்கவிழ்
வலையி னுட்படு
முடும்பென
திடத்திலொன் றுளது
முள்ளெயி
றிடும்பகு வாய்திறந்
தினிதி னாகநும்
மொடும்பகர்ந்
திடின்மறுத் துரைப்ப
தில்லையே. 2.5.20

378 என்றுரை பகர்ந்தவ
னிதயங் கூர்தர
நன்றென
முறுவல்கொண் டினிய
நந்நபி
குன்றினிற் றிரிதரு

முடும்பைக் கூடிய

மன்றினில்

விடுகவென் றுரைவ 2.5.21

ழங்கினார்.

379 கானிடை திரிந்தறத்

தவித்துக் காறளர்ந்

தேனினி விடிலுடும்

பெளதி னெய்திடா

தானதான் மடிமிசை

யாக்கி னேனறுந்

தேனவி ழலங்கலோ

யென்னச்

செப்பினான்.

2.5.22

380 எடுத்துன

துடும்பையென்

னிடத்தின் முன்னிதாய்

விடுத்திடி லகன்றிடா

தெனவி ளம்பலு

மடுத்தமென் மடிபுகு
முடும்பை வாங்கியங்
கடுத்தனன் விடுத்தன
னறபி வேடனே. 2.5.23

381 நெடுந்தலை
யெடுத்துவா னிமிர்த்து
முள்ளெனப்
படுத்தரத் துகிர்நிலம்
பதிப்ப ஓன்றியெள்
ளிடுத்தரை யகன்றிடா
திறைவன் றூதெனத்
திடந்தர மனத்தினிற்
றெள்ளந்து நோக்கிற்றே. 2.5.24

382 ஆரமு தனையசொல்
லரிய வாய்திறந்
தோர்மொழி நந்நபி
யுடும்பைக் கூவலுஞ்
சீர்பெற விருவிழி

திறந்து நோக்கிநின்
நீர்தரு நாவெடுத்
தியம்பிற் றன்றரோ. 2.5.25

383 இகம்பர மெனவரு
மிருமைக் குண்மையா
யுகம்பல வதிக்குமுன்
னுதித்துப் பின்னுதித்
தகம்பயி லாரணாத்
துறைந்து செப்புமுச்
சகம்புகழ்ந் திடவருந்
தக்க நீதியோய். 2.5.26

384 அண்டர்கள் பரவுநும்
மடியை நாடொறுந்
தெண்டனிட் டிருவிழி
சிரசின் மீதுறக்
கொண்டசிற்
றடிமையே னுய்யக்
கொண்டுவாய்

விண்டெனை

விளித்தவை விளம்பு 2.5.27

கென்னவே.

385 தேறிய மொழியிவை

செவியிற் சார்தலு

மாறிலா தியாரைநீ

வணங்கு கின்றனை

வேறற வுரையென

விளங்கு நந்நபி

கூறலு முசலிகை

மறுத்துங் கூறுமால். 2.5.28

386 மருமலி வள்ளலியான்

வணங்கு நாயக

னொருவனன்

னோனெழி லுயர்சிங்

காசனம்

பொருவரும்

வானில்ரா சாங்கம்

பூமியிற்
றெரிதருங்
கிருபையோ செம்பொ 2.5.29
னாட்டினில்.

387 தீதிக லற்றவன் சினந்து
செய்யுமவ்
வேதனை நரகமென்
றெரியும் வீட்டினிற்
பேதமி லன்னதோர்
பெரிய வன்றனை
யோதியான்
வணங்குவ துண்மை
யென்றதே. 2.5.30

388 அறத்தொடு
முரைத்தனை
யென்னை யாரெனக்
குறித்தனை யெனநபி
கூறக் கேட்டலுஞ்

சிறுத்தமுள்
ளையிற்றவெண்
ணிறத்த செம்முனை
யிறுத்துநூ லிரட்டைநா
வெடுத்தி யம்புமால். 2.5.31

389 பரவைவிண்
ணிலமலை பருதி
மற்றவு
முரியநும் மொளிவினி
லுள்ள வுண்மையிற்
றெரிதர முதலவன்
செவ்வித் தூதரா
யிருநில நபிகளி
ணிலங்கு
மேன்மையாய். 2.5.32

390 ஈறினில் வருநபி
யிவணும் வாக்கினிற்
கூறிய மார்க்கமே

மார்க்கங் கோதறத்
தேறினர் சுவர்க்கமே
சேர்வர் தீதென
வேறுரைத் தவரவர் 2.5.33
நரகின் வீழ்வரால்.

391 இனிதினும்
பெயர்க்கலி மாவை
யென்னொடும்
வனமுறை யஃறிணை
வாழ்த்து கின்றது
நனிபுக முண்மைநன்
னபியு நீரலாற்
பினையிவ
ணிலையென வுடும்பு
பேசிற்றே. 2.5.34

392 உடும்பிவை
யுரைத்தலு முவந்து
தன்மனத்

திடும்பினைத்
தவிர்த்துநின் றறபி
யென்பவன்
குடும்பமு
மெளயெனுங் குபிரி
னாற்றினம்
படும்பவந்
தவிர்கெனப் பாதம்
பற்றினான்.

2.5.35

393 வண்ணவொன் புயநபி
பாதம் வைத்தகை
கண்ணினிற் பதித்தகங்
கனிய முத்தமிட்
டெண்ணில்
வுவகையுற் றெவரும்
போற்றிட
வுண்ணெகிழ்ந்
தருங்கலி மாவை

யோதினான்.

2.5.36

394 புதியவ னபிகலி
மாவின் பொற்புற
வொதுவுடன்
வருமுறை யொழுகி
மாமறை
விதிமுறைத்
தொழுகையு மேவி
மேதையின்
முதியவ னிவனென
முசலி மாயினான்.

2.5.37

395 உனைப்பிடித்
தடர்ந்தன னுனது
செய்கையா
லெனைப்பிடித்
தடர்பவ மின்று
போக்கினேன்

மனைத்தட
வளைசெலென்
றுடும்பை
வாழ்த்தினான்
பனைத்தடக் கரக்களி
றனைய பண்பினான். 2.5.38

396 உறைதருங் குழுவின
ருவப்ப நோக்கித்தன்
னறபிதன் முகமல
ரதனை நோக்கிமெய்
மறைநபி பங்கய
வதன நோக்கிப்பின்
னிறைதரு
மகிழ்ச்சிபெற் றுடும்பு 2.5.39
நின்றதே.

397 மருப்புய நபிதிரு மதுர
வாய்திறந்
திருப்பிடத் தேகென

வுடும்புக் கின்புற
வுரைப்பது கேட்டுளங்
கனிந்து கானிடை
விருப்பொடும்
போயது விலங்கின் 2.5.40
சாதியே.

உடும்பு பேசிய படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 5க்குத்
திருவிருத்தம்...397.

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத்
திரும்ப

**2.6 உத்துபா வந்த படலம் (398 -
418)**

398 அடவியினி

லுடும்பகல அறபிவே

டனுமறிவுள்

ளகத்திற் றேக்கிப்

புடையகலா

நிழல்போலுந்

தோழருட

னகுமதையும்

புகழ்ந்து போற்ற

மடலவிழ்பைங்

சுவளைசெறி

மடுச்சூழு

நீள்புரிசை மக்க மீதி

லுடுவினமு

நடுவுறையு

நிறைமதியு

நிகர்த்திடவந்

துறைந்தா ரன்றே.

2.6.1

399 திரைக்கடலி

னடுவெழுந்த

மதிக்கதிர்போன்

முகம்மதுதஞ்

செழுந்தீன் செவ்வி

நிறைத்தெழுந்த

பயிர்போலத்

தழைத்தோங்க

நிலைநிறுத்தி

நிகழுங் கால

முரைக்கடங்கா

வெகுளிபொங்கு

மனத்தினராய்க்

குபிர்த்தலைவ

ரொருங்கு கூடி

வரைத்தடத்தைக்

கொலுகினங்க

ளரிப்பதெனச்

சிலவசனம்

வளர்க்கின் றாரால். 2.6.2

400 தண்டரளக்

கதிர்வடிவின்

முகம்மதினைக்

குறைபடுத்தி

யவர்தம் வாக்கின்

விண்டுரைக்கு

மறைமொழியை

யெளயமொழி

யெனவாக்கி

வினவி யீமான்

கொண்டவர்க

டமையுமவர்

மனையும்புறம்

படுத்திநமர்

குலத்துக் காகாத்

தண்டனைகள்

படுத்திடவும்

பலபலதந்

திரவசனஞ் சாற்றி 2.6.3

னாரால்.

401 பிறவியா திவனுரையா

தெனவிரித்துப்

பகுத்தறியாப் பேத

மாக

அறபியா கியகுபிரர்

பலர்கூறு

மொழிவழிகேட்

டவரை நோக்கி

யிறபியா

தரும்புதல்வ

னிரங்காத

கெடுமனத்த

னென்று நீங்கா

வுறவியா

னென்பவரைப்
பகையாக்கும்
விடனாக்கி
னுரைக்கின்
றானால்.

2.6.4

402 முகிற்கவிகை
முகம்மதிடஞ்
சென்றுசிறி
துத்தரத்தை
மொழிந்தி
யோனோர்
பகற்பொழுதி
னவனுரையா
லவனெடுத்த
நெறியனைத்தும்
பழுதி லாக்கி
நிகர்க்கரிய
குபலலது

முதற்பிறிதொன்
றில்லையென
நிறுத்தி மேலும்
விகற்பமிலை
யெனப்படுத்தி
வருவனென
மொழிந்தெழுந்தான் 2.6.5
வீரர்க் கன்றே.

403 ஒருகாலுந் தறுகாது
குணக்கெழுந்து
குடக்கோடற்
குறும்வெய்
யோனை
யிருகாலும்
வழங்காதான்
முன்னோடி
மறிப்பனெனு
மியற்கை போலக்

குருகாலு
மலர்வாவி
புடைசூழு
மக்கநகர்க் குரிசி
றன்பாற்
பொருகாலக்
கதிரிலைவேல்
வலனிலங்க
விரைவினொடும் 2.6.6
புறப்பட்ட டானே.

404 உத்துபா

வரபினைக்கண்
டுருட்டுவார்
திரைக்கரத்தி
னோடிச் சோர்ந்து
கத்துவால்
வளைத்தாளங்
கதிர்த்துவார்ந்

தொழுகுமணிக்
கடலி னாப்பண்
வைத்துவாழ்ந்
தெழுங்கதிர்போற்
கதிர்கான்ற
முகம்மதுள
மகிழ்ந்து நோக்கித்
தத்துவாம் பரிவயவ
ருடனணித்தங்
குறைகவெனச்
சாற்றி னாரால்.

2.6.7

405 இகல்பொருந்து
முளத்தோடு மிறபியா
தரும்விடலை
யிருந்து சோதி
முகம்மதினை
முகநோக்கிச்
சூழ்ந்திருந்த

பெரியோரை
மதித்துப் போற்றிப்
பகருமொழி
சிறிதுளதென்
னிடத்திலம்
மொழியனைத்தும்
பரிவிற் கேட்டுப்
புகரறநும்
மனத்தாய்ந்து
தெளயுமென
மறுத்துமுரை
புகல்கின் றானால். 2.6.8

406 பெருந்தவத்தால்
வரும்புகழோய்
தனியிறைவ
னொருவனெனப்
பெருக்கும் பேச்சு
மிருந்தமறை

யனைத்தையும்விட்
டெனதுமொழி
மறைமொழியென்
றிசைக்கும் வாக்குந்
திருந்துநெறி
புதுநெறியொன்
றுளதெனமுன்
நெறிவழுவாய்ச்
செப்பு மாறும்
வருந்தமார்க்குந்
திசையோர்க்கு
மறையோர்க்கு
மனம்பொருந்த
மன்று தானே.

2.6.9

407 ஒருவனென

வுரைத்தீரிந்

நிறத்தவனி

ணுளனெனக்கண்

னுறச்செய் தீரிற்
றிருவணக்க
மெனத்தொடுத்தீர்
முகங்கைகா
றனைத்தோய்த்தோர்
திசையை நோக்கித்
தரையினுத
றைவரலா
யடிக்கடித்தாழ்ந்
தெழுந்திருகை
தன்னை யேந்தி
வருவதலா
லொருகுறிப்பு
மிலையெவர்க
ளிவ்வணக்கம்
வணங்கி னோரே. 2.6.10

408 முதல்வன்றன்
றிருத்தூத

ரெனப்பேரிட்

டரியமறை

மொழியென்

றேத்திப்

புதியமொழி

யுரைத்தீமான்

கொள்வித்தீ

ரிசலாத்திற் புக்க

பேரி

லிதமுறநம்

மிறைவனிவ

னெனக்கண்டோ

மெனவுரைத்தோ

ரில்லை மேலும்

பதவியுள

வெனிலதுவு

மெவரறிவர்

சரதமெனப் பரிதி

2.6.11

வேலோய்.

409 மந்திரமொன்
றுருவேற்றிக்
கண்கட்டா

யுடும்பினொடும்
வசனித் தோமென்
றந்தரத்தைக்
காரணமாய்
விளைவித்தீர்
விச்சையலா
லருளோ நாளும்
புந்தியினிற்
சிறியோர்க
ளறியாது
மயக்குறுவர்
பொருவி லாத
தந்திரமும்
மறையோர்க

ளிதனையொரு

பொருளாகச் சார்ந்தி 2.6.12

டாரே.

410 குலத்தினுக்கு

மரசருக்கு

முதியோர்க்கு

மறையோர்க்குங்

கோதி லாதித்

தலத்தினுறை

குபலெனுமத்

தம்பிரான்

றனக்குமெந்தச்

சமயத் தோர்க்கு

நலத்தகைமைத்

தலக்கேடும்

பிறர்கூடும்

பெரும்பகையு

நடவா முன்ன

மிலத்தொடொழு
கினத்தொடுறைந்
திவைதவீர்வெண்
ணிணம்பருதி
யிலங்கும்
வேலோய்.

2.6.13

411 தந்தைதாய்
தமர்வணக்க
முறையொழுகிப்
பழையமறை தழுவி
னீரேல்
வந்தமா
வினைநீங்கு
மினத்தோர்க
ளெவருமன
மகிழ்ச்சி யாகிக்
கந்தடர்வெங்
கரியிரதம்

பரிநெருங்கப்
படைசூழக் கவிகை
யோங்க
விந்தமா நிலத்தரசா
மிறைஞ்சுவது
சரதமென வியம்பி
னானால்.

2.6.14

412 அச்சமணு விலதகத்தி

னுத்துபா

வுரைத்தமொழி
யனைத்துங் கேட்டு
முச்சகமும்
புகழ்முகம்ம
துறசூல்தம்
மிதழினிற் புன்
முறுவ றோன்றி
விச்சையெனத்
தெளிளந்துபல

பலசூழ்ச்சி
விரித்தறத்தை
விளங்கி யென்னோ
டிச்சைபெற
வுரைத்தனைநன்
கியானுரைத்தல்
கேட்டியென
விசைக்கின் றாரால். 2.6.15

413 எனக்கிறையோ
னுரைத்தமறை
மொழிவசனந்
திறத்ததல வென்னக்
கூறல்
மனக்குறையோ
வலதுனது
மதித்திறனோ
வறிகிலன்மும்
மறையுந்

தேர்ந்தோய்
கனக்கமொழி
யென்றெடுத்துக்
காட்டுகநீ
யெனதுமொழிக்
கவினைப் பின்ன
ருனக்குரைப்பக்
கேட்டுமொழித்
திறனறியென்
றெடுத்துரைத்தா
ரொளிரும் பூணார். 2.6.16

414 தரளவொளி
தனிலுருவா
யுதித்தமுகம்
மதுவிதனைச்
சாற்றக் கேட்டுப்
பெருகுமுதன்
மறைவசன

மெவ்வுலகு
மறிவதியான் பேசி
லென்னே
யிருமையினுங்
கதிதருநும்
புதுமொழியை
யெனதுசெவிக்
கியைவ தாக
வுரையுமென
வெடுத்துரைத்தா
னிறபியா
தரும்புதல்வ னுத்து
பாவே.

2.6.17

415 ஆதிதனை

யுளத்திருத்தி

பிசுமிலெனு

முரைதிருத்தி யமுத

மூறும்

வேதமெனும்
புறுக்கானி
லொருசூறத்
தெடுத்தோதி விரிவ
தாகப்
போதமுறு
முபனிடதப்
பொருளனைத்துந்
தொகுத்துரைத்தார்
பொருவி லாத
சீதரவொண்
கவிகைநிழ
றனிலுலகம்
புரந்தளிக்குஞ்
செவ்வி யோரே. 2.6.18

416 இரவியெனுங்
கலிமாவிற்
குபிர்த்திமிர

மடர்த்தெரியு மிறசூ
லுல்லா
தெரிமறையி
னுரைகேட்டுப்
பொருடேர்ந்து
பகுப்பவதி சயித்து
நோக்கி
யுருகிமதி
மயங்கியெதி
ருரையாம
லாமனென
வொடுங்கி
வான்றோய்
பெருவரையின்
மடங்கலெதிர்
வரையாடு
நிகர்வதெனப்
பேதுற் றானே.

2.6.19

417 அலங்குளைவா

லரியேறு முகம்மதுநா

விற்பிறந்த தன்றித்

தீஞ்சொ

லிலங்கமர

ரிறைமொழிகேட்

டிவர்க்குரைத்த

தறுதியென விதயத்

தோர்ந்து

கலங்குமனந்

தெளந்துநபி

கமலமலர்

முகநோக்கக் கண்க

ணாணி

விலங்கினமொத்

தெவரோடு

மொழியாது

தனியெழுந்து

418 கலைமறைதேர்

முகம்மதுட னுரையாம

லெழுந்துதலை

கவிழ்ந்து நாணி

நிலமையட

லறிவகன்ற

நெஞ்சினொடும்

புலம்பினெடு மூச்சிற்

சோர்ந்து

சிலைவயவர்க்

கெதிருரைப்ப

தென்னெனச்சஞ்

சலத்தினடுத்

தியங்கி வாடிக்

குலைகுலைந்து

குலத்தவரு

மபூஐகிலு
மிருந்தபெருங்
குழுவைச்
சார்ந்தான்.

2.6.21

உத்துபா வந்த படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 6க்குத்
திருவிருத்தம்...418

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத்
திரும்ப

**2.7 ஹபீபு மக்கத்துக்கு வந்த
படலம் (419 - 510)**

419 உள்ளறிவு குடிபோக்கி
யிருந்தவன்றன்

முகநோக்கி யுரவ
நீயவ்
வள்ளலிடஞ்
சென்றதுவு
மிருந்ததுவும்
நிகழ்ந்ததுவும்
வகுத்துக் கூறென்
றள்ளிலைவே
லவர்கேட்ப
முகம்மதுசொற்
கெதிராக வமர ராலும்
விள்ளரிதிந்
நிலத்திலெவ
ரெதிருரைப்ப
ரெனுமொழியை
விளம்பி னானே.

2.7.1

420 அரியலம்பும்
புயவிடலை

மனமயக்குற்
றுரைத்தவைகேட்
டறிவின் மாந்தர்
பெருகும்ஃ
றிணைச்சாதி
யுளமனைத்தும்
பேதுறுத்திப் பெட்பி
னோடு
முறைதரச்செய்
துவரிவரை
நிலைமாறச்
செய்பவனில் வுத்து
பாதன்
றிருமனத்தைப்
பேதுறுத்த
லவற்கரிதோ
வெனநகைத்துச்
செப்பி னாரால்.

421 கனைத்தமுரட்

கரிநிகர்த்த வுத்துபா

கலங்கியகட் டுரையு

நேர்ந்தங்

கினத்தவர்க

ளுரைத்ததுவுஞ்

சரதமெனச்

சிரந்தூக்கி யெண்ணித்

தேர்ந்து

மனத்தடக்கி

தீனெனுமோர்

பெரும்பயத்தைப்

புறத்தாக்கி வரிவி

லேந்து

முனைத்தடக்கை

யபூஜகில்தன்

குலத்தோரை

யெதிர்நோக்கி

422 எத்திறத்து
மெப்புதுமை
விளைத்திடினு
மம்மாயத் திடைப்ப
டாத
புத்தியினும்
வாள்வலியின்
றிடத்தானும்
வஞ்சனையைப்
பொதிந்து தோன்றுஞ்
சத்துருவா முகம்மதுத
னுயிர்விசம்பு
குடிபுகுதக் தக்க
தாக்கும்
பத்தியின
னினைத்தபடி
முடித்திடுவன்

பார்மினெனப் பகர்ந்து 2.7.4
மாதோ.

423 தேறாத மதியாலு
முற்றாத
வலியாலும் செவ்வி
யோர்க்கு
மாறாத
பெரும்பகையாய்
முகம்மதென
வுதித்தோன்றன் மாயந்
தானோர்
பேறாக நினைத்துமறு
கத்தாபைப்
போலமனம் பேது
றேனியான்
வீறாரும் வேல்வேந்தீ
ரிவைசரத
மெனமறுத்தும்

424 மதியார்தஞ்
 செவிக்கியைய
 வாக்கினா
 லிவையுரைத்து
 மனத்தி னூடு
 கொதியார்வெவ்
 விடவரவின்
 வாய்த்தேரை
 யெனவறிவு குலைந்து
 மேனாள்
 விதியாதென் றறியாத
 கொடும்பாவி
 யவைநீங்கி விண்ணி
 னூடும்
 பதியாகப்
 படுத்தகொடி
 மணிமாட

மனைபுகுந்தான்
பண்பி லானே.

2.7.6

425 அற்றையினி
லிரவகற்றி யறிவினா
லுயர்ந்தோரை யாவி
போலு
முற்றவரை
மதிக்கேற்ப
வுரைகொடுக்குந்
திறத்தவரை யுறவி
னோரை
வெற்றியொடு
மினிதழைத்தங்
கோர்மாடத்
திடத்திருத்தி வியந்து
நோக்கிக்
குற்றமற அபூஜகில்த
னுளத்தினுறும்

வரலாறு கூற லுற்றான். 2.7.7

426 பிறந்தகுலந்
தனைவழுக்கி
நமர்க்குமொரு
பெரும்பகையாய்ப்
பேதி யாத
மறந்தவழு
மனத்தினனா
யிருந்தமுகம்
மதுவையுயிர்
மாய்த்தல் வேண்டு
நிறந்தவழுங்
கதிர்வேலீ
ரில்லெனில்தீ
னிலைபெருகி
நிலத்தின் மீது
புறந்தயங்கப்
படர்ந்துநமர்

குலஞ்சமயந்

தேய்த்தமிழ்த்திப்

2.7.8

போடுந் தானே.

427 பகையினைநல்

லுடல்வருத்து

நோயதனைக்

கொடுநெருப்பைப்

பாரின் மீதிற்

றொகுவிடத்தைத்

தோற்றரவிற் பரிகரித்த

லியாவருக்குஞ்

சூழ்ச்சித் தாகு

மிகுமெனிலிந்

நிலமாக்கண்

மதியாலும்

வலியாலும் வெல்வ

தாகா

நிகரரும்வெஞ்

சமர்தொலைத்து
நிறங்குருதி
பிறங்கியொளிர்
நிணங்கொள் வேலீர். 2.7.9

428 வேறு

குடிமை யின்னமர்
குலத்தையு
மனத்தினிற் குறித்து
மடிமை யாயிருந்
தேமெனின் முகம்மது
தனக்கே
யடிமை யாயவன்
றண்டனைக் கடல்வலி
யிழந்து
மிடிமை யாகுதல்
சரதமின் னவிர்கதிர்
வேலீர்.

2.7.10

429 உறைந்த வர்க்கிடர்

வருமுன மொருமனத்
துணிவாய்
மறந்த ரித்திடுஞ்
திரளினைத்
தொடுமுகம் மதுவை
யிறந்தி டும்படிக்
கியற்றுவ மெனிமனர்க்
கெளிதி
னறந்த ரும்பர
கதியுடன் புகழுமுண்
டாமால்.

2.7.11

430 இந்த வல்வினை
தவிர்த்திடற்
கெனதுளம் பொருந்தச்
சிந்தி டாதுறு
மொழிபல ருளத்தினுந்
தேர்ந்து
மந்தி ரத்தொடு

வழுவறு முரைவழங்
கிடுமென்
றந்த மன்னவர்
தமக்குரைத் தபூஜகில்
கேட்டான்.

2.7.12

431 மாறு கொண்டகு
மதுநடத் திடும்வர
லாற்றை
வேறு கொண்டபூ
ஜகில்விளம்
பியமொழி
யனைத்துங்
கூறு கொண்டவர்
சிந்தையிற் பலபல
குறித்து
வீறு கொண்டொரு
மொழிப்பட
வெதிர்விளம் புவரால்.

2.7.13

432 உரைத்த வாசக

நன்குன துறுமொழிக்

கெதிராய்த்

திருத்தி வேறுரை

பகரவல் லவரெவர்

திறலோய்

விரித்து மேலுரை

பகரவு நமர்குலம்

விளங்கப்

பொருத்த வும்நினை

யலதுவே

நிலைசெழும்

புவிக்கே.

2.7.14

433 சிதைவி லாமனத்

திறல்வலிச் செயலினுக்

கேற்ற

மதிவ லோமியா

மலமின நும்மதிக்

கியையயப்
புதிய சூழ்ச்சியொன்
றுரைத்தியே
லெங்கள்புந் தியிற்கும்
விதிய தாமவை
நடத்துக வெனவுரை
விரித்தார்.

2.7.15

434 உற்ற செய்திக
ளனைத்தையு
மோர்ந்துணர்ந்
துரவோர்
வெற்றி வாண்முக
நோக்கிவெவ்
வினைமுகம்
மதுவைப்
பற்ற றாக்கொலை
படுத்திட னமரொடு
பரிவின்

முற்று மிந்நகர்ப்

படைகொடு முடித்திட 2.7.16

லரிதே.

435 வஞ்ச னைத்தொழி

லினின்முகம்

மதினொடும் வாதா

விஞ்சை கற்றவ ராயிர

ரெதிரினும் விளையா

தஞ்ச லாதுரு வேற்றிடி

லேறுரு வனைத்து

நஞ்ச மாம்நம

துயிரினைக் செகுத்திட

நடக்கும்.

2.7.17

436 வன்ம திட்புறத்

தாலயத் துறைந்ததே

வதத்தை

யென்ம னக்குறை

தவிர்த்திடர்

தவிர்த்தியென்
றிசைக்கி
னன்மை யாயுரைத்
திடுவதோ நமர்குலப்
பவத்தாற்
றின்மை யாயுரைத்
திடுவதோ
வெனத்தெரி கிலமால்.

2.7.18

437 ஆய்ந்து ணர்ந்துளத்
தெண்ணிய காரிய
மனைத்துந்
தேய்ந்த தல்லது
தேறிய தெருட்சிய
தன்றே
வாய்ந்த புந்தியொன்
றுளதினந் தெளிந்திடு
மதிப்பாய்க்
காய்ந்த செங்கதிர்

வேல்வல னேந்திய 2.7.19
கரத்தீர்.

438 உரனி னம்பெருங்
குலத்தினி லரசரி
னுயர்ந்தோன்
மரைம லர்த்தடஞ்
சூழ்திமஷ் கதிபதி
மாலிக்
கருள்ஹ பீபெனு
மரசனுக் கறிந்திட
வுரைத்து
விரைவி னம்பெரும்
பகையினைத்
துடைத்திடல்
வேண்டும். 2.7.20

439 ஈத லாற்பிறி
திலையென அபூஜகி
லிசைப்ப

வாத ரத்துடன்
கேட்டவ ரனைவரு
மகத்திற்
கோத றத்தெளிந்
தும்மொழி நன்கெனக்
குறித்து
மாதி ரப்புயம் வீங்கிட
மகிழ்ந்துசம் மதித்தார். 2.7.21

440 மாந்த ரியாவரு
மொருப்பட
வெழுந்தொரு
மருங்கிற்
போந்தி ருந்துநல்
லறிவினிற் கேள்வியிற்
புகழிற்
சார்ந்த வுத்தரப்
பிரத்தியுத் தரத்திவன்
றனைப்போ

லாய்ந்த பேரிலை
யெனவொரு
வனைக்குறித்
தழைத்தார்.

2.7.22

441 பத்தி ரம்மிவன்
வரைந்திடிற் காரியம்
பலிக்கும்
புத்தி யிற்றிறத்
தவனிவ னெனப்பல
புகழ்ந்து
முத்தி ரைப்பட
முறையொடுந்
தேர்ந்தியா மொழிந்த
வுத்த ரந்தனை
வரைகென யாவரு
முரைத்தார்.

2.7.23

442 காசி லாதுரை
வரைபவன்

கேட்டுளங் களித்து
மாசி லாப்பெருந்
தலைவரைத் தாழ்ந்துற
வாழ்த்திச்
சூசி யங்கடு தாசியு
மெடுத்துமை
தோய்த்துப்
பாசு ரந்தனை
யுரைமின்க
ளெனுமுரை
பகர்ந்தான்.

2.7.24

443 எழுது கின்றன
னென்றது மவனிருந்
ததுவும்
பழுதி லாதிற்றை
முகூர்த்தமு
நிமித்தமும் பார்க்கின்
முழுதும் வெற்றியே

யலதிட ரிலையென
முதலோர்
தொழுது புத்தினைப்
புகழ்ந்துவக்
கணைதொகுத்
துரைப்பார்.

2.7.25

444 ஆதி நூலுரை தெரிதரு
ஹபீபர சறிக
வோது நன்னெறி
மக்கமா நகரினி
லுறைந்த
சாதி யோர்களுந்
தலைவரு மபூஜகில்
தானுங்
கோதி லாதவிண்
ணப்பமென் றிருகரங்
குவித்தே.

2.7.26

445 குபலு றைந்தநற்

றலத்தினில் ஹாஷிமா
குலத்தி
லபுதுல் லாவயி
னவதரித் தாமினா
மகவாய்த்
தவமி லாமுகம்
மதுவெனும்
பெயரினைத் தரித்துப்
புவியி கழ்ந்திடப்
பிறந்திருந் தன்னொடு
புதியோன்.

2.7.27

446 சலதி யூடுறை

கொடுவிட

மெனத்தலை

யெடுத்திட்

டுலைவொ

டன்னையுந் தந்தையு

மிழ்ந்தொரு தனியா

யலகி லாதவஞ்
சனைவிதத்
தொழில்படித் ததனால்
விலகு தற்கரி தாகிய
மாயங்கள்
விளைத்தான்.

2.7.28

447 அந்த நாட்குவை
லிதுமக ளரசெனு
மயிலைப்
பிந்தி டாமண
முடித்தன னவர்பெரும்
பொருளாற்
சிந்தை யிற்கரு
விதத்தொடு
மதத்தொடுஞ் சிலநா
ளெந்த மன்னவர்
தம்மையு மாசரித்
திணங்கான்.

2.7.29

448 ஆண்டு நாற்பது
சென்றபி னவனியி
லெவருந்
தூண்டி டாப்பெருங்
கோட்டிக
டொடுத்தவன்
றுணிவாய்க்
காண்ட காவிறை
யொருவனுண்
டெனுமொழி கணித்து
மீண்டு மன்னவன்
றுதனியா னெனுமுரை
விரித்தான். 2.7.30

449 தூத னியானெனக்
காதிதன் றாய்மொழி
புறுக்கான்
வேத மொன்றிறங்
கிற்றெனப் பலரொடும்

விரித்தான்
பூத லத்திலெவ்
விடத்தினுஞ் சிரந்தரை
புரள
வீத லானெறி
யிலையென
விழுந்தெழுந்
திடுவான்.

2.7.31

450 எனக்கு றுங்கலி
மாவுரை தனக்கியை
யாதான்
றனக்கே ரிந்திடு
நரகமென்
றிசைத்தவன் றனக்குக்
கனக்க மேம்படு
மவர்கடாங் கனகநன்
னாட்டின்
மனைக்குள் வாழ்குவர்

சரதமென் றுரைவழங்
குவனால்.

2.7.32

451 தேறி லாதகட்

டுரையினிற் புதுநெறி
திருத்தி

மாறு பட்டவ

ரெவரையுந் தன்வசப்

படுத்தி

வீறு கொண்டநம் வேத

மனைத்தையும்

விழலா

யேறு மாறுகொண்

டிரும்புகல்

லெனவிகழ்ந்

திடுவான்.

2.7.33

452 ஆல யங்களைக்

காண்டொறுங்

கண்புதைத் தகல்வன்

மேலை யோர்செயும்
வணக்கங்க
ளனைத்தையும்
வெறுப்பன்
பாலை நேர்மறைக்
குருக்களைத்
தினம்பழித் திடுவன்
சால வும்மனப்
பெருமையிற்
கிளையொடுஞ்
சாரான்.

2.7.34

453 அகில மீதுறை யரசர்க
ளெவரையு மடிக்கீழ்ப்
புகவி டுத்துவ
னென்பது சரதமாய்ப்
புகலவன்
பகும னத்தறி
வினிற்றெளி

வினிற்பல நெறியி
லிகலி யென்னுட
னெதிர்ப்பவ
ரிலையென
விசைப்பன்.

2.7.35

454 வாதி யாயித லாற்சில
வாய்க்கொளா வசனங்
காதி னாற்கொளப்
படுவதன் றிழிந்தகட்
டுரையை
யோதி யோலையிற்
தீட்டவு முடிவதன்
றுடையோன்
றுத னியானென
வுரைத்தவ
னுரைத்திடுந்
துணியே.

2.7.36

455 மறந்த வழந்திடு

முகம்மது
விரித்தசொன்
மனுவாய்ப்
பிறந்த வர்க்கிடர்
வடுவலாற் பெறுபய
னிலையா
லறந்த னைத்திடுந்
தலத்துறை யறபிக
ளெவரு
மிறந்தி டாவயி
ராய்த்தலை
கவிழ்ந்திவ
ணிருந்தோம்.

2.7.37

456 இந்த வாசக மறிந்திவ
ணிடத்தெழுந் தருளி
வந்து பார்த்திடின
முகம்மது மாயவஞ்
சனையும்

விந்தை யேற்றுரு
மந்திரச் சூழ்ச்சியும்
வீறுஞ்
சிந்தி நங்கிளை
யவர்மனத் துன்பமுஞ் 2.7.38
சிதையும்.

457 இனைய பாசுர
மனைத்தையும்
விரித்தெடுத்திசைத்து
வனையும் வார்கழ
லறபிக ளனைவரும்
வகுத்தார்
தினையி னவ்வள
வென்னினுஞ்
சிதைவிலா வண்ண
நினைவி னேர்வழி
தொடுத்தெழு
தினன்வரி நிரைத்தே. 2.7.39

458 எழுது பத்திரந்
தனைமடித் திலங்குபட்
டதனான்
முழுதி னும்பொதிந்
திருவயின் முத்திரை
பதித்துக்
குழுவி லாய்ந்தொரு
விரைவினன்
கரத்தினிற் கொடுப்பத்
தொழுது வாங்கினான்
காலினுங் காலினிற்
றொடர்வான். 2.7.40

459 எடுத்த முத்திரைப்
பத்திரஞ் சிரமிசை
யேற்றிக்
கொடுத்த மன்னரைப்
பணிந்துகொண்
டறபிகள் குழுவை

விடுத்து வீதிநன்
னிமித்தமெய்
திடவிரை வுடனே
தடத்து கிற்கொடி
நுடங்கிய மதிட்புறஞ்
சார்ந்தான்.

2.7.41

460 கரட முகம்மதக்
கரிநிகர் துறையபுல்
காசீ
மிரவ லர்க்களித்
தவனிரு நிதிபெரு
கினபோன்
மரும லர்த்தட
வாவியுங் கழனியும்
வழிதேன்
முருகொ டுங்கனி
தரும்பொழி
லனைத்துமுன்

னினைனல்.

2.7.42

461 குன்றுங் கானமு
மடவியு ந்திகளுங்
குறுகிக்
கன்று மென்மயிர்க்
கவரியுந் திரிவனங்
கடந்து
வென்றி வெய்யவன்
கதிரினு மனத்தினும்
விரைவா
யென்றும் பூமகள்
பொருந்திய
திமஷ்கினை
யெதிர்ந்தான்.

2.7.43

462 மின்னெ னக்கதிர்
தருமணி
குயிற்றிவெண்
கதையாற்

றென்னு லாவிய
மேனிலை மாடமுஞ்
செறிந்த
பொன்னி னன்கதிர்
குலவிய கொடிகளும்
பொருவாக்
கன்னி மாமதிட்
புரிசையுந்
திமஷ்கையுங்
கண்டான்.

2.7.44

463 திரையெ டுத்தெறிந்
திரைதரு கடலினுஞ்
செழித்து
விரைக மழ்ந்தமென்
குவளையும் வனசமு
மேவிக்
கரைத தும்பிய சீகரத்
தகழினைக் கடந்து

புரிசை வாயிலுங்
கடந்தரும் பெரும்பதி
புகுந்தான்.

2.7.45

464 நிரைகொ ணித்திலத்
தாவண வீதியு
நிமிர்ந்த
வரையெ னத்திகழ்
மண்டப மறுகையுங்
கடந்து
பரக திப்பரி கரியொடு
படைக்கலம் பரப்பி
யரசு தங்கிய
கோயிலின் வாயிலி
னானான்.

2.7.46

465 மெய்யின் வேண்டுகிற்
கஞ்சுகி யணிந்தடல்
விளைந்த
கையின் வேத்திர

மேந்திய வாயில்கா
வலரை
யையு றாதடுத்
தவரொடும் வரவெடுத்
தறைந்தான்
றுய்ய நன்னினை
வகற்றிய அபூஜகில்
தூதன்.

2.7.47

466 வந்த தூதுவ
னுரைத்தலும்
வாயிற்கா வலவர்
பிந்திடாதெழுந்
தெண்ணரும்
படைக்கலம் பிறங்கத்
தந்தி ராதிபர் மந்திரத்
தலைவர்சொற்
றண்வாச்
சிந்தை யன்ஹபீ

பெனுமட லரசன்முன் 2.7.48
சென்றார்.

467 போற்றி நின்றுகும்
பிட்டணி
யொதுக்கிவாய்
புதைத்துத்
தூற்று தேம்பொழின்
மக்கமா நகரவர் தூதன்
மாற்ற ருங்கதிர்
வாயிலில் வந்தன
னெனுஞ்சொற்
சாற்றி னார்செழும்
பொன்மழைக் கரதலன்
றனக்கே.

2.7.49

468 கரைகொ ளாப்பெருஞ்
சேனையங் கடனடுக்
கடிதின்

வரவி டுத்துக
வென்றலும் வாயில்கா
வலவர்
விரைவி னேகியத்
தூதனை விளித்துமின்
னணிபூ
ணரசர் நாயகன்
றிருமுன மழைத்துவந்
தனரால்.

2.7.50

469 எதிர்ந்த தூதுவன்
றரையினிற்
றெண்டனிட் டெழுந்து
முதிர்ந்த பேரவை
யரசனை முறைமுறை
பணிந்து
பதிந்த முத்திரை
புணர்த்திய
விண்ணபத் திரத்தைப்

பொதிந்த மென்றுகி
லொடுந்திறற் புரவலற்
கீய்ந்தான்.

2.7.51

470 ஈய்ந்த முத்திரைப்
பத்திர மதனையோ
ரிளவல்
வாய்ந்த செங்கரத்
தேந்திமுத்
திரைத்துகில் வாங்கி
யாய்ந்த பாசுர
மனைத்தையுந் தெரிதர
வணியாய்ச்
சாய்ந்தி டாதபொன்
மணிமுடி
யவர்க்குரைத் தனனே.

2.7.52

471 வனைந்த பாசுர
மனைத்தையும்
வரன்முறை கேட்டுச்

சினந்த யங்குவே
லவன்மன முறச்சிரந்
தூக்கி
யினந்த னிற்பெரி
யவர்மறை
யவர்க்கெடுத்
தியம்பிப்
புனைந்த பொன்முடி
மண்டப மாளிகை
புகுந்தான்.

2.7.53

472 தனித்தி ருந்தொரு
மண்டபத் தரசர்க
டமையு
நினைத்த சூழ்ச்சியை
யுரைதரு நிருபர்க
டமையு
மனத்தி னின்புற
வழைத்தரு

கிருத்திமும் மறையின்
றொனித்த செய்தியு
நிகழ்ந்ததுந்
தொகுத்தெடுத்
துரைத்தான்.

2.7.54

473 அரசன் சொற்றவை
கேட்டவ ரனைவருந்
தெளிந்து
புரிசை சூழ்தரு
மக்கமா நகரியிற்
புதுமை
விரைவிற் காண்குவ
துண்டெனச்
சூழ்ச்சியின் விரித்தார்
மரைம லர்த்தடஞ்
சூழ்தரு திமஷ்குமன்
னனுக்கே.

2.7.55

474 கேட்டு மன்னவ

னன்கெனக் கிளரொளி
வடிவாட்
பூட்டுந் திண்கர வீரரு
மடற்புர விகளுங்
கோட்டு வாரணத்
தொகுதியு மரசர்கள்
குழுவு
மீட்டு மிற்றையி
லெழும்புற விடுதியி
லென்றான்.

2.7.56

475 வேறு

நிருபர்கோ னெழுக
வென்ன நிகழ்த்தமந்
திரத்தின் மிக்கார்
புரவியுந் தறுக
ணால்வாய்ப்
புகர்முகக் களிறுந்
தேரு

மரசரும் வருக
வென்ன வணிமணிக்
கனக மாடத்
தெருவினு நகர
முற்றுஞ் செழுமுர
சறைவித் திட்டார்.

2.7.57

476 முரசதி ரோதை கேட்டு
முரண்மற முதிர்ந்து
வெற்றி
மருமலி வாகை தாங்கு
மன்னவர் திரளிற்
கூண்டு
திருநகர்ப் புறத்துங்
கோயிற் நெருவினுஞ்
செறிந்து தூளி
பருதியும் விசம்புந்
தூர்ப்பப் படைக்கலம்
பரப்பி வந்தார்.

2.7.58

477 சேனையிற் றிரளிற்
செம்பொற்
செழுங்கொடி நுடங்க
வெற்றி
வானதி ரசனி யொப்ப
மதகரி முரசு மார்ப்பக்
கானமர் கூந்தற்
செவ்வாய்க் கடுவடர்
கொடிய வாட்கட்
டேனிதழ் மடவார்
சூழ்ச் சீயமொத்
தெழுந்தா னன்றே.

2.7.59

478 திக்கடங் காத வெற்றித்
திறற்படை ஹபீபு
வேந்த
னொக்கலின் புறப்ப
தாதி யுவர்க்கடல்
கடுப்பப் பொங்கித்

திக்கிரு நான்குந் தூது
செலத்துக ளமரர்
போற்று
மக்கமா நகரை நோக்கி
நடந்தனன் வயங்க
மாதோ.

2.7.60

479 வண்டுக ளுண்டு பாட
மணிச்சிறை மயில்க
ளாடக்
கொண்டல்கண்
டீங்குஞ் செந்தேன்
கொழுங்கனி
குழைபைங் காவு
முண்டகத் தடமுஞ்
செவ்வி முருகவிழ்
கழனிக் காடுந்
தெண்டிரை பரந்த
தென்னத் திரட்படை

படர்ந்த தன்றே.

2.7.61

480 வரிவளைக் குலத்தின்
குப்பை வாசியின்
குரத்திற் றாக்கி
விரிகதிர்த் தரளஞ்
சிந்தும் விளைநிலங்
கடந்து செந்தே
னருவிகள் வரையிற்
செம்போ னணிவடம்
புரள்வ போல
நிரைநிரை செறிந்து
தோன்று நெடுமுடிக்
குறிஞ்சி சார்ந்தார்.

2.7.62

481 கண்விரித் தனைய
தூவிக் கலாபமா
மயிலுங் கீதப்
பண்விரித் தென்னப்
பேசுந் தத்தையும்

பறவை யாவும்
விண்படர்ந் திரியச்
செந்தேன் விளைதருப்
படிந்து தோன்றா
மண்பட நெரியத்
தாவும் விலங்கின
மலைய வந்தார்.

2.7.63

482 வரிப்புலிக் குழுவு
மாறா மதகரித்
திரளுஞ் செங்கட்
டிருக்கறத் திசைக
ணோக்குஞ் சீயமும்
வெருவி யோடிப்
பொருப்புறைந்
தொதுங்கித் தென்றாற்
புரவலன் சேனை வீரர்
விருப்புறும் வீரத்
தன்மை யாவரே

விரிக்கற் பாலார்.

2.7.64

483 நெடுவரைக் குறிஞ்சி
நீந்தி நிரைதொறு
புகுதச் சேர்த்தி
யிடுகுறு நுனைமுள்
வேலி யிடையர்தம்
பாடி யேங்கப்
படர்கொடி நுடங்கு
முல்லைப் பரப்பையு
நீந்தி யீந்தி
னடவிகள் புடையிற்
றோன்று மறபுநாட்
டகத்திற் புக்கார்.

2.7.65

484 மதிதவழ் குடுமி மாட
மக்கமா நகர
மென்னும்
பதியினுக் கடுப்ப
மற்றோர் பாடியி

னிழிந்து பாயுஞ்
சதிகதிப் பரியு நீண்ட
தடக்கைமா கரியும்
பொங்கக்
கதிரயின் மன்ன நீண்ட
ஹபீபர சிருந்தா 2.7.66
னிப்பால்.

485 மைக்கருங் கவிகை
வள்ளன் முகம்மதுக்
குதவி யாகத்
தக்கவ னருளாற்
செம்பொற் றலத்தினும்
பாரிற் றோன்றுந்
திக்கினுங் கதிர்கு
லாவுஞ்
செழுஞ்சிறைத்
தடங்கட் செவ்வி
மிக்குயர் வடிவ தாக

ஜிபுறயீல் விசும்பில்
வந்தார்.

2.7.67

486 ஆயிரஞ் சிறையு
மொவ்வா வாயிரஞ்
சிரசு மாயீ
ராயிரம் விழியுந்
தோன்ற வாயிர முகமு
மாகி
யாயிர நாவி னாலு
மகும்மதே யென்னக்
கூவி
யாயிரம் பெயரி
னான்றன் சலாமென
வருளிச் செய்தார்.

2.7.68

487 விரைவினிற் சலமென்
றோது மொழிவழி
விசும்பை நோக்கிக்

கரையிலா வடிவு
தோன்றுங் காரணங்
கண்டி யாரோ
தெரிகில மென்ன
வுள்ளந் தெருமந்து
வருத்த முற்றார்.
மரையிதழ் வனப்பு
மொவ்வா மலர்ப்பத
முகம்ம தன்றே.

2.7.69

488 குரிசிறன் னுளத்தி
னச்சஞ் ஐபுறயீல்
குறித்துப் பின்னும்
வரிசையின் விழித்துச்
சோதி முகம்மதே
வருந்தன் மேலோன்
பரிவுட னும்பால்
வெற்றிப் பதவிக
ளளித்த தியாவுந்

தெரிதரக் கேண்மி
னென்னச் செய்யவாய் 2.7.70
திறந்து சொல்வார்.

489 வானுல கினினீ ராடை

மண்ணுல

கினில்வெண் டிங்கள்

பானுவி னரிதா யுள்ள

படைப்பினி

லெவைக்கு மேலா

மீனமின் முகம்ம

தைப்போ லிலையென

வரிசை மேலுந்

தானவன் பெருமை

மேலு மாணையிற்

சாற்றி னானால்.

2.7.71

490 செந்நெலங் கழனி

சூழுந் திமஷ்கினின்

ஹபீபு வேந்தன்

பொன்னணிப்
புரோசை நால்வாய்க்
களிறொடும் புரவி
யோடு
மிந்நகர்ப் புறத்திற்
சார்ந்தங் கிருந்தன
னதனால் தீனின்
மன்னவ துன்ப
மென்ப வருவதொன்
றில்லை யன்றே.

2.7.72

491 கடற்படு நிலத்தி
லில்லாக் காரணங்
களைஹ பீபு
தொடுத்துரைத்
திடுவன் கேட்டு
மகிழ்ச்சியிற்
றுவாச்செய் வீரா
லடுத்திருந் தவர்க்குந்

தூரத் தவர்க்குங்கண்
டறிய வல்லே
படைப்புள
தெவைக்குந் தோன்றப்
பலித்திடுங் கடிதின்
மாதோ.

2.7.73

492 உடற்றசை திரண்ட
தல்லா லுறுப்பொன்று
மிலதாய்ப் பின்னோர்
மடக்கொடி
தனைக்கொ ணந்தான்
வடிவுசெய் திடுமி
னென்னத்
துடக்குறக் கேட்பன்
கேட்கு முரைப்படி
துஆச்செய் வீராற்
கடற்படு புவிக்குட்
காணாக் காரணந்

தோன்று மாதோ.

2.7.74

493 வாட்படைத் திமஷ்கு
வேந்தன் மறையுணர்
தெளவா லெண்ணிக்
கேட்பதெவ் வழிக்கு
நுந்தங் கிளரொளித்
திருவாய் விண்டு
கோட்பட வுரையு
மென்ன ஜிபுறயீல் கூறி
னார்தேந்
தோட்படு மரவ
மாலை துலங்கிய
குரிசிற் கன்றே.

2.7.75

494 அமரர்கோ னினைய
மாற்ற மாதிதன்
பருமான் மேற்கொண்
டிமைநொடிப்
பொழுதிற் றோன்றி

யியம்பிய திணங்கா
ரான
திமிரவெம் பகைக்குத்
தோன்றுந் தினகர
னாகப் பூத்த
கமலவொண் வதனச்
செவ்வி முகம்மது
களிப்புக் கொண்டார் 2.7.76

495 என்னுயிர்த் துணைவ
ரான ஜிபுறயீ லிருகண்
ணார
முன்னுறு கோலம்
போல முகத்தெதிர்
நிற்பப் பேதந்
தன்னைமாற் றுகவென்
றாதி தன்னுட னிரந்து
நின்றார்
மன்னிய ஜிபுற யீலு

மறுத்துமுன் வடிவம் 2.7.77
போன்றார்.

496 அவிரொளி ஐபுற
யீல்முன் வடிவெடுத்
தடுத்துப் பேசிப்
புவியினின் றகல்வான்
புக்கார் பொருந்தல
ருயிரை மாந்திக்
கவினுறு நெடுவே
லேந்துங் கரதல
முகம்ம தென்னு
நபியினி திருந்தா
ரிப்பா னடந்தவா
றெடுத்துச் சொல்வாம். 2.7.78

497 மறுகிவெள் ளெகினஞ்
சிந்த வரிவராற் றாவும்
வாவி
செறிதிமஷ் கிறைவன்

செல்வத் திருநக ரடுத்த
சீறார்ப்
புறனிடத் துறைந்தா
னென்னப்
பொருவருந் தடக்கை
வெள்வே
லறபிகட் குறைத்தார்
தூத ரபூஜகி லறிய 2.7.79
வன்றே.

498 கவனவாம் பரியு
நால்வாய்க் கரியுடன்
ஹபீபு வேந்த
னிவணில்வந்
தடைந்தா னென்ன
அபூஜகி
லிணைத்தோள் வீங்கி
யவிர்கதிர்க் கலன்க
டாங்கி யகுமதை

வெல்வேன் மேலும்
புவனியி லெதிரியா
ரென்னப் புதுமதிக்
களிப்புப் பூத்தான்.

2.7.80

499 நிகரரும் பதிக்குட்
செவ்வி நெடுந்தெரு
வனைத்துந் தூதைப்
புகவிடுத் தறிவிற்
றேர்ந்த புரவலர்
தம்மைக் கூவி
முகிலுறை கனக மாட
முன்றிலி னிருத்திச்
சேர்ந்த
தொகுதியில் ஹபீபு
வேந்தன் வந்தவை
யெடுத்துச்
சொன்னான்.

2.7.81

500 நெறிகுலஞ் சமயஞ்

சாயா நிறுத்திட வந்த
வேந்தைத்
திறைகொடு பணிந்து
வேறோர் திருமனை
யிடத்திற் சேர்த்தி
மறுவறும் படிசூற்
றேவல் வகுத்தவை
நடத்தப் போதல்
பொறியென
வெவர்க்குஞ்
சொன்னான்
பொறியறிந் துரைக்க
லானே.

2.7.82

501 மனமதிக் குறியன்
கூறும் வசனங்கேட்
டறபி மன்ன
ரனைவரு மிதுநன்
கென்ன வகத்தினிற்

கொண்டு வேறோர்
புனைகதிர் விடுதி
மாடம் புதியதொன்
றியற்றிச் செம்பொற்
கனைகழ லரசைக்
சேர்த்திக் கவல்வது
கரும மென்றார்.

2.7.83

502 மரவினை யவர்க்குஞ்
சிற்ப மறுவறு தொழிலி
னோர்க்குந்
திரகம தளித்துச்
செவ்விச் செழுமடிக்
கனக மாட
நிரைநிரை யியற்றிச்
சுற்று நெடுமதி றிருத்தி
வாயில்
விரிகதிர்க் கபாடஞ்
சேர்த்தி வீதிகள்

பலவுஞ் செய்தார். 2.7.84

503 பந்தரிட் டலர்க
ணாற்றிப் பருமணிக்
கலன்க டீக்கிச்
சந்தனம் பனிநீர்
சிந்தித் தரைமெழுக்
கெறிந்து சோதி
யந்தரத் துடுவின்
கூட்ட மனைத்தும்வந்
தடைந்த தென்னச்
சிந்துவெண் டரள ராசி
செறித்தலங் காரஞ்
செய்தார்.

2.7.85

504 கண்படைத் தவர்க
ளியாருங் கண்டதி
சயிப்பக் காந்தி
விண்படர் மாட
வாயின் வெளயினிற்

படங்கு கோட்டிப்
பண்பட ரிசையின்
வாய்ந்த பழக்குலைக்
கதலி நாட்டி
மண்பட ருலகி னில்லா
வளம்பல செய்வித் 2.7.86
தாரால்.

505 மேதினித் துறக்க
மென்ன விடுதிக
ளியற்றி யோதும்
வேதியர் குழுவும்
வெள்வேல் வீரர்க
டலைவ ரோடு
மேதமில் திமஷ்கில்
வாழு மிறைவனை
யெதிரிற் காணக்
காதலித் தினத்தி
னோடு மபூஜகில்

கடிதிற் போனான். 2.7.87

506 மாலமர் நகர மாக்க
ளபூஜகில் மரபி
னோடு
நால்வகைப் பதாதி
சூழ நனிபல திறைக
ளீய்ந்து
நீலவா ருதியே யன்ன
நெடும்படைக் கடலி
னாப்பண்
காலைவெங் கதிரிற்
றோன்றும் ஹபீபெனு
மரசைக் கண்டார்.

2.7.88

507 கண்டுகண் குளிர
நோக்கிக் கரஞ்சிரங்
குவித்துக் கான
வண்டம ரலங்கற்
றிண்டோண் மன்னவர்

மருங்கு நிற்பத்
தெண்டிரைப் புவனங்
காக்குந் திறல்வலி
யரசர் கோமான்
விண்டநல் லுரையி
னோடு மிருகமென
விரைவிற்
சொன்னான்.

2.7.89

508 போதலர் கழனி
சூழ்ந்த திமஷ்கினைப்
புரந்த வேந்துங்
கோதறு மக்க
மென்னுங்
கொழும்பதித் தலைவ
மாரு
மாதரத் துடனு
மொன்றா யளவளா
மகிழ்ச்சி பொங்கிப்

பேதமின் மனத்த
ராகிப் பிரியமுற்
றெழுந்தா ரன்றே. 2.7.90

509 குரகதத் திரளி
னோடுங் கொலைமதக்
கரியி னோடும்
விரிகதி ரெஃகங்
கூர்வாள் வில்லுடைத்
தலைவ ரோடு
மருமலர்ச் சோலை
சூழு மக்கமா நகரஞ்
சேர்ந்து
புரவலர்க் கரியே
றன்னான் புதியமண்
டபத்திற் புக்கான். 2.7.91

510 செய்யவா
யொளிவெண் மூரற்
சிறுநுதற் பெரிய

கண்ணாற்
கையின்வெண்
ணிலவின் காந்திக்
கவரிகா லசைப்ப
நீண்ட
வையக முழுதுங்
காக்கு மணிக்குடை
நிழற்ற வெற்றி
வெய்யவ னிருந்த
தென்ன விருந்தனை 2.7.92
திமஷ்கு வேந்தன்.

ஹபீபு மக்கத்துக்கு வந்த படலம்
முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 7க்குத்
திருவிருத்தம்...510

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத்
திரும்ப

2.8 மதியை அழைப்பித்த படலம்
(511-698)

511 தவிசினி லிருந்து
வெற்றித் தடமுடி
யரசர் கோமா
னபுலகில் தன்னைக்
கூவி யணிநகர்க்
கழைத்த மாற்றங்
கவரற மனத்தி னுற்ற
கருமங்க ளனைத்து
நாளுங்
குபலினை மனத்திற்
கொண்டோய்
கூறெனக் கூறி

னானால்.

2.8.1

512 ஒலிதுத்து பாவு மாறா

வுக்குபா வுமையா

சைபா

மலிதருங் கொடுமை

பூண்ட மனத்தபூ

ஐகிலு மொன்றாய்

நலிதலி லெழுந்து

போற்றி நமர்க்கல

ருற்ற யாவு

மலர்தலை யுலகம்

போற்று மரசுகேட்

டருள்க வென்றார்.

2.8.2

513 முகம்மதென்

றொருத்தன் றோன்றி

வணக்கமு நெறியு

மிந்த

வகலிடந் தோன்றத்

தோன்று மாலய
முழுது முன்னோர்
புகலுநன் மறையுஞ்
சூழ்ந்த பொருவருங்
குலமு மற்று
மிகலொடுங்
கெடுத்து நின்றா
னிவையிவண்
விளைந்த தையா. 2.8.3

514 அகலிடம் விளக்குஞ்
செங்கோ
லணிமணித் தீப
மேநேர்
புகலுமும் மறையுந்
தேர்ந்த புந்தியிற்
கடலே நாளு
மிகலுடை யரசர்க்
கெல்லா மெதிரிடி

யேறே வானுஞ்
சகமுமெண் டிசையுந்
திக்கும் வெண்புகழ் 2.8.4
தடவும் வேந்தே.

515 மறுவற வுலகி
னில்லா வயதொரு
நூற்றின் மேலு
மறுபது மிருந்தோய்
நுந்த மறிவினா
லறியா தில்லைச்
சிறியவ ருரைத்த
தல்லாற் செவியினுந்
தெரிவ தாகுங்
கறையற விறறைப்
போதிற் கண்ணினுங்
காண்பி ரென்றார்.

2.8.5

516 ஓலையுத் தரமு

மியாங்க ஞுரைத்தது
முகம்ம தென்போன்
பாலினின் முரணி
னூறு பங்கினி
லொன்றுங் காணா
தோலிடுங் கடன்மாச்
சேனை யுரவவென்
றுரைப்ப மூன்று
காலமுந் தெரிந்து
நோக்குங் காவலன்
செவியிற்
கொண்டான்.

2.8.6

517 உரைத்தவிவ் வசன
மெல்லா முள்ளுறப்
பொருத்தி நாளை
வரைத்தடப் புயத்து
வீர முகம்மதை
விளித்து மார்க்கம்

பொருத்தறப் புகன்ற
செய்தி யறிகுவ
மிற்றைப் போதிற்
றிருத்தகு மனையின்
கண்ணே யாவருஞ்
செல்க வென்றான்.

2.8.7

518 அரசரை கேட்டு வீர
ரவரவர் மனையிற்
சார்ந்தார்
கரைதிரை புரட்டு
மேலைக் கடலிடைக்
கனலி சார்ந்தா
னிரவினைப் பகலைச்
செய்யு
மெழின்மணித்
தவிசின் மீதிற்
குரவர்கண் விழிப்ப
வோசைக் குணகடல்

வெளுத்த தன்றே. 2.8.8

519 விடிந்தபி னவனிப்
பொன்னா
டெனும்விறற்
பதியின் வீர
ரிடந்தரு திமஷ்கின்
வேந்தைக் காண்பதற்
கெழுந்தார் வெற்றிப்
படர்ந்தரு கொடியிற்
றூண்டும்
பகைப்பெருங்
கடலைக் கையாற்
கடந்தவே லபித்தா
லீபு கலன்பல
வணிவ தானார்.

2.8.9

520 வையகம் புரந்து
தீனை வளர்த்திடு

மிபுறா கீந்தங்
கையொலி
யலைச்செங் கையா
லரையினிற் கவினச்
சேர்த்தித்
துய்யவன் றூதர்
முன்னந் தோன்றிய
ஆத மென்போர்
மெய்யணி குப்பா
யத்தை வியன்பெற 2.8.10
மெய்யிற் சேர்த்தான்.

521 கருவிமென் மிடற்றிற்
நீண்டாக் காரண
ரிசுமா யீல்தஞ்
சருவந்து சிரசிற்
சேர்த்தித் தாரணி
தனிற்பொன் னாட்டு
மருமலர்ப் புயத்திற்

றாங்கி வளர்நபி சீது
மெய்யிற்
றருகதி ருத்த ரீயந்
தனையெடுத்
தணிந்தா ரன்றே.

2.8.11

522 சூலினைத் தரித்த
கொண்டற்
சுகைபுநன் னபிதஞ்
செம்பொற்
காலிணைக் கபுசை
வீரக் கழலடி
பொருந்தச் சேர்த்திக்
சாலவுங் குலத்து
முன்னோர்
தரித்திடுங் கலன்க
டாங்கி
வேலினைக் கரத்தி
லேந்தி வீரவாண்

மருங்கு சேர்த்தார். 2.8.12

523 தனக்குறுங் குலத்தி
லாய்ந்த தலைவரின்
முதியார் பாரிற்
சினக்கதிர் வேற்கை
கொண்ட
செல்வர்நாற்
பதின்மர் தம்மைக்
கனக்குற மருங்கு
கூட்டிக் காவல
ரபித்தா லீபு
வனக்கட கரியை
நேராய்
மகிழ்வொடும் 2.8.13
புறப்பட் டாரால்.

524 வேறு
மாதிர மெனக்கனக
மண்டப நெருங்கும்

வீதியிடை
புக்குவிறன்
மன்னர்புடை சூழக்
கோதறு மறக்கொடு
வரிக்குழுவி னாப்ப
ணைதமற வந்தவரி 2.8.14
யேறென நடந்தார்.

525 நித்தில நிரைத்துமலர்
நீடொடைய னாற்றிப்
புத்தரி
சொழுக்குமுயர்
பந்தரிடை புக்குச்
சித்திர விறற்குரிசில்
செவ்வியழி யாத
மத்தகரி
யைத்திமஷ்கு
மன்னையெதிற்
கண்டார். 2.8.15

526 கங்கமுல வுங்கதி
ரயிற்கடவு டன்னை
மங்குலக
லொண்கதிர்
மணிக்கடக மின்ன
வங்கையிணை
தொட்டினி
தழைத்தரு கிருத்தி
யிங்கித
மொடுந்திமஷ்கி
னுக்கிறை
யிருந்தான்.

2.8.16

527 மூரியட லேறபுதுல்
முத்தலிபு மைந்தர்
மாரிபொரு வாதகர
மன்னவனை
நோக்கித்
தேருமதி யாற்பல

தெரிந்தபுக ழோடு
மாரமுத மானசில
நன்மொழி
யறைந்தார்.

2.8.17

528 ஓதுநெறி நீதியபித்
தாலிபுரை கேட்டுச்
சீதமதி
போலுமொளிர்
செம்முக மிலங்க
வாதரவி
னோடுமகிழ் வின்சிர
மசைத்துச்
சோதிமதிள்
சூழ்திமஷ்கி
னுக்கிறைசொல்
வானால்.

2.8.18

529 இந்நகரி யிற்றலைவ
ரியாவரினு

மிக்கோய்
மன்னுகிளை
யிற்பகை
வரத்தவிர்தல்
செய்யா
தன்னவர்
துணிந்தவை
துணிந்தனை
யறத்தோ
ருன்னவு மிழுக்கென
வுளத்திலிவை
கொள்ளார்.

2.8.19

530 சீலமறி யாதசிறி
யோர்கள்பிழை
செய்யின்
மேலவர்கள்
கண்டவை
விலக்கல்கட

னல்லாற்
கோலிய
பெரும்பகை
குலத்தினில்
விளைத்த
மாலுற
வளர்த்தன்மட
மைத்தகைமை
யாமால்.

2.8.20

531 ஆதியொரு
வன்றனிய
ணுண்டெனவ
வன்றன்
றாதனபி யானளவில்
சோதியுரை யான
வேதமென
தின்சொலென
விஞ்சையின்

விளைத்த
பேதமொழி
வஞ்சமொடு பேசு
வது மன்றே.

2.8.21

532 மாறுபக ரற்கரிய
மக்கநக ரத்திற்
றேறுமறை மன்னவர்
செழுங்குறைஷி
மன்னர்
கூறுவதி லொன்றுபடி
றின்றுகுல முற்றும்
வேறுபடல் வேதவிதி
யன்றுபுகழ்
மிக்கோய்.

2.8.22

533 காரண நினைத்தவர்
கருத்துற முடித்திப்
பாரிலிறை தூதுவ
ரெனப்பகர்தல்

வேண்டும்
வேருமொரு
தூருமிலை
யென்பதொரு
விஞ்சை
யார்வமொடு
கொண்டுநபி
யென்பதியல் பன்றே. 2.8.23

534 நன்றிவை
யறிந்திடுவ
துண்டுநபி தம்மை
யின்றவை யிடத்தினி
லழைத்திடுக
வென்ன
வென்றிவிறல்
சேருமபித் தாலிபை
விளித்து
மன்றல்கம

முந்திமஷ்கு மன்னவ
னுரைத்தான்.

2.8.24

535 மந்தர மதிற்றிமஷ்கு
மன்னவ னுரைப்பச்
சிந்தைகளி
கொண்டபுதுல்
முத்தலிபு செல்வ
ரிந்தமொழி நன்கென
வெடுத்துற வியத்திச்
சந்தென
வொருத்தனை
யழைத்தனர்
தனித்தே.

2.8.25

536 மங்குறவ
முங்கவிகை
வள்ளலை விரிந்த
பங்கயப தக்குரிசி
லைப்பரிவி னோடு

மிங்கினித
ழைத்தவரு
கென்றனர் விரைந்தே
பொங்கிய
புயங்கள்புள
கங்கொள
வெழுந்தான்.

2.8.26

537 ஊதையை
நிகர்த்தகதி
யொண்புரவி
மேற்கொண்
டேதமறு மாநகர
வீதியிடை புக்கி
யாதமுத லானநபி
நாயகம னாதி
தூதுவரை வந்தநர
தூதனெதிர்
கண்டான்.

2.8.27

538 கண்டுகடி திற்பரி
யிழிந்திருகை யார
முண்டக மலர்ப்பத
மிருத்திமுடி மீது
கொண்டுற
வணங்கிநய
னங்கள்களி கூர
வண்டென மலர்க்கர
வனப்பினை
நுகர்ந்தான்.

2.8.28

539 மாதவமு கம்மதின்
வனப்பினை நுகர்ந்த
தூதனொரு
வில்லினிடு தூரமதி
னின்று
காதலொடு
மெய்யிணி
கலன்கலை

யொதுக்கிச்

சூதற விரிந்தமணி

வாய்புதைத்துச்

சொல்வான்.

2.8.29

540 பவக்கட னடுப்படு

மனுப்பகுதி யெல்லா

முவப்பொடு

கரைப்படு மரக்கலம்

தொத்தே

நவப்பட வுதித்தநபி

நாயக விளக்கே

துவர்க்கமுடி

விற்கொரு

சுடர்க்கதிரின்

மிக்கோய்.

2.8.30

541 தேனமர்

பொழிற்றிமஷ்கு

மன்னொடு

செறிந்திம்
மானகரின் வீரரு
மதிக்குடை கவித்த
கோனபுதுல்
முத்தலிபு புத்திரரு
முற்றே
யீனமற நும்மைவர
வென்றனர்க
ளென்றான்.

2.8.31

542 வருகவென
நன்மொழி
வகுத்தனர்க ளென்ன
வருகினிது றைந்தவ
னறைந்தது தெளிந்தே
தருமநெறி நந்நபி
தருக்கொடு
மகிழ்ந்தே
மருமலர்

பொதிந்தமணி 2.8.32
மாளிகை புகுந்தார்.

543 மாசகல வந்தகுல
மாதினை விளித்துப்
பாசனபில்
ஹக்கமொடு பற்பல
ருடன்று
பூசலை
நினைத்தெழுதி
விட்டதும் புரிந்தே
யாசில்திமஷ்
கிக்கிறை
யடைந்ததுவு மன்றே. 2.8.33

54 துன்றுமடல்
வெம்புரவி
சேனைபுடை சூழ
வன்றிறல மச்சரொடி
ருந்துமதி வல்லோன்

வென்றிகொ
ளயிற்படை
யொருத்தனை
விடுத்தே
யொன்றிய
மறத்தொடு
மழைத்தது
முரைத்தார்.

2.8.34

545 வேறு

மறத்திகள் மனத்தவர்
திரண்டு மாநகர்ப்
புறத்திருந் தழைத்தன
ரென்னும் புன்மொழி
நறைத்தடப் புயநபி
நவிலக் கேட்டலு
நிறைத்தகற்
புடைமையா ரறிவு
நீங்கினார்.

2.8.35

546 காரதி ரிடிக்கெதிர்
கலங்கித் தன்னுடல்
சோர்தரு மயிலெனச்
சோர்ந்து கண்ணினீர்
வார்தரு கலன்கலை
நனைப்ப வார்துழல்
பார்தர விரிப்பமெய்
பதைத்து வாடினார். 2.8.36

547 மறைத்திடா
மதியென வளருந்
தீனிலை
நிறைத்தநற்
பதவியை நிலத்தி
லெங்களுக்
குறத்தரு
மிறைவவுன் றூத
ருன்றிருப்
புறத்தினி லடைக்கல

மென்னப்

2.8.37

போற்றினார்

548 நவ்விபின்

பெரும்புன னடந்த

நந்நபி

மௌவலங் குழற்கதி

ஜாதம் வாட்டங்கண்

டவ்வயி னினிதுற

வடுத்து நன்மறைச்

செவ்விய

தெருட்சியிற்

றெளயச் செப்புவார்.

2.8.38

549 குவைலிதுக்

கரும்பெருங்

குலத்திற் நீபமே

புவியில்விண்

ணவர்தினம்

போற்றும் பூவையே

கவினுமென்
னுயிரன்னீர் கவலல்
காவலோ
னவனரு ணம்மிடத்
தகல்வ தில்லையால். 2.8.39

550 மன்பெரும்
புவியினில் வாழு
மாந்தரிற்
றுன்புறா தவரிலைத்
துன்பைத் துன்புறா
தின்பமே கொள்பவ
ரிலங்கும் பொற்பதிக்
கன்பரா யிருப்பரென்
றறிவு சொற்றதே. 2.8.40

551 இனப்படைக் கடனடு
விருந்து ளோமியாந்
தனிப்பவ
னருண்மரக் கலத்தின்

சார்பினாற்
பனிப்படா
மகிழ்கரைப் படுத
லல்லது
துனிப்பட
லறிவெனுஞ்
சூழ்ச்சித் தன்றரோ.

2.8.41

552 கொதிப்படர்
குபிரெனுங் குறுக
லார்திர
ளதிர்ப்படர்
தீன்படைக் கலத்தி
னாக்கம்போ
வெதிர்ப்படுந்
துன்பெனு மிருளை
யுண்மகிழ்
மதிப்பெனுங்
கதிரினான் மாய்த்தல்

வேண்டுமால்.

2.8.42

553 தன்மமே

பொருளெனத்

தவத்தின் மேற்செலு

நன்மனத்

தவர்க்கொரு நாளுந்

தீங்கெனும்

புன்மைவந்

தடைந்திடா

தென்னப் பூவினின்

முன்மறை

தெளிந்தவர்

மொழிந்த

வாய்மையே.

2.8.43

554 இன்னன பலமொழி

யியம்பிக் கற்பெனு

நன்னிலைக்

கொடிமன நடுக்கந்

தீர்த்தொரு
மின்னகத் திருந்தெழு
மேக நீழலிற்
பொன்னணி
முன்றிலின் புறத்தி
லாயினார். 2.8.44

555 உள்ளகக்
களிப்பொடு முவந்து
நந்நபி
விள்ளரும்
விசம்பினி னோக்க
வெள்ளிடைத்
தெள்ளிய
பெருஞ்சிறை ஜிபுற
யீல்தமைக்
கள்ளவிழ் தாமரைக்
கண்ணுற் றாரரோ. 2.8.45

556 முரணுறும்

வானர்கோ னொடுமு
வாயிர
வரமுறு மலக்குகள்
வந்து தோன்றினர்
சிரமொரு கிரியெனத்
திகழ்ச் செவ்விய
கரதலம் புயவரை
ககனந் துன்னவே. 2.8.46

557 பெரும்படைப்
பெனுமவர் பிடித்த
வல்லய
மரும்பெரும்
பொருளவன் முனிவி
லாயது
தருமபெருங்
கதிரவன் றனினும்
வெய்யதா
யிரும்பெரும்

புவிக்கட லேழு 2.8.47
முண்ணுமால்.

558 அறத்தனிப்
படைப்பவர் கரத்தி
லாயவை
மறத்தினைத்
திரட்டியோர் வடிவு
கொண்டென
வுறைத்தெழுங்
கொழுந்தழு லோங்கி
யொவ்வொரு
புறத்தினி லெழுபது
தலைக்கும்
பொங்குமால். 2.8.48

559 வருமெழு வான்படு
வானென் றோங்கிய
விருதிசைக் கிருதலை
யிடமுந் தீண்டுந்தீப்

பொருகதி
ரயிற்கெதிர் பொருவ
வாயிரம்
பருதியுஞ்
செழுங்கதிர் பரப்ப
வெட்குமால்.

2.8.49

560 அப்பெருந் திறலயி
லங்கை யேந்திநன்
மைப்படி திரளென
வந்த வானவர்
செப்பருஞ்
சலாமெனச் செய்ய
வாய்திறந்
தொப்பரும்
புகழ்நபிக் கோதி
னாரரோ.

2.8.50

561 முருகலர்

தொடைப்புய
முகம்ம தேயெமக்
கருளினை
பெரும்பொரு ளாதி
நாயக
னிருளற நும்விரும்
பேவல் செய்திடத்
திரளொடும்
வந்தனஞ் செகத
லத்தினே.

2.8.51

562 கொலைமனக்
கொடியவர் கூட்டத்
தான்மன
மலையனீ ரேவிடின்
மாந்தர் சேனைக
ளலைகட லாயினு
மணுவன் றாதித
னிலைபெறுந் தீனெறி

நிறுத்தல்

வேண்டுமால்.

2.8.52

563 இருங்கலைக்

குரிசிலெம் மேவல்

காண்பிராற்

கருங்கட லேழையுங்

கலக்கி நீறதாய்ப்

பெருங்கிரி

யனைத்தையும்

பிதிர்த்திட்

டோர்நொடி

யருங்கதிர்ப்

பொழுதினி லடைகு

வோமென்றார்.

2.8.53

564 விண்ணவ

ருரைத்தவை கேட்டு

மெய்சிலிர்த்

துண்ணிறை

மகிழ்வொடு
முணர்ந்து
தேர்ந்தியன்
மண்ணகத்
தென்னொடும் வந்து
சென்மினென்
றண்ணலும்
பொறுமையி
னவர்கட் கோதினார்.

2.8.54

565 அமரருக் கினிதுரை
யருளிச் செய்தபின்
றமர்வரத் திறலபூ
பக்கர் தம்மொடு
முமறுது மானலி
யும்வந் துற்றன
ரிமையினி லடலரி
யேறு போலவே.

2.8.55

566 காரண மெனும்பல

கலன்க டாங்கிமே
லாரண வெற்றிவெள்
ளலங்கல் சூடியோர்
வீரவே லெனுங்கதிர்
பிசுமி லேந்தினற்
பூரண மதியெனப்
புறப்பட்ட டாரரோ.

2.8.56

567 தீனெனுங் கொடிமுத
னிறுத்திச் செவ்வியீ
மானெனு மதகரி
மருங்கு சூழ்வரப்
பானல னெனுங்கலி
மாப்ப ரந்திடத்
தானவ னருளெனுந்
தானை முன்செல.

2.8.57

568 முதுரை யென்னுந்
தீன்தீன் முகம்மதென்
றோதிய பெருமுர

சொலிப்ப நால்வரு
மாதித னமரரு
மணிய தாய்வர
வீதியி னடந்தனர் 2.8.58
வேத வீரத்தார்.

569 அடனபி வருவது
கேட்ட பூஜகி
லுடலுயிர் மனமறி
வொடுங்கி
யெவ்வண
முடிவதோ
வெனத்திமஷ்
கிறைமுன்
னேகியோர்
வடிவுறுங்
கவிதையின்
வாழ்த்திச்
சொல்லுவான்.

2.8.59

570 மறைதெரி

யறிவன்மா லிக்கு

செய்தவ

முறைதர வருவெடுத்

துதித்த தீபமே

குறைபடாப்

பெருங்குலக்

காக்குங் கொற்றவ

நிறைபட

வுலகினைப் புரக்கு

நேமியோய்.

2.8.60

571 மருப்பொதி

முகம்மது வாக்கி

னாற்றின

முரைப்பது படிறலா

லுண்மை யில்லையா

னிரைத்தடர்

வஞ்சனை நிறுத்தி

யாரையு

மொருப்பட மாயத்து 2.8.61

ளொடுக்கி னானரோ.

572 வஞ்சனை யாகிய

வலயி னுட்படு

நெஞ்சரல் லானெறி

நிலைநின் றாரிலை

வெஞ்சமர்க்

கவனொடும் வீரம்

போக்கிநின்

றஞ்சின ரலதெதிர்ந்

தவரு மில்லையால். 2.8.62

573 வருந்திட

முகம்மதின் மாய

வெள்ளமே

பரந்ததி

லமிழ்ந்துமுன்

பரிவிற் றாங்குதற்

கருந்தவ மரக்கல
மாக வந்திவ
ணிருந்தனை
மார்க்கமு மிறத்த
வில்லையால்.

2.8.63

574 நிரைதிரைக்
கடற்படை நிரப்பி
நாமிது
வரையினு
மிவணிடை வருவ
தில்லையா
லிருநில மாந்தர்க
ளியாருஞ் சூறையிற்
சொரிதரு
பூளையொத் திடுவர்
சொல்லினே.

2.8.64

575 நனிபல புதுமையி
நபிகள் வேடமா

யினமொடு வருகுவ
னியாவ ராயினு
மனமலைத்
திடமொழி
வளர்ப்பன்
மெய்யெனக்
கனவினு மனத்தினிற்
கருதல் காவலோய். 2.8.65

576 அடுத்துறைந் தபூஜகி
லளவி லாதசொல்
லெடுத்திசைத்
திடதிமஷ் கிறைவன்
கேட்டுளங்
கடுத்திலன்
களித்திலன் கவிதை
யாற்சில
தொடுத்துரை
யெடுத்தவை

யெவர்க்குஞ்
சொல்லுவான்.

2.8.66

577 தன்றுணைத்
தவத்தினர் தீயற்
தன்மையிற்
குன்றிலர் நாடொறுங்
குளத்தைப் பல்லுறத்
தின்றிடி லிரதமே
செனிக்கு மியாவரு
மென்றிடி லினியவை
வேம்புக்
கில்லையால்.

2.8.67

578 பொய்மையோர்
நொடிவரைப்
பொழுதிற் றீர்ந்திடு
மொய்மைசூழ்
கடலினும் விளங்கித்
தோன்றுமாற்

கைமதக் கரியினைக்
கருப்பை மாய்த்திடா
துய்மதிப் பெரியவ
ருளத்தில்
காண்பரால்.

2.8.68

579 வஞ்சனைக்
கீழ்மையோர் மாயக்
காரண
மெஞ்சலி லுளதில
தென்னத் தோன்றிடு
மஞ்சலி லிறைவன்றூ
தவர்கள் காரணம்
விஞ்சையன்
றுலகெலாம் விளங்கி
நிற்குமால்.

2.8.69

580 தூயவன் மறைவழித்
தூதர் செய்கையு
மாயமந் திரத்தவர்

வழக்கின் வண்ணமு
நேயமு மும்மறை
நிகழ்த்துங் கேள்வியி
னாயுநல் லறிவினு
மறிவ தாகுமால்.

2.8.70

581 வரியளி மலர்த்தடத்
திமஷ்கு மன்னவன்
குருநெறி முகம்மது
கொண்ட பெற்றியை
யெறிகதிர் படுமுன
மிற்றைப் போதினிற்
றெரிவதுண்
டெனப்பல கவியிற்
செப்பினான்.

2.8.71

582 செவியினு
முளத்தினுங் காயத்
தீயசொ
லபுஜகி லுரைத்ததுந்

திமஷ்கி னாதிபன்
கவியினிற்
சொற்றதுங் கேட்டுக்
கல்வியின்
மவுலுவர்
குரிசின்முத் தலிபு 2.8.72
மைந்தரே.

583 அறிவினிற்
குணத்தினி
லெவர்க்கு மன்பினிற்
பொறுமையி
ன்னெறிப் புகலிற்
செய்கையிற்
றிறன்முகம்
மதினொடு முவமை
செப்புதற்
குறுபவ ரெவருமில்
வுலகி லில்லையால். 2.8.73

584 மைதருங்

கவிகையின் வள்ளல்

வாக்கினிற்

பொய்யெனப்

பிறந்தசொற் புகல்வ

தில்லையாற்

கைதவச் சூனியங்

கற்று மந்திரஞ்

செய்பவ ரிடத்தினுஞ்

சேர்ந்த தில்லையால். 2.8.74

585 பெற்றனன்

வளர்த்தனன் பிறந்த

நாட்டொடுத்

திற்றைநாள்

வரையினு மெவரொ

டாயினும்

வெற்றிகொண்

டிணங்குதல் விருப்ப

மல்லது
குற்றமென்
றொருமொழி குறித்த
தில்லையால்.

2.8.75

586 பிறபல

மொழியினைப்
பிதற்ற
லென்கொலோர்
சிறுநொடிப்
பொழுதிவண்
சேர்வர் கண்களாற்
றிறனுறக் கண்டவர்
செப்புஞ் செய்தியு
மறிகவென்
றெடுத்தபித் தாலி
போதினார்.

2.8.76

587 இவ்வணம்

பலமொழி நிகழு

மெல்வையின்
மைவணக்
கவிகையர் மெய்யின்
மான்மத
மவ்வவைக் குற்றதூ
தாக முன்னமே
செவ்விநன்
னெறித்திமஷ்
கிறைமுன் சென்றதே. 2.8.77

588 திசைகதிர் தரநபி
நடந்து தீனென
வசையறும் புகழ்புல்
காசி மன்னனுக்
கிசைதரா மருவல
ரிதயம் போலநின்
றசைதருங்
கொடிமதிள் வாயி
லாயினார்.

589 மெய்யொளி
 பரப்பிட விரிந்த
 வாயிலின்
 மையலங் கடகரித்
 திரளும் வாசியும்
 பெய்கழற் சேனையு
 நீக்கிப் பெட்புறத்
 துய்யவன்
 றிருமறைத் தூதர்
 தோன்றினார்.

590 மான்மதங்
 கமழ்ந்திரு மருங்கு
 மெய்யெழில்
 பான்மதிக் கதிரொளி
 பரப்ப வந்தநந்
 நாமறைக் குரிசிலைக்
 கண்டு நண்பொடுந்

தேனவிழ்

தொடையலா

2.8.80

னெதிரிற் சென்றனன்.

591 அணிதிமஷ்

கிறையெழுந் தெதிரி

னன்பொடு

மணியொளி

முகம்மதை மருங்கி

ருத்திநற்

பணிவிடை

யொடும்பல பகர்ந்த

டிக்கடித்

தணிவிலா

மகிழ்மொழி சார

நோக்கினான்.

2.8.81

592 மருங்கினி

லிருத்திமா லிக்கு

தன்மக

னிருங்குமு நாப்பணி
னிருப்பக் காபிர்க
ளொருங்குற
நோக்கியுள்
ளுடைந்து மாமுகம்
பெருங்குகை
வங்கமொத்
தழுங்கிப் பேசுவார்.

2.8.82

593 கன்னலங் கழனிசூழ்
திமஷ்குக் காவல
னின்னண
மெழுந்தெதி
ரிறைஞ்சிப்
போந்தனன்
முன்னமியா
னினைத்தவை முடிவ
தென்கொலென்
றன்னவர் சஞ்சலித்

தவல முற்றனர்.

2.8.83

594 திருந்திலாக்

காபிர்கள் சிந்தை

நொந்தவ

ணிருந்ததும் ஹபீபுட

னபியி ருந்த தும்

பொருந்துறக்

கண்டுபொற் புரிசை

சூழ்தர

வருந்திமஷ் கவர்சில

வசனங் கூறுவார்.

2.8.84

595 நிலந்தனிற் சுவடில

நிழலுந் தோன்றில

கலந்துமெய்

யொளியொடு நறைக

மழ்ந்தன

சலந்தரு

கவிகையொன்

றெழுந்து சார்ந்தன
குலந்தரு மனுவல
ரென்னக் கூறுவார். 2.8.85

596 வேறு

அருளி னோக்கமு
மமுதுகு வசனமு
மழகா
யிருளி லாதமெய்
யவயவத் தாசிலக்
கணமுந்
தெருளுங் கல்வியும்
பொறுமையு
நிறைந்தவிச் சேயை
மருவி லாதள
விடற்கரி தெனச்சிலர்
மதிப்பார். 2.8.86

597 இறைவன் றூதுவ

ரென்றது மிறைதிரு
வசன
மறையி றங்கிய
தென்றது
மார்க்கமென் றதுவு
நிறையும் வாக்கினிற்
றெரிவது நிகரிலிந்
நகரா
ரறையும் வாசகம்
படிறெனச் சிலரெடுத் 2.8.87
தறைவார்.

598 மதியி லாமனத்
தபுஜகில் வரைந்தபத்
திரத்துக்
கிதய நேர்ந்திவண்
வந்தன மிவன்மொழி
கேட்கி
லதிக பொன்னுல

கிழந்துபாழ் நரகடை
வதலாற்
பதியி னல்லறி
விலைநமக்
கெனச்சிலர்
பகர்வார்.

2.8.88

599 பத்தி ரத்தினாற்
கடிதினிப் பதியடைந்
திவர்த
முத்த ரத்தினுக்
கொழுகியுற்
பவிபவந் துடைத்து
முத்தி யெய்துதற்
கெழுதிய முதல்விதி
யியற்றுஞ்
சித்தி ரத்திற
னிஃதெனச்
சிலரெடுத்

திசைப்பார்.

2.8.89

600 கண்ப டைத்தவ
ரிவரெழிற் காண்பவர்
முகத்திற்
புண்ப டைத்தவ
ரிவர்தமைக்
காண்கிலார்
புதியோன்
பண்ப டைத்தசொன்
மறைநபி பதம்பணி
யாதார்
மண்ப டைத்ததிற்
படைப்பல
ரெனச்சிலர்
வகுப்பார்.

2.8.90

601 அண்டர் நாயக
முகம்மதின் காரண
மனைத்துங்

கண்டு நல்வழி
யொழுகிப்பொன்
னுலகுகை
விலையாய்க்
கொண்டு போவதங்
கடைந்தன
மெனச்சிலர் குழுமி
விண்டு மெய்புள
கெழக்களிப்
பொடும்விரித்
துரைப்பார்.

2.8.91

602 உறுதி யாநம தரசுபு
ஐகிலுரை கேட்டு
மறுகும் வெம்பகை
விளைத்திடி
லனைவரு மதியா
தறுதி யீதென வரசுட
னபுஐகில் தனையுந்

தெறுத லேதுணி
வெனச்சிலர்
தெள்ளந்துசெப்
புவரால்.

2.8.92

603 முகம்மது தமக்கிடர்
செயத்தி மஷ்குமன்
னவனுஞ்
செகத லத்துறை
மன்னவ ரடங்கலுஞ்
சினந்தே
யிகல்பொ ரத்துணிந்
தெதிரினு
மிருங்கதிர்ப் பனியா
யகல்வ தல்லது
முடிவதில்
வெனச்சில ரறைவார். 2.8.93

604 ஈத லாற்சில
வுரைபிறர் தரத்திமஷ்

கிறைவன்
காத லான்முகம்
மதுதிருக் கவின்முக
நோக்கி
மூது ரைத்தெளி
வினுமறை
யினுமுதிர்
மொழியாய்ப்
போத ரத்தொடும்
புகழொடு
மிதத்தொடும்
புகல்வான்.

2.8.94

605 வரிசை ஹாஷிமென்
குலத்தினி லுதித்தமா
மணியே
தரும லர்ப்புய
அப்துல்லா தருதிரு
மகவே

யிருநி லத்தவர்க்
கிசைந்திட
வெனதுளத் திருந்த
வுரையி னிற்சில
கேட்டியென்
றினிதெடுத்
துரைப்பான்.

2.8.95

606 தந்தை தாய்தமர்
தம்வழி யொழுகிலா
ததுவு
மெந்த னாயக
னொருவனுண்
டென்றது மெழிலா
யந்த நாளையின்
வருங்குப
லினைப்பழித்
ததுவும்
வந்த தென்றனக்

கருமறை யெனவகுத் 2.8.96
ததுவும்.

607 நபியு நானலா
லினியிலை
யெனநவின் றதுவும்
புவியு ளோர்க்கெலா
மொருகலி
மாவெனப் புகன்று
செவிசு டச்சுட
வுரைத்ததுங்
குலத்தொடு தினமுந்
தவிர்கி லாப்பகை
கொண்டதுந்
தகுவதன் றுமக்கே. 2.8.97

608 இன்ன வாசகங்
கூறநம் மிறையவன்
றுதாய்
மன்னு நன்னபி

மார்க்குறுந்
தொழின்முதன்
மறையோர்
சொன்ன சொற்படிப்
பெரியர்க்குஞ்
சிறியர்க்குந் தோன்ற
முன்னி லைப்படி
மிகுதிகா ரணங்களை
முடிப்பார்.

2.8.98

609 பிறந்த பல்லுயி
ரனைத்துமுற் பிரளய
மதனி
லிறந்தி டாவகை
நாகுநன் னபியினி
தளித்தார்
நிறந்த ழீ இயிபு
றாஹிநன் னபிபெரு
நெருப்பைச்

சிறந்த மென்மலர்
வாவியிற் குளிர்ந்தரச்
செய்தார்

2.8.99

610 முரணி டும்பிரு
ஆன்முன மறைநபி
மூசா
கரத லத்துறை
கோறனைக்
பெருமலை கடுப்ப
வரவ மாக்கின
ரரியதா ஆதுவல்
லிரும்பை
யுருகு மென்மெழு
காக்கினர்
செறுநர்நெஞ் சுருக.

2.8.100

611 நிறைந்த நீணதி
யிடங்கரின்
வாயிடை நெடுநா

ளிறந்த வர்க்குயிர்
கொடுத்தனர்
மறைநபி யீசா
வறைந்த
வெண்டிரைக்
கடற்படு தலத்திவை
யறியா
துறைந்த பேரெவ
ராமினா வயிற்றினி
லுதித்தோய்.

2.8.101

612 பண்டு மேலவர்
காரணப் படிக்கவர்
கலிமா
கொண்டி ருந்தவர்
சிலரினங் குவலயத்
துரவோர்
கண்டு தேறிடும்
படிதருங் காரண

ருளரேற்
றொண்டு செய்திடா
ரெவரெனத்
திமஷ்கிறை
சொன்னான்.

2.8.102

613 வேத நந்நபி
கேட்டெதி ரரசனை
விளித்திப்
போது ரைத்தனை
நடுநிலை நின்னுளம்
பொறுத்த
தேது காரண காரியங்
குறித்தெடுத்
தெனக்குக்
கோதி லாதுரை
யெனவுரைத்
தனார்நபிக் குரிசில்.

2.8.103

614 குரிசி லாகிய

முகம்மதி

னுரைசெவி குளிர

வருளி னோக்கொடு

மனக்களிப்

பொடுஞ்சிர

மசைத்துத்

தெருளி னாடொறுந்

தெரிந்துதன்

சிந்தையாற் றிரட்டும்

பொருள தாகிய

நன்மொழி

திமஷ்கிறை

புகல்வான்.

2.8.104

615 மதியி னுஞ்செழுங்

கதிர்தரு முகமுகம்

மதுவே

கதிரின் வெய்யவன்

மேற்கடற் புகக்ககன்
முழுது
முதிரும் வல்லிருள்
பரந்திட
வேண்டும்பின்
முரம்பாற்
பொதிய பூக்குபை
சென்கிரிக் குடுமியிற்
புகுந்தே.

2.8.105

616 நின்று நீரம
வாசையிற்
கலைநிறை மதியம்
வென்றி
வெண்டிரைக்
கடன்முகட்
டெழுச்செயல்
வேண்டுங்
குன்றி டாதெழுந்

தந்தரங் குலவிப்பின்
னிறங்கித்
தொன்று தோன்றுகஃ
பாமிசை தோன்றவும்
வேண்டும். 2.8.106

617 இருந்த பூரண
மதியநன்
னிடத்திடை யிறங்கி
வருந்தி டாதுகஃ
பாவினை யெழுதரம்
வலமாய்த்
திருந்த வந்துபின்
னுட்புகுந்
திறைவனைச்
சிரஞ்சாய்த்
தருந்த லத்தொடு
மிதயமன் புறத்தொழ
வேண்டும். 2.8.107

618 வணங்கி யங்கிருந்
தெழுந்துபொன்
வாயிலைக் கடந்து
கணங்கொண்
மாந்தரி னடுநடந்
தழுகொடு கடிதி
னிணங்கொண்
மால்வரை யேறிநின்
றும்முட
னியல்பாய்ப்
பிணங்கி லாதநன்
மொழிபல பேசவும்
வேண்டும்.

2.8.108

619 ஆதி நாயக
னொருவனுண்
டெனவுமங்
கவன்றன்
றூதர் நீர்நபி

யென்பது
மறபெனுஞ்
சொலினாற்
பாத லத்தினி
லிவாயருஞ்
செவியுறப் பகர்ந்தப்
போதி னுந்திருச்
சட்டையுட் புகுதவும்
வேண்டும்.

2.8.109

620 அங்கி ருந்திரு
பிளவதா
யணிசெழும் வலது
செங்க ரத்துறை
சட்டயிற் புறப்படத்
திறத்தோர்
பங்கிடக்கரச்
சட்டையிற் புறப்படப்
பரிவா

யிங்கி தத்தொடுங்
குறையற வெதிரவும் 2.8.110
வேண்டும்.

621 ஒருப குப்பெழு
வானினிற்
புகுந்தொரு பகுப்பு
விரிதி ரைப்படு
வான்புகுந் தந்தரம்
விளங்கப்
பொருவி லாதிரு
பங்குமோர்
மதியெனப்
பொருந்திப்
பருதி வானகத்
திடைக்கதிர்
பரப்பவும்
வேண்டும்.

2.8.111

622 பரப்பும் வெண்மதி

பின்னுமிப் பாரெலா
மறிய
வுரப்பி நாயக
னொருவனென்
றவன்மறைக்
குரித்தாய்
வரப்ப டுந்திறன்
முகம்மதென்
றருமொழி வகுத்து
விரிப்பர் தீனிலை
யென்பதும்
விளக்கவும்
வேண்டும்.

2.8.112

623 ஈதெ லாமுடித்
திடுவிரே
னும்முரைக்
கிணங்கிக்
காத லாலிணை

யடிமிசைச் சிரமுகங்
கவிழ்த்தி
யாத ரத்திலென்
றிரளொடுந்
தீனிலைக் காகிப்
போது வேனென
வுரைத்தனன்
திமஷ்கினைப்
புரப்போன்.

2.8.113

624 உள்ள மீதினி
லிதுகொலோ
வின்னுமற் றுளவோ
விள்ளு வாயென
நபிதிமஷ்
கிறைவனை
விளித்துக்
கிள்ளை யின்றிர
ளரசருஞ் சேனையுங்

கேட்பக்

கள்ள நெஞ்சபூ

ஐகில்மனங்

கருகக்கட்

டுரைத்தார்.

2.8.114

625 புகலுஞ் சொற்செவி
புகத்திமஷ் கினிற்புர
வலனு
மகம கிழ்ச்சிகொண்
டிவையலால்
வேறென்னென்
றறைய
விகன்ம னத்தவர்
முகமரைக் கிருஞ்சசி
யெனலாய்
மகித லம்புகழ்
நபியெழுந் தனர்திரு
மனைக்கே.

2.8.115

626 கரிந்த சிந்தைய
னபூஜகில் கடிதினி
லெழுந்து
புரிந்த பொன்மலர்ப்
புயத்திமஷ்
கிறைவனைப்
போற்றி
வருந்தி லாதுசம்
மதித்தனன் முகம்மது
மினிமேற்
றெரிந்த தங்கவன்
படிறென
வுரைத்தயல்
சேர்ந்தான்.

2.8.116

627 வாய்ந்த பேரவை
விடுத்தின மாந்தரை
விளித்துச்
சாய்ந்த புந்தியன்

முகம்மதின்
சரிதையும் வலியு
மாய்ந்த வேதமு
மார்க்கமும்
வணக்கமு மறிவுந்
தேய்ந்த தின்றென
அபூஜகில்
குலுங்கிடச்
சிரித்தான்.

2.8.117

628 மருவ லாருரை
செவிக்கிடா
தெழின்முகம் மதுமப்
பொருவி லாவணங்
கடந்துதந் திருமனை
புகுந்து
பெருகுங்
கேள்வியின்
குவைலிது

தவத்தினிற் பிறந்த
விரிம லர்க்குழற்
றெரிவையை
யருகினில்
விளித்தார்.

2.8.118

629 அடர்ந்த வேல்விழி
மடந்தையை யருகுற
விருத்தித்
திடந்த ருங்கதிர்
வேறகர தலத்திமஷ்
கிறைமு
னடந்த வுத்தர
மனைத்தயும்
வரன்முறை
நவின்றார்
மடந்த ராதநன்
மறைமன வலிமுகம்
மதுவே.

2.8.119

630 அடிகள் கூறிய
மொழிவழி கேட்டகந்
துணுக்கிக்
கடிகொண்
மென்மலர்ப்
பல்லவச் செழுங்கர
மேந்தி
நெடிய வாவென
துயிரவர் மனத்தினி
னினைத்த
படிமு டித்தரு
ளென்றிறை
யொடுபகர்ந்
திரந்தார்.

2.8.120

631 அன்று நந்நபி
தனித்தொரு
வயினுறைந் தறிவா
னின்றி ரண்டிறக்

அத்துநன்
னெடியனை
வணங்கி
வென்றி தாவென
விருந்தனர்
விரைவின்வந்
தடைந்தார்
தென்றி றற்றம
துயிரென வருஞ்ஜிபு
ரீலே.

2.8.121

632 எனக்கு றுந்துணை
யேயுயி ரேமுத
லிறையென்
றனக்கு மக்குச
லாமெடுத்
துரையெனச் சாற்றிச்
சினக்குங் காபிர்க
ளொடுந்திமஷ்

கிறைவன்செப்
பினதும்
நினைக்கு முன்வரு
மென்றன
னெனநிகழ்த்
தினரால்.

2.8.122

633 மன்றன் மெய்முகம்
மதினுரை மறுத்திடா
தேவ
லென்றுஞ்
செய்தவர்க்
கமைத்தனன்
மதியையென்
றிறையோன்
வென்றி யாய்ப்பினு
முரைத்தன
னெனுமுரை
விரித்தார்

குன்றி லாப்பெருஞ்
சிறைசெறி வானவர்
கோமான்.

2.8.123

634 விண்ண வர்க்கிறை
யிவையலாற் பலபல
விரித்து
மண்ண கத்திருந்
தரும்விசும்
படைந்தபின்
மகிழ்வா
யண்ண லாகிய
முகம்மது மகத்தினிற்
களிப்புற்
றெண்ண மின்றியங்
கிருந்தனர் திருந்தல
ரிடியின்.

2.8.124

635 மருவ லர்க்கரி
நிகரபித் தாலிபு

மன்னர்
திருமனைப்புகுந்
திருந்துதம்
முளத்தினிற் செனித்த
பருவ ரற்பெரு
நோயினாற்
றனித்துடல்
பதைத்துத்
தெரியுந் தேற்றமு
நலக்கமும் வரச்சில
புகல்வார்.

2.8.125

636 கான கச்சுரத்
திடைநதி
யழைத்தனர் கடிதி
னூன ருந்திய
புலிபணி தரவெதி
ருரைத்தார்
பானு வின்கதிர்

மணிமுடி
யரவொடும் பகர்ந்தா
ரீனர் வன்கொலைக்
கறுங்கரம்
பொருந்தியங்
கிருந்தார்.

2.8.126

637 நிலவ ழைத்திடத்
திமஷ்கிறை
நிகழ்த்தின னவன்மு
னலைவி லாதெதிர்ந்
தறுதிசொற் றனருல
கறிய
விலகு காரண
மெவ்வெண
முடியுமோ
வெனத்தம்
மலைவி னாலுடன்
மதியற மயங்கிடுங்

காலை.

2.8.127

638 இருந்த வில்லகத்
தொருமதி ளிட்யென
முழங்கி
விரிந்த செங்கதிர்
வேலபித் தாலிபை
விளித்துத்
திருந்தும் பொன்னகர்
வானவர்
மொழியெனத்
தெளயப்
பொருந்த நன்குறத்
தெரிதர வினியன
புகலும்.

2.8.128

639 மெலிவு
மெண்ணமுங்
கவலையும்

விரைந்தெடுத்
தெறிமின்
வலிய வன்னரு
ணின்மக
விடத்தினின்
மலிவாய்த்
தொலைவி
லாப்பெருங் காரணம்
விளைப்பதாற்
சுடர்வெண்
ணிலவு மிற்றையில்
வருஉமது மறுவற 2.8.129
நிறைந்தே.

640 மருவ லார்பெருங்
கிளையொடுங்
குழுவொடும்
வதனங்
கருகி யங்கவர்

வலியிழந்
திடுதல்கண் டறிமி
னரிய தீனெனுஞ்
செழுங்கதிர்க்
குபிரிரு ளறுத்துப்
பெருகு மென்பதுங்
கேட்டன ரறிவினிற் 2.8.130
பெரியோர்.

641 நிகதி பெற்றிலா
வதிசய மிஃதென
நினைத்து
முகம்ம தின்றிரு
மனைபுகுத் தவர்வயி
னுறைந்து
பகர ருஞ்சுதை
மதிண்முறை
பகர்ந்ததைப்
பகர்ந்தார்

செகத லத்தினும்
விண்ணினும்
பெரும்புகழ்
சிறந்தோர்.

2.8.131

642 தந்தை கூறிட
வானந்த முளத்தடந்
ததும்பி
யெந்தை யீரெனப்
போற்றிவிண்
ணவர்க்கிறை
யிசைத்த
மந்தி ரத்தையும்
வரன்முறை
வகுத்தெடுத்
துரைத்தார்
கந்த மென்மலர்ப்
புயவபித் தாலிபுங்
களித்தார்.

2.8.132

643 அவிரு மெய்யொளி
முகம்மதே யும்மிடத்
தவனாற்
புவியின் மிக்குயர்
செல்வமும்
பெரும்புது மைகளுந்
தவிர்கி லாதுவந்
தடைவதுண்
டெனப்பல சாற்றித்
திவளு மாலைக
டுயல்வர
மனைவயிற்
சேர்ந்தார்.

2.8.133

644 அற்றை நாளகன்
றரும்பெரும்
புகழ்முகம் மதுவு
மற்றை நாளுயிர்த்
தோழர்க டமைவர

வழைத்துக்
குற்ற மற்றதம்
பெருங்குலத்
தவரையுங் கூட்டி
யொற்றர் முன்புகப்
பின்னெழுந்
தனர்குழு வுடனே. 2.8.134

645 கொடிய பாதகம்
வஞ்சனை
குபிர்கொலை
யனைத்து
மடிய நல்லறங்
குருவொடும்
வருவன போன்றுங்
கடிகொண்
மான்மதங் கமழ்தரத்
தெருத்தலை கடந்து
முடியின் மைதவழ்

ககுபத்துல்
லாவைமுன்
னிளரால்.

2.8.135

646 உயிரு றுந்துணைத்
தோழமை நால்வர்க
ளுடனே
வயிர வொண்கதிர்க்
ககுபத்துல் லாவலஞ்
சூழ்ந்து
செயிர றத்தொழு
திருந்தினத் தவருடன்
சிறப்ப
வியல்பெ றுந்தனி
மறைமுகம் மதுநபி
யெழுந்தார்.

2.8.136

647 வடிவு றுஞ்சல
தரக்குடை நிழற்றிட
வானோர்

நெடுவ சும்பிடை
யிடனறத் திசைதிசை
நெருங்க
வுடலு றும்படைப்
பெவையுநல்
வாழ்த்தெடுத்
தொலிப்பப்
புடைப ரந்தினம்
வரநபி பொருப்பினி
லானார்.

2.8.137

648 சிறுவ ருந்துணை
முலையணை
பிரிந்திடாச் சேயு
மறுகு மைக்கய
லஞ்சன விழிமடந்
தையருந்
தெறுக திர்ப்படைப்
பன்னகர் மாக்களுஞ்

சிலையக்
குறுகி நின்றனர்
நால்வகைக்
குலந்தலை மயங்க. 2.8.138

649 கனைகு ரற்சிறு
கட்பெருஞ் செவிமத
கரியும்
புனைம யிர்க்கடு
விசைவளை முகப்புர
விகளு
மினம ணிக்கடற்
சேனையும் புறப்பட
வெழுந்தான்
வனச மென்மலர்த்
தடந்திகழ்
திமஷ்குமன்
னவனே. 2.8.139

650 திவட டங்கடற்

சலஞ்சல முரறரத்
திசைவிண்
டவழ்த ருங்குடைத்
திரள்களுங் கவரியுந்
தயங்கத்
துவட ருங்கொடி
மலிதரப் பல்லியந்
தொனிப்பக்
சுவட டங்கலுஞ்
செருகின நிறைந்தன 2.8.140
குழுமி.

651 முருக லர்த்தருப்
பொருப்பிடந்
தொடுத்தணி
முதிர்ந்த
தெருவும் வீதியுங்
கானமும் பார்த்திடுந்
திசையு

மிருதி லத்திடை
யெள்ளிட விடமரி
தெனலாய்ப்
பெருகி நின்றது
நிறைதரு மனுப்பிர 2.8.141
ளயமே.

652 கலையி ழந்தன
மானின மடிசுரை
கவிழ்பான்
முலையி ழந்தன
கன்றுகள் விலங்கின
முழுது
நிலையி முந்தன
பறவைக
ணெடும்விசும்
பெழுந்த
மலைய மிழ்ந்திய
திரைதரு

வெனுமனுக் கடலுள். 2.8.142

653 எறிந்த வெண்டிரைக்

கடன்முகட்

டெழுந்துவிண்

ணைகிச்

செறிந்த பார்மனுக்

கடலினைக்

கண்களாற் றெரிசித்

துறைந்த திண்கதி

ராயிரங் கரங்களு

மொடுக்கிக்

குறைந்த

காந்திகொண்

டிரவிமேற்

கடலிடைக்

குதித்தான்.

2.8.143

654 அடரும் வான்றிரிந்

துடலிளைப்

பாற்றுதற் கணிமேற்
கடல ணைத்திரைத்
துகிலினிற் கதிர்க்கர
மூன்றி
யுடல்கு ழைத்திடச்
செக்கரின்
படத்தினுள்
ளுறைந்து
படரும் பேரொளி
மறைந்திடப்
படுத்தனன் பருதி.

2.8.144

655 மதியி னைப்பகிர்
தரநபி மலைமிசை
வானோர்
துதிசெ யத்தனி
நின்றனர் கதிரையுந்
தொடர்ந்து
பதியி னின்றரு

கென்றிடிற்
பகர்வதென்
னெனத்த
னிதய மச்சமுற்
றடைந்தபோ
லடைந்தன னிரவி.

2.8.145

656 அந்த ரத்தமா
வாசையி னபிமதி
யழைப்ப
வந்தி ருந்தனர்
வானவ
ரெவருமெண்
ணிலத்தி
லிந்த வானகத்
திருப்பது பமுதென
விரவி
சிந்து வெண்டிரைக்
குடகட லிடத்தினிற்

சேர்ந்தான்.

2.8.146

657 மாதி ரப்புய

நபிமனங் களிப்புற

மதியைக்

கோதி லாதிவண்

கொடுவரு

வேனெனக் குறித்து

வீதி வானக

வழியினைத்

தொடர்ந்துமேற்

கடலுட்

ஓது போனவ

ரொத்தனன்

சொரிகதிர்ச்

சுடரோன்.

2.8.147

658 வெய்ய வன்கடற்

புகுந்தபின்

செக்கர்மே லெழுந்த

துய்யு மென்மறை
முகம்மதின்
மொழியிலொன்
றதனைப்
பொய்யென்
பார்கிளை
யொடுமுடல்
பொரிதரப் புழுங்கி
யைய மற்றெழு
நரகிடை
நெருப்பென
லாமால்.

2.8.148

659 வேறு

விரிதரும் பகுதிக்
கதிர்களைத் தேக்கி
மேற்கடல்
கொப்பளித்
தனபோற்

றெரிதரச் சேந்து
செக்கர்விண்
ணிலங்கச்
செழுமறை
புகழ்முகம் மதுபூச்
சொரிமது
விதிர்க்கும்
பொரியரைத்
தருக்கள்
சுற்றிய வரைமிசை
யேறி
மரைமலர்
பொருவா விருகர
மேந்தி
வல்லவன்
றனையிரந்
துரைப்பார்.

2.8.149

660 ஆதிநா யகனே

யழிவிலா தவனே
யளவறுத்
திடற்கரும்
பொருளே
சோதியே
யெவையி
னுவமையில்
லவனே
தொடரின்ப
துன்பமற் றவனே
நீதியே குபிரர்
தெளிதரும் படியா
னினைத்தவை
முடித்திடென்
றுருகிக்
கோதற மனமும்
வாக்குமொன்
றாகிக்

குதாதனை
யடிக்கடிப்
புகழ்ந்தார்.

2.8.150

661 இரந்துநின் றதற்கா
யாதிவல் லவனு
மிருட்டறை
மலக்கினைக்
கூவிப்
பரந்திட விருளிற்
சிறிதெடுத் தூசித்
துளையினுட்
படவிடு கென்னத்
திருந்திட வுரைப்ப
அம்மலக்
கெழுந்து
செறியிருட்
பிழம்பினிற் சிறிது
பொருந்திட

விடுத்தார்
ககனமும் புவியும்
பொதுவற
விழுங்கிய
தன்றே.

2.8.151

662 மனுநெறி பிழைத்த
அபுஜகில் கொதித்த
மனத்தினு
மிருண்டமைக்
கடலொன்
றினமணி
கொழிக்கும்
பரவையுங் கிரியு
மெடுத்தகட்
டிடைமடுத்
தெரியுந்
தினகர னுலவும்
விண்ணினைத்

தடவித்
திசைதிசை
யிடனறச் செருகித்
தனிநிலை
பெருகும் பிரளய
மெனலாய்ச்
சகத்தினிற்
பரந்தவல்
லிருளே.

2.8.152

663 கரைபுர ளிருளா
லக்கினிக்
கொழுந்துங்
கரிந்துகண்
ணினிலொளி
மறுகி
விரிகதிர்
மணியின்
குலங்களு

மிருண்டு
விசம்பிடைக்
கணங்களு
மறைந்து
சொரிமத கரியும்
பரியொடி ரதமுந்
துவண்டணி
மறுகிலந் தோன்றா
தொருவருக்
கொருவர்
வதனமுந் தெரியா
துலகமெங்
கணுமயங் கியதே. 2.8.153

664 முடிவுறுங் காலத்
தியற்கையோ வலது
முகம்மதைக்
குறைபட
நினைத்த

கொடியவர்
பொருட்டால்
விளைத்திடும்
பவமோ
சுவலயத்
துதித்திடு மாந்த
ரிடருற
வெவர்க்குங்
கண்ணொளி
மழுங்கி
யிருந்ததோ
மதிமயங் கியதோ
படர்விட முலகிற்
பரந்ததோ
வெவையென்
றுரைப்பரி
தெனப்பதை
பதைத்தார்.

2.8.154

665 கனமுகிற் கவிகை
முகம்மது விளைத்த
காரண முளதிதன்
றென்பார்
தினகர னிறந்து
பேரிரு ளரசு
செலுத்திடுங்
காலமீ தென்பார்
மனமகிழ் தரவந்
தடைந்தவ ரெவரு
மனையிடம்
புகலரி தென்பா
சினமொரு
கடிகைப்
பொழுதினிற்
றெரியா
திறந்திடுங் காலமீ
தென்பார்.

2.8.155

666 அன்பினர்க் கிரங்காத்
தறுகணன் கொடிய
னபூஜகி
லொழியுநா
ளளவுந்
துன்பமு
மொழியா
தினம்பெருங்
கேடு
சூழ்தர
விளைந்திடு
மென்பா
ரின்புறு நபிசொற்
கிணங்கிலா
ரிருக்கு
நகரினு
மிருக்கொணா
தென்பார்

வன்பெரு
மிருடர்ந் துய்விரே
னடக்கு
மாற்றமு மிஃதென 2.8.156
மதிப்பார்.

667 மல்விதம் பயின்று
திரடரும் புயத்தார்
முகம்மதைக்
தினந்தொறும்
பகைத்துச்
செல்வுழி மறுத்த
அபுஜகி லழைத்த
திமஷ்கினுக்
கிறைவனைச்
சினந்து
கொல்விதச்
சூழ்ச்சி
யிதுகொலென்

றுரைப்பார்
குதாதிரு
வருளினால்
வானில்
வெல்விதப்
புதுமைக் காரண
மலது
வேறுதுன்
பிலையென
விரிப்பார்.

2.8.157

668 உயிரினும் பிரியாத்
துணைவரைக் காணா
துலைந்திடு
மடந்தையர்
சிலரே
செயிரறு மகவைத்
தவறவிட்
டலைந்து

திரிந்திடு
மடந்தையர்
சிலரே
குயில்புரை
யமுதக்
கிளிமொழி
மடவார்
குழுப்பிரிந்
தழுங்குவர் சிலரே
மயலுறழ்ந்
தணியும்
பணியிழந் திரங்கி
மறுகுறு
மடந்தையர்
சிலரே.

2.8.158

669 தெரிதரா விருளா
லரசருந் தேர்ச்சித்
துணைவரும்

வரிசைமன்
னவரும்
பரியினின் றிழிந்த
வீரரு மற்றப்
படைக்கலத்
தவர்களு நகரிற்
பெருகிய மாந்த
ரனைவரு
நிறைந்த
பெண்ணினத்
துடன்றலை
மயங்கி
விரிதருந் தலைமத்
தெறிதருந் தயிரின்
மிக்குடைந்
தறமிடைந் தனரே.

2.8.159

670 புதுநற வருந்தி
வரிச்சுரும்

பிரைக்கும்
பொழிலுடைப்
பொருப்பிடைத்
திரண்ட
முதுமரத் துறைந்த
பறவைக
ளனைத்து
முயங்கிய
பெடையினைக்
காணா
ததிர் தரும்
வாய்விட் டந்தர
முழுது
மரற்றுவ தகுமது
நொடிக்குண்
மதியழைத் திடுவ
ரையுற
லெனுஞ்சொன்

மானிடர்க்

குரைப்பன

2.8.160

போலும்.

671 விலங்கினங்

கலையப் பறவைகண்

மறுக

மேதினிப்

படைப்புள

வெவையுங்

கலங்கிடக்

கலங்கித்

திமஷ்கினுக்

கரசன்

கண்கொளாப்

புதுமையாய்ச்

சிறந்த

நிலங்கொள

நிறைந்த

மறைமுகம்
மதுவை
நெஞ்சுறப்
புகழ்ந்துமுன்
னிலையாய்ப்
பலன்கொளும்
பதமும்
படைத்தன
மென்னப்
பண்பொடு
களித்தெழுந்
திருந்தான்.

2.8.161

672 மீனக டுரிஞ்சுங்
சுவட்டிடை
வடிவாய்
விளங்கிய
முகம்மதை
விளித்து

வானமட் டிருண்ட
கொடியவல்
லிருளை
மறைபட
நொடியினின்
மாற்றிப்
பாலனங்
கொழிக்கு
நிறைந்தவெண்
மதியைப்
பரவையின்
முகட்டெழப்
படுத்தி
யீனமற் றிவணில்
வரவழைத் திடுக
வென்றனன்
திமஷ்கினுக்
கிறைவன்.

2.8.162

673 திரைத்தடத்
தலர்த்தேன்
சேலினஞ் சிதறுந்
திமஷ்கினுக்
கிறையவன்
றெரிய
வுரைத்தசொ
லுளத்தூ
டிருத்திநந் நபியு
முடையவ
னிடத்தினி நோக்கி
நிரைத்தவல்
லிருளைச் சடுதியி
லகற்றி
நீணிலாக்
கதிர்கள்கொப்
பளிப்பத்
தரைத்தலம் புகல

முழுமதி
யழைத்துச்
தருகவென்
றினிதுரைத்
தனரே.

2.8.163

674 இறையவன்
றனைநன் னயமனத்
திருத்தி
யிரந்துநின்
றிடும்பொருட்
டதனா
லறைதருந்
திரைமுத்
திறைத்தபைஞ்
சலதி
யகட்டிடை
யிருந்துவெண்
கலைக

ணிறைபடப்
பரப்பி விசம்புறத்
தடவி
நெடும்புவி
யடங்கலு நயினார்
மறைபடாப்
புகழின்
கொழுந்தினிற்
பூத்த
மலரென
வெழுந்தது
மதியம்.

2.8.164

675 திணிசுடர்ச் சுவனத்
தரம்பைய ரமரர்
தினந்தொறும்
பரவிய நயினா
ரணிபெறத்
திமஷ்குக்

கிறைமனங்
களிப்ப
வவனியில்
தீன்பயிர் படரப்
பணிநெடும்
படத்திற் கிடந்தபா
ருடுத்த
பரவைவேந்
தனுக்குவெண்
டரள
மணியினி
லமைத்த
செழுமுடி நிகர்ப்ப
வந்தது
நிறைந்தவெண்
மதியம்.

2.8.165

676 இடனறக் கலைகள்
பெருகிய மதிய

மெங்கணுங்
கதிர்கள்விட்
டெறிந்து
கடுகவிட மனைய
விருட்குல
மறுத்துக்
ககன்முகட்
டொளிசுதை தீற்றி
மடலவிழ்
சுவளை மதுமலர்
மலர்த்தி
முகம்மதைத்
தெளிதர நோக்கி
மிடலுடைக் குபிர
ரகமுகங் கருக்கி
விண்ணகத்
தினிதெழுந்
ததுவே.

2.8.166

677 விண்ணகத் தமுதங்
கான்றவெண் மதிய
மீனடு மதியினிற்
றிகழ்ந்து
மண்ணக நோக்கி
மெலமெலத்
தாழ்ந்து
மக்கமா நகரியிற்
ககுபா
நண்ணிவிண்
முகட்டி னடுநிலை
நோக்கி
நலங்கெழுங்
கலைநிலா
வொழுகப்
பண்ணுதற்
கியைந்த
வெள்ளிவெண்

குடம்போற்
பரிவுற வினிதுவந் 2.8.167
துறைந்த.

678 படியினிற் சுவனப்
பதிநிகர்த் தனைய
பழமறைப்
பள்ளியிற் சிறந்த
கொடுமுடி
யெனலா
யுறைந்தவெண்
மதியங்
சுவலயத்
திடத்தினிற்
றாழ்ந்து
வடிவுறுங் ககுபா
வாயிலி
னெதிர்ந்து
மகிழ்வொடு

மெழுதரம்
வலம்வந்
துடல்குழைத் தரிதி
னுள்ளுறப்
புகுந்தங்
குறைந்தது
திசைதிசை
யொளிர.

2.8.168

679 நறைகுடிப் புகுந்த
ககுபத்துல் லாவி
னடுவிருந்
தொளிருமா மதிய
மிறைவனைப்
பரிவி
னொடுமனப்
பயத்தா
லிருந்தரை
யிடத்தினிற்

றொழுது
முறைமுறை
பணிந்து பலதரம்
புகழ்ந்து
முகம்மது
நபியையும்
வாழ்த்தி
நிறைமதிக்
கதிர்த்தாள்
வாயிலைக் கடந்து
நின்றது
நிலம்பிறங்
கிடவே.

2.8.169

680 முதிர்கதி ரெறித்த
ககுபத்துல் லாவின்
முன்றிலிற்
சிறந்தவெண்
மதிய

மதுவிரி
பொழில்சூழ்
வரையிடை
நோக்கி
வந்துமா
மறைமுகம்
மதுவை
யெதிர்தரப்
பணிந்து
சலாமெடுத் தோதி
யிணைமரை
மலர்ப்பதம்
போற்றி
விதியவன் றூதர்
பேரினிற் கலிமா
விரைந்தெடுத்
துரைத்துநின்
றதுவே.

2.8.170

681 திருந்திநற் கலிமா
வோதிமுன்
னெதிர்ந்த
சிறப்பினை
நோக்கிநன்
னெறியாய்
வருந்திடா தெனது
வரவினை
யெவர்க்கு
மவுலென
முகம்மது மவுலப்
பொருந்திய
மனத்திற்
களிப்பொடும்
வாக்கிற்
புகழொடும்
பொழிநிலா மதிய
மிருந்தவ

ரெவர்க்குந்
தெரிதர வறபி
மிசையினிற்
றெளதர
வியம்பும்.

2.8.171

682 நெடியவன்
படைப்பெப்
பொருட்குமுன்
னொளியாய்
நின்றுபி
னப்துல்லா
வயிற்றில்
வடிவுறு மரசா
யுதித்தநன்
னபியே
முகம்மதே
தனியவன் றூதே
படியினுங்

கலிமாப்
பகர்ந்தவர் சுவனப்
பதியிடை
சுவர்பக ராதார்
கெடுநர கடைவர்
சரதமென்
றெவர்க்குங்
கிளத்திநின்
றதுசெழு மதியம். 2.8.172

683 பாரினி லெவர்க்குந்
தோன்றிட மதியம்
பழமறை
முகம்மதின்
மெய்யிற்
போர்வையிற்
புகுந்தங் குரனடு
விருந்து
பொருவற

விருபகுப் பாகிச்
சீர்பெற வலது
கரத்திடை
யொருபாற்
செழுமிடக்
கரத்தினி
லொருபா
லேர்பெற
வெழுந்து
முகம்மதுக்
கெதிரா
யிருபிறை
யிலங்கநின்
றனவே.

2.8.173

684 முன்னெதிர்ந்
திலங்கு மொருபகுப்
பெழுவான்
முரிதிரைக்

கடன்முகட்
டேகிப்
பின்னொரு
பகுப்புக் குடகடற்
புகுந்து
பெருவிசும்
பிடையினிற்
பிறங்கித்
தன்னிரு பகுப்பு
மந்தரத் துலவித்
தவணிலாக்
கதிரொடுந்
தாழ்ந்து
மன்னிய ககுபாக்
குடுமிமேற் சிறந்து
மறுவறப்
பொருந்திய
தன்றே.

685 உலகெலாம்

விளங்கச்

செழுங்கதிர் பரப்பி

யொளிர்ந்தர

வயங்குமா மதிய

நிலமிசை யுதித்த

முகம்மதே

யெவர்க்கு

நெடியவன்

றூதரென்

றிசைத்துக்

குலவுமெப்

படைப்பு

மிவர்தமக் கீமான்

கொண்டது

சரதமென்

றறைந்து

மலிதர நபிக்குச்

சலாமெடுத் தேத்தி

வளர்ந்தது

2.8.175

வானகத் திடத்தில்.

686 வானகத் துலவி

யமுதவெண்

கதிர்க்கான்

மாநிலப்

பரப்பெலாம்

பரப்பி

மீனொடுஞ்

செறிந்து தன்னர

சியற்றி

விரைவொடு

மேற்றிசை

படர்ந்து

தேனின மிருந்து

புதுநற வருந்திச்

செழித்திடும்

பெருந்தடத்
திருந்த
பானலங் குவியக்
குடகடற்
றிரைக்குட்
பாய்ந்தது
புதுமுழு மதியம்.

2.8.176

687 மதிவர வழைத்துக்
காரணம் விளைத்த
முகம்மதின்
பொருட்டினாற்
சுவனக்
கதிபத மடைந்தே
மெனச்சிர
மசைத்து
ஹபீபுதன்
னகத்தினிற்
களித்து

முதிர்கலை
நூலோர்
தமக்கெடுத்
திசைத்து
முன்மறை
விளக்கமும்
விளக்கி
யெதிரிவர்க்
கிலையென்
றதிசயம் பிறப்ப
வெவரொடுந்
தனித்தினி
யிசைத்தான்.

2.8.177

688 மாதவன் திமஷ்குக்
கிறையுரைத் ததுவு
முகம்மது
விளைத்தகா
ரணமும்

பூதலத் தினிற்கண்
டறிகொணாப்
பெரிய
புதுமையிற்
புதுமைகொ
லென்னச்
சீதவொண் கமல
முகமலர் மலர்ந்து
தேர்ச்சியிற்
றுணைவர்மன்
னவரும்
பேதுற லகற்றிச்
சிந்தையிற் றேறிப்
பெரியவன்
றுதினைப்
புகழ்ந்தார்.

2.8.178

689 மருவலர்க் கரியே
றெனுந்திமஷ்

கிறைவன்

மனக்களிப்

புடனெழுந்

திருந்து

குருமுகம் மதுதம்

மிணையடி

மலரைக்

கொழுமலர்க்

கரத்தினாற் றடவி

யிருவிழி குளிர

வைத்துமுத்

தமிட்ட

மானினை

யுளத்தினி

லிருத்தித்

திருமுக மலர்ந்து

மணியெயி

றிலங்கச்

செவ்விதழ்
திறந்துசெப்
புவனால்.

2.8.179

690 ஆதிதன் றூதே
பேரின்ப விளக்கே
யமருல
கினுக்கும்நல்
லரசே
மாதலத்
தெவர்க்கும்
பவக்கடல் கடப்ப
வருமொரு
திருமரக் கலமே
தீதற வெனது
கருத்துறு மறிவே
தீனிலை நிறுத்துநா
யகமே
பூதரத் துறைந்த

முழுமணிச் சுடரே
புண்ணியந்
திரண்டமெய்ப்
பொருளே.

2.8.180

691 உமதுரை திருத்து
மவர்கள்பொற்
பதியோ

ருமதுரை படிநென
வுரைத்தோர்
தமரொடு நரகிற்
புகுவர்நும் மரிய
தண்ணளி
யெவரறி குவரிந்
நிமிர்தருங்
குடுமிக் கிரியின்
றிறங்கி
நிரைமணி
,மாளிகை

புகுமென்
றமரரும் புகலு
முகம்மதுக்
குரைத்தா
னணிமதிட்
டிமஷ்கினுக்
கதிபன்.

2.8.181

692 குருத்துவெண்
ணிலவு கொப்பளித்
தெரியுங்
கொடிமதிள்
திமஷ்கினுக்
கிறைவ
னுரைத்தசொற்
றவறா தழுகொளிர்
நயினா
ருலகெலாஞ்
செழும்புகழ்

விளங்கத்
திருத்திய
வகுதைப்
பதியபுயல் காசீஞ்
சிந்தையிற்
பலன்பெறத்
தினமு
மிருத்திய
மரைத்தா
டருங்கதிர் குலவ
விறும்பினின்
றிருநிலத்
திழிந்தார்.

2.8.182

693 மண்டலத் தரிய
புதுமதி விளங்கி
வானெழுந்
தகத்தடைந்
தனபோல்

விண்டுநின்
றிறங்கி முகம்மது
நபியும்
விரிகதிர் மாளிகை
புகுந்தார்
திண்டிறற் பரியுஞ்
சேனையு
மிடையுந்
திமஷ்கிறை
யவனிடஞ்
சேர்ந்தா
னெண்டிசை
யவரு நகரவ
ருடனு
மின்புறக்
கலந்தயல்
போனார்.

2.8.183

694 மக்கமா நகரக்

குறைஷிகள் பலரு
மதியிலி யபூஜகி
லுடனிவ்
வொக்கலுந்
துன்புற்
றெழின்முகம்
வெளிளறி
யுள்ளுணர்
நினைவறக்
கருகித்
தக்கவ ரொருவர்க்
குரைகொடுப்
பதற்குத்
தங்களிற் றனிதடு
மாறிப்
புக்கிடம் புகுதற்
கருநெறி யறியாப்
புல்லறி வினிற்சில

695 வருடமீ ரைம்பா
னறுபதின் மேலு
மிருந்துமா
மறைகளைத்
தெளிந்த
புருடரா திபனிம்
முகம்மதிங்
கியற்றும்
புன்மைவஞ்
சனையிடத்
தடைந்து
திருடர்போல்
விழித்தா
னென்னிலிந்
நிலத்திற்
றெளமறை
தெளிந்தசிந்

தையினு
மிருடரா திருந்த
லரிதெனச் சினந்த
விடரொடும்
படிநெடுத்
திசைப்பார்.

2.8.185

696 விறற்பெரும்
படைகொண்
டபூஜகில்
விளைக்கும்
வினைகளு
மிகுந்ததந் திரமு
மறற்பல
கொழிப்ப நதிசுரத்
தழைத்த
அகுமதி
னிடத்தினி
லணுகாப்

புறப்பல நகரிற்

சமயமுஞ்

சிதையப்

புதுமறை

யெனும்புறுக்

கானி

லுறப்படுத் துலக

மடங்கலு மிவன்ற

னுள்ளடி

படுக்குமென்

2.8.186

றுரைப்பார்.

697 தெரிமறை மாலிக்

கருளர சறியாச்

சிந்தைய

னெனவுமா

மதியை

வரவழைத் தரிய

காட்சியை முடித்த

முகம்மதை
வஞ்சக னெனவும்
பெருகிய குபிரர்
தனித்தனி
யுரைப்பப்
பெருஞ்சிறை
திரண்டமுள்
வளைவாய்க்
குருதிகொப்
பளித்த வேதினச்
சூட்டுக்
குக்குடந்
திசைதொறுங்
கூய. 2.8.187

698 இனவளை முரலுந்
தடத்தன மிரைப்ப
விசைக்குரற்
கோகில மியம்ப

மனநிலை
யுணராக்
குபிரர்தம்
முளத்தில்
வல்லிருட்
குலம்புகுந்
தொளிப்ப
நனிபொருண்
மறைதீ னவர்மனத்
தெளிவி
னடுநிலந்
தெளிதரத்
குணக்கிற்
றினகரன் கதிர்கள்
வெளிளறிடப்
பரப்பித்
தெண்டிரைக்
கடன்முளைத்

தெழுந்தான்.

மதியை அழைப்பித்த படலம்
முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 8க்குத்

திருவிருத்தம்...698

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத்

திரும்ப

This file was last revised on 13
May 2003

Please send your comments to the
[webmasters of this website.](#)